

LETOPIS

SLOVENSKE AKADEMIJE ZNANOSTI IN UMETNOSTI

SEDEMNAJSTA KNJIGA

1966

ZALOŽILA SLOVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI IN UMETNOSTI
V LJUBLJANI

1967

LETOPIS
XVII

LETOPIS

SLOVENSKE AKADEMIJE ZNANOSTI IN UMETNOSTI

SEDEMNAJSTA KNJIGA

1966

ZALOŽILA SLOVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI IN UMETNOSTI
V LJUBLJANI

1967

Sprejeto na seji predsedstva akademije
dne 31. januarja 1967

Uredil akademik Milko Kos

Natisnilo ČP Delo — obrat Triglavsko tiskarno v Ljubljani

I

ORGANIZACIJA

PREDSEDSTVO

(po stanju 31. decembra 1966)

Predsednik: Josip Vidmar.

Podpredsednik: Anton Kuhelj.

Glavni tajnik: Milko Kos.

Razredni tajniki: 1. v razredu za zgodovinske in družbene vede Francè Stelè.

2. v razredu za filološke in literarne vede Francè Koblar.

3. v razredu za matematične, fizikalne in tehnične vede v.d. tajnika Anton Kuhelj.

4. v razredu za prirodoslovne in medicinske vede Anton Melik (do svoje smrti 8. junija 1966), nato Ivan Rakovec.

5. v razredu za umetnosti France Bevk (do 26. novembra 1966), nato Bratko Kreft.

Člani plenuma Sveta akademij znanosti in umetnosti SFRJ:

Josip Vidmar, Milko Kos, Francè Stelè.

VODILNI USLUŽBENCI
UPRAVE AKADEMIJE
(po stanju 31. decembra 1966)

I. UPRAVNA PISARNA

Upravni direktor: dr. Leo Baebler.

Tajnica predsedstva: Nada Jesse.

Šef odseka za finančno in materialno poslovanje: Sonja Tomše.

II. ZNANSTVENA PISARNA

Upravnik: dr. Vladimir Bartol.

III. BIBLIOTEKA

Upravnik: Primož Ramovš.

UPRAVA INŠTITUTOV IN KOMISIJ

1. INŠTITUT ZA RAZISKOVANJE KRASA

Upravnik: akad. dr. Srečko Brodar.

Znanstveni svet: akad. dr. Srečko Brodar, akad. dr. Jovan Hadži, akad. dr. Ivan Rakovec.

Znanstvena sodelavca: dr. Franc Habe, dr. Peter Habič.

Višji strokovni sodelavec: Egon Pretner.

Asistenta: Rado Gospodarič, Franc Leben.

Zunanji znanstveni sodelavec: dr. Valter Bohinec.

2. INŠTITUT ZA GEOGRAFIJO

Upravnik: akad. dr. Ivan Rakovec.

Znanstveni svet: akad. dr. Srečko Brodar, akad. dr. Milko Kos, akad. dr. Ivan Rakovec.

Višja znanstvena sodelavca: dr. Drago Meze, dr. Milan Šifrer.
Asistent: Milan Natek.

V okviru Inštituta za geografijo je tudi Zavod za kartografijo.
Kartograf — strokovni sodelavec: Vilko Finžgar.

3. INŠTITUT ZA PALEONTOLOGIJO

Upravnik: akad. dr. Ivan Rakovec.

Znanstveni svet: akad. dr. Srečko Brodar, akad. dr. Jovan Hadži, akad. dr. Ivan Rakovec, univ. prof. dr. ing. Jože Duhovnik.

Višji znanstveni sodelavec: dr. Rajko Pavlovac.

Znanstveni sodelavec: dr. Dragica Turnšek.

4. INŠTITUT ZA BIOLOGIJO

Upravnik: akad. dr. Jovan Hadži.

Znanstveni svet: akad. dr. Jovan Hadži, akad. dr. Alija Kosić, univ. prof. dr. Ernest Mayer, univ. prof. dr. Miroslav Zei.

Znanstveni svetnik: dr. Maks Wraber.

Višji znanstveni sodelavec: dr. Jože Bole.

Znanstveni sodelavec: dr. Ivka Munda.

Asistenti: Jan Cernelutti, ing. Ivo Puncer, ing. Mitja Zupančič.

Zunanji znanstveni sodelavec: univ. prof. dr. Miroslav Zei.

Zunanji strokovni sodelavci: dr. Vladimir Bartol, Srečko Grom, dr. ing. Vlado Tregubov.

Inštitut za biologijo ima še Biospeleološki laboratorij v Postojni, vodja dr. Jože Bole.

5. ODBOR ZA UREJEVANJE FAVNE, FLORE IN GEJE SLOVENIJE

Predsednik: akad. dr. Jovan Hadži.

Znanstveni svet: akad. dr. Srečko Brodar, akad. dr. Jovan Hadži, akad. dr. Ivan Rakovec.

6. INŠTITUT ZA ZGODOVINO

Upravnik: akad. dr. Milko Kos.

Znanstveni svet: akad. dr. Srečko Brodar, akad. dr. Milko Kos, akad. dr. Francè Stelè, akad. dr. Fran Zwitter.

a) Sekcija za občo in narodno zgodovino.

Načelnik: akad. dr. Milko Kos.

Znanstveni svetnik: dr. Pavle Blaznik.

Zunanji znanstveni sodelavec: dr. Melitta Pivec-Stelè.

b) Sekcija za zgodovino umetnosti.

Načelnik: akad. dr. Francè Stelè.

Višji znanstveni sodelavec: dr. Emilijan Cevc.

Strokovni svet: akad. dr. Francè Stelè, univ. prof. dr. Stane Mikuz, višji znanstveni sodelavec dr. Emilijan Cevc.

c) Sekcija za arheologijo.

Načelnik: akad. dr. Srečko Brodar.

Višja znanstvena sodelavca: dr. ing. Mitja Brodar, dr. Alojz Šercelj.

Višja strokovna sodelavca: Stanislav Jesse, Jaroslav Šašel.

Strokovni svet: akad. dr. Srečko Brodar, univ. prof. dr. Josip Klemenc, ravnatelj Narodnega muzeja dr. Jože Kastelic, višji strokovni sodelavec Stanislav Jesse.

7. ORIENTALISTIČNI INŠTITUT

Upravnik: akad. dr. Viktor Korošec.

Znanstveni svet: akad. dr. Viktor Korošec, akad. dr. Francè Stelè, dopisni član dr. Milan Grošelj.

8. INŠTITUT ZA SLOVENSKI JEZIK

Upravnik: akad. dr. Bratko Kreft.

Znanstveni svet: akad. dr. France Bezlaj, akad. dr. Bratko Kreft, univ. prof. dr. Anton Bajec, znanstveni svetnik dr. France Tomšič, višji znanstveni sodelavec dr. Jakob Rigler.

a) Dialektološka sekcija.

Načelnik: višji znanstveni sodelavec dr. Jakob Rigler.

Asistent: Saša Serneč.

Zunanji znanstveni sodelavec: univ. prof. dr. Tine Logar.

b) Leksikološka sekcija.

Načelnik: univ. prof. dr. Janko Jurančič.

Znanstveni svetnik: dr. Lino Legiša.

Višji strokovni sodelavci: Marija Janežič, Joža Meze,
Stanislav Suhadolnik.

Asistenti: Milena Hajnšek, Jelisava Jenčič, Tomaž
Korošec, Ivana Kozlevčar, Viktor Majdič,
Zvonka Leder — Mancini, Ada Muha, Franc
Novak, Marta Silvester.

c) Etimološko-onomastična sekcija.

Načelnik: akad. dr. France Bezlaj.

Asistenta: Drago Mertelj, Milena Piškur.

č) Komisija za slovensko gramatiko, filologijo in pravopis.

Predsednik: univ. prof. dr. Anton Bajec.

Znanstveni svetnik: dr. France Tomšič.

9. INŠTITUT ZA LITERATURE

Upravnik: akad. dr. Anton Ocvirk.

Znanstveni svet: akad. dr. France Koblar, akad. dr. Anton
Ocvirk, akad. dr. Josip Vidmar.

Znanstveni svetniki: Alfonz Gspan, Drago Šega, dr. Mi-
lena Uršič.

Višji strokovni sodelavec: Nada Prašelj.

Asistent: Primož Kozak.

Zunanji znanstveni sodelavec: univ. prof. dr. Anton Slodnjak.

10. INŠTITUT ZA SLOVENSKO NARODOPISJE

Upravnik: akad. dr. France Bezlaj.

Znanstveni svet: akad. dr. France Bezlaj, akad. dr. Bratko
Kreft, univ. prof. dr. Vilko Novak, prof. Višje peda-
goške šole Boris Merhar, ravnatelj Mestnega arhiva
dr. Sergij Vilfan, znanstveni sodelavec Glasbeno naro-
dopisnega inštituta dr. Zmaga Kumer.

Znanstvena svetnika: dr. Niko Kuret, dr. Milko Matičetov.

Zunanji strokovni sodelavci: univ. prof. dr. Vilko Novak, ravnatelj Mestnega arhiva dr. Sergij Vilfan, prof. Ekonomske srednje šole Petrina Ocvirk.

11. INŠTITUT ZA MEDICINSKE VEDE

Upravnik: še ni bil izvoljen

Znanstveni svet: akad. dr. Bogdan Breclj, akad. dr. Alija Košir, akad. dr. Robert Neubaueer.

Zunanji znanstveni sodelavci: univ. prof. dr. Stanko Banič, primarij dr. Slavko Rakovec, docent dr. Miroslav Kališnik.

12. TERMINOLOŠKA KOMISIJA

Predsednik: akad. dr. Alija Košir.

Strokovni svet: akad. dr. Alija Košir, akad. dr. Viktor Korošec, akad. dr. Franc Stelè, univ. profesorja: ing. Albert Struna in dr. Stanko Banič, gimn. profesor v pok. Franc Kapus.

a) Pravna sekcija:

Načelnik: akad. dr. Viktor Korošec.

Člani sekcije: akademiki — univ. profesorji dr. Gorazd Kušej, dr. Makso Šnuderl, dr. Lado Vavpetič; univ. profesorji dr. Alojzij Finžgar, dr. Jože Juhart, dr. Avgust Munda, dr. Vladimir Murko, dr. Leonid Pitamic, univ. docent dr. Jaromir Beran.

Znanstveni svetnik: dr. Vladimir Kukman.

b) Tehniška sekcija:

Načelnik: univ. prof. ing. Albert Struna.

Strokovni sodelavci: ing. Stane Bonač (za papirno industrijo), univ. prof. ing. Boris Černigoj (za strojništvo), ing. Venčeslav Funtek (za železnice), univ. prof. dr. ing. Janko Kavčič (za kemijo), ing. Leo Knez (za varilstvo), akad. univ. prof. ing. Feliks Lobe (za strojništvo), univ. prof. ing. Franc Mlakar (za elektrotehniko), ing. Lev Pipan (za raziskavo

materiala), univ. prof. Vinko Sadar (za agronomijo), ing. Srečko Sajovic (za elektrotehniko), Lavoslav Struna, (za redakcijo), univ. prof. dr. ing. Srdjan Turk (za gradbeništvo), ing. Lojze Žumer (za gozdarstvo in lesno predelavo).

Jezikovni svetovalec: znanstveni svetnik dr. France Tomšič.

c) Medicinska sekcija:

Načelnik: univ. prof. dr. Stanko Banič.

Strokovni sodelavci: akad. dr. Alija Košir, primarij dr. Mirko Karlin, san. major dr. Fran Smerdu, asistent dr. Miklavž Kozak.

Jezikovni svetovalec: znanstveni svetnik dr. Lino Legiša. S to sekcijo tesno sodeluje veterinarska podkomisija v naslednji sestavi:

Predsednik: univ. prof. dr. Janez Batis.

Sodelavci: univ. prof. dr. Leo Rigler, univ. docent dr. Janez Banič, univ. docent dr. Vlado Gregorović, veterinar v pokoju dr. Fran Veble.

č) Naravoslovna sekcija:

Načelnik: Franc Kapus, gimn. profesor v pokoju.

Pomočnik načelnika sekcije: Silvo Breskvar, profesor srednje šole v pokoju.

Sodelavci: univ. profesorji dr. Svetozar Ilešič, dr. ing. Jože Duhovnik, dr. ing. Stanko Grafenauer, dr. Alojzij Vadnal; gimnazijska profesorja: Ivan Krečič in Stanko Uršič; višji znanstveni sodelavec SAZU dr. Rajko Pavlovce.

d) Umetnostna sekcija:

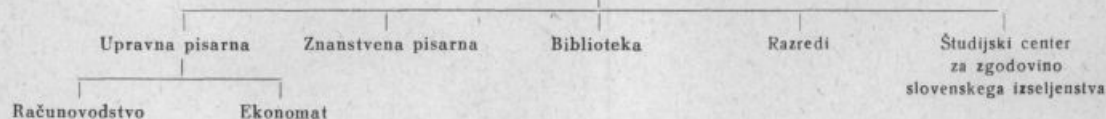
Načelnik: akad. dr. Francè Stelè.

Člani: akad. dr. Bratko Kreft — za literaturo, akad. Lucijan M. Škerjanc — za glasbo, akad. dr. Bratko Kreft in prof. Pino Mlakar — za gledališko, filmsko in plesno umetnost, akad. dr. Francè Stelè — za likovno umetnost.

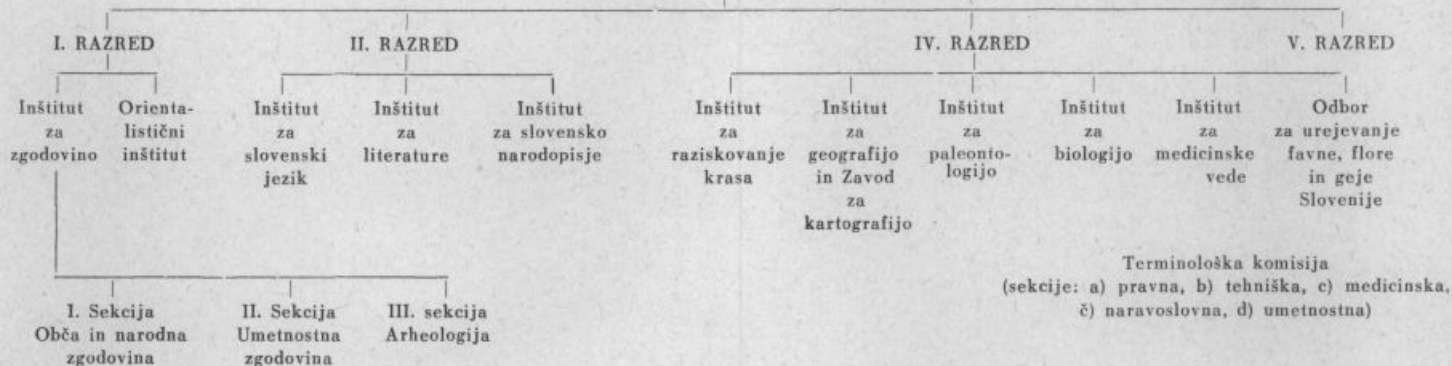
13. STUDIJSKI CENTER ZA ZGODOVINO SLOVENSKEGA IZSELJENSTVA

Predsednik sveta: akad. dr. Fran Zwitter.

SKUPŠČINA
PRESEDSTVO

RAZREDI

Preglednica organizacije Slovenske akademije znanosti in umetnosti

II

ČLANI

ČASTNA ČLANA

Josip Broz-Tito, predsednik SFRJ, maršal Jugoslavije, izvoljen 9. avgusta 1948.

Gl. Letopis III, 79—115.

Edvard Kardelj, predsednik Zvezne skupščine, izvoljen 6. decembra 1949.

Gl. Letopis III, 119—132.

REDNI IN DOPISNI ČLANI

I. RAZRED

Za zgodovinske in družbene vede

Redni člani

Viktor Korošec, rojen 7. decembra 1899, dr. iur., redni profesor za rimsko pravo in splošno zgodovino države in prava v antiki na univerzi v Ljubljani; redni član od 2. oktobra 1956; upravnik Orientalističnega inštituta pri akademiji; načelnik pravne sekcije Terminološke komisije pri akademiji; član Nacionalnega komiteja SFRJ za orientalistiko; član Inštituta za pravno zgodovino v Zagrebu, Société d'Histoire du Droit français et étranger v Parizu, Société d'Histoire des Droits de l'Antiquité v Bruslju, Association Internationale de Papyrologues affiliée à la Fédération Internationale des Etudes Classiques v Bruslju, Comitato scientifico internazionale revije Iura v Cataniji, Conseil scientifique pri Revue Internationale des Droits de l'Antiquité v Bruslju, redni član Società italiana di Storia del diritto; član Sociedade Brasileira de Romanitas v Rio de Janeiro; podpredsednik Društva orientalistov Jugoslavije. — Glej Letopis VIII, 33—36.

Milko Kos, rojen 12. decembra 1892, dr. phil., zlata doktorska diploma Filozofske fakultete univerze na Dunaju 1966, redni profesor za občo zgodovino srednjega veka in pomožne

zgodovinske vede na univerzi v Ljubljani v pokoju; redni član od 7. oktobra 1938, načelnik filozofsko-filološko-historičnega razreda od 31. januarja 1940 do 28. junija 1941, od 19. maja 1950 glavni tajnik akademije, upravnik Inštituta za zgodovino pri akademiji in načelnik njegove sekcije za občo in narodno zgodovino; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu, Poljske akademije znanosti v Krakovu (1947) in Královské české společnosti nauk v Pragi, član Instituta für österreichische Geschichtsforschung na Dunaju. — Glej Letopis I, 53—62.

Gorazd Kušej, rojen 17. decembra 1907, dr. iur., redni profesor za teorijo države in prava in primerjalno ustavno pravo na univerzi v Ljubljani; redni član od 17. oktobra 1958; član International Law Association v Londonu, Société de Législation Comparée v Parizu in mednarodnega prezidija Fundatio Grotiana internationalis iuri gentium propagando addicta v Münchnu. — Glej Letopis IX, 33—34.

Francè Stelè, rojen 21. februarja 1886, dr. phil., zlata doktorska diploma Filozofske fakultete univerze na Dunaju 1962, redni profesor za umetnostno zgodovino na univerzi v Ljubljani v pokoju; redni član od 16. maja 1940, načelnik filozofsko-filološko-historičnega razreda od 1. julija 1942 do 2. oktobra 1945, tajnik razreda za zgodovinske in družbene vede od 24. julija 1948 dalje, načelnik sekcije za zgodovino umetnosti pri Inštitutu za zgodovino, načelnik umetnostne sekcije Terminološke komisije pri akademiji; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, častni član Mednarodnega odbora za umetnostno zgodovino, dopisni član Mednarodnega komiteja za spomenike pri UNESCO, član AICA pri UNESCO, član Instituta für österreichische Geschichtsforschung na Dunaju; častni član Društva jugoslovanskih konservatorjev, Prešernova nagrada za življenjsko delo 1966. — Glej Letopis I, 113-123.

Makso Šnuderl, rojen 13. oktobra 1895, dr. iur., redni profesor za ustavno pravo SFRJ na univerzi v Ljubljani; redni član od 2. oktobra 1956; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu; član International Law Association v Londonu, sveta Association de Science politique v Genèvi in Association du Droit comparé v Parizu. — Glej Letopis VIII, 37—38.

Lado Vavpetič, rojen 26. junija 1902, dr. iur., redni profesor za javno upravo in upravni postopek na univerzi v Ljubljani; redni član od 17. oktobra 1958; ravnatelj Inštituta za

javno upravo in delovna razmerja pri pravni fakulteti v Ljubljani; član Institut international du Droit comparé v Parizu, International Law Association v Londonu in Association internationale pour l'enseignement du Droit comparé v Strasbourgu. — Glej Letopis IX, 35—37.

Boris Zihlerl, rojen 25. septembra 1910, redni profesor za občo sociologijo na Filozofski fakulteti univerze in na Visoki šoli za politične vede v Ljubljani; dopisni član od 6. decembra 1949, redni član od 17. oktobra 1958; zvezni ljudski poslanec, član CK ZKJ in predsedstva CK ZK Slovenije. — Glej Letopis III, 165—171 in IX, 38—40.

Fran Zwitter, rojen 24. oktobra 1905, dr. phil., redni profesor za občo zgodovino novega veka na univerzi v Ljubljani; dopisni član od 2. junija 1953, redni član od 17. oktobra 1958; predsednik sveta Študijskega centra za zgodovino slovenskega izseljenstva; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu; predsednik Zgodovinskega društva za Slovenijo (do 10. decembra 1966). — Glej Letopis V, 76—82 in IX, 41—42.

Dopisni člani

Milan Bartoš, rojen 10. novembra 1901, dr. iur., redni profesor na Pravni fakulteti univerze v Beogradu; dopisni član od 17. oktobra 1958; redni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu in njen podpredsednik; redni član Inštituta za družbene vede v Beogradu, član sveta Inštituta za primerjalno pravo v Beogradu in Inštituta za mednarodno politiko in gospodarstvo, član pravnega sveta Zveznega izvršnega sveta SFRJ; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, redni član Mednarodne diplomatske akademije v Parizu, Akademije za družbene znanosti v Philadelphiji, zunanji član Lorenske akademije Stanislas v Nancyju, Ameriškega združenja za mednarodno pravo v Washingtonu, Société de Législation Comparée v Parizu, podpredsednik International Law Association v Londonu, dopisni član Mednarodnega inštituta za mednarodno pravo, stalni član Pomorskega mednarodnega komiteja v Bruslju, član stalnega mednarodnega arbitražnega sodišča v Haagu, član komisije OZN za kodifikacijo mednarodnega prava, predsednik izbranega sodišča Zvezne gospodarske komore Jugoslavije, član predsedništva zunanje-trgovske arbitraže v Beogradu, začasni sodnik Vrhovnega gospodarskega sodišča, član stalnega konzultativnega odbora OZN za problem arhiva Društva narodov. — Glej Letopis IX, 43—44.

Jovan Djordjević, rojen 10. marca 1908, dr. iur., redni profesor za politične vede in ustavno pravo na univerzi v Beogradu; dopisni član od 17. oktobra 1958; redni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu, dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, član Mednarodne akademije za politične znanosti in ustavno pravo, član Mednarodnega inštituta za politično filozofijo, predsednik pravnega sveta SFRJ; pridruženi profesor Pravne fakultete v Parizu. — Glej Letopis IX, 45—46.

Leon Geršković, rojen 2. februarja 1910, dr. iur., redni profesor političnih znanosti v Zagrebu; dopisni član od 17. oktobra 1958; zastopnik in predsednik organizacijsko-političnega sveta Sabora SR Hrvatske, član pravnega sveta SFRJ. — Glej Letopis IX, 49—50.

Ljudmil Hauptmann, rojen 5. februarja 1884, dr. phil., zlati doktorat univerze v Gradcu; redni profesor za občo zgodovino srednjega veka na vseučilišču v Zagrebu v pokoju; dopisni član od 16. maja 1940; dopisni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu in Královske české společnosti nauk v Pragi; zlata Jirečkova medalja za življenjsko delo, podeljena od Südsteuropa-Gesellschaft v Münchnu 1962. — Glej Letopis I, 166—167.

Marko Kostrenčić, rojen 21. marca 1884, dr. iur., častni doktor Karlove univerze v Pragi; redni profesor za zgodovino države in prava narodov SFRJ do 19. stoletja na vseučilišču v Zagrebu v pokoju; dopisni član od 2. junija 1953; pravi član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, dopisni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu. — Glej Letopis V, 74—75.

Vojeslav Mole, rojen 14. decembra 1886, dr. phil., redni profesor za srednjeveško umetnost na Jagelonski univerzi v Krakovu v pokoju; dopisni član od 22. decembra 1961; redni član Poljske akademije znanosti v Krakovu (1947), častni član poljskega društva umetnostnih zgodovinarjev. — Glej Letopis XII, 29—34.

Grga Novak, rojen 2. aprila 1888, dr. phil., dr. h. c. univerze na Dunaju, redni profesor za zgodovino starega veka na vseučilišču v Zagrebu v pokoju; dopisni član od 22. decembra 1961; predsednik Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu (od 1958); dopisni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu, dopisni član Avstrijske akademije znanosti na Dunaju, častni član Romunske akademije znanosti v

Bukarešti, član Deputazione storica per le Venezie v Benetkah, Accademia del Mediterraneo v Palermu, Istituto italiano di preistoria e protostoria v Florenci, Institutum Archaeologicum Germanicum v Berlinu. — Glej Letopis XII, 35—37.

II. RAZRED

Za filološke in literarne vede

France Bezlaj, rojen 19. septembra 1910; dr. phil., redni profesor za primerjalno slovansko jezikoslovje na Filozofski fakulteti univerze v Ljubljani; redni član od 3. julija 1964; upravnik Inštituta za slovensko narodopisje pri akademiji. — Glej Letopis XV, 31—34.

France Koblar, rojen 29. novembra 1889; dr. phil., redni profesor na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo v Ljubljani; redni član od 3. julija 1964; tajnik razreda za filološke in literarne vede od 22. januarja 1965 dalje; predsednik Slovenske maticе. — Glej Letopis XV, 35—38.

Anton Ocvirk, rojen 23. marca 1907; dr. phil., redni profesor za zgodovino svetovne književnosti in literarno teorijo na Filozofski fakulteti univerze v Ljubljani; redni član od 3. julija 1964; upravnik Inštituta za literature pri akademiji. — Glej Letopis XV, 39—40.

Josip Vidmar, rojen 14. oktobra 1895; dr. h. c. univerze v Ljubljani; redni član od 6. decembra 1949; od 27. oktobra 1952 predsednik akademije; predsednik Sveta akademij znanosti in umetnosti SFRJ; dopisni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu, Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu in Romunske akademije znanosti v Bukarešti. Prešernova nagrada 1966; Sterijina nagrada za širjenje dramske umetnosti in gledališke kulture 1966; red oficirja književnosti in umetnosti francoske vlade 1966. — Glej Letopis III, 172—184.

Dopisna člana

Milan Grošel, rojen 19. septembra 1902, dr. phil., redni profesor za klasično filologijo na univerzi v Ljubljani; dopisni član od 17. oktobra 1958. — Glej Letopis IX, 53—54.

Janko Lavrin, rojen 10. februarja 1887, upokojeni redni profesor za novejšo rusko literaturo na univerzi v Nottinghamu; dopisni član od 2. oktobra 1956. — Glej Letopis VIII, 39—42.

III. RAZRED

Za matematične, fizikalne in tehnične vede

Venč e Koželj, rojen 17. septembra 1901, dr. techn., redni profesor za teoretično elektrotehniko na univerzi v Ljubljani; dopisni član od 2. junija 1953, redni član od 21. decembra 1962. — Glej Letopis IX, 55—56 in XIII, 31.

Anton Kuhelj, rojen 11. novembra 1902, dr. ing., redni profesor za mehaniko na univerzi v Ljubljani; redni član od 6. decembra 1949; od 22. decembra 1961 podpredsednik akademije; dopisni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu. — Glej Letopis III, str. 185.

Feliks Lobe, rojen 14. oktobra 1894, redni profesor za predmete »mehanska tehnologija« in »gradnja obdelovalnih strojev« na univerzi v Ljubljani; redni član od 6. decembra 1949; redni član Collège international pour l'étude scientifique des techniques de production mécanique. — Glej Letopis III, 186—187.

Anton Peterlin, rojen 25. septembra 1908, dr. sci. nat., dopisni član od 21. decembra 1946, redni član od 6. decembra 1949; član American Association for the Advancement of Science (Washington), Fellow of American Physical Society (Washington), American Chemical Society (Washington), Deutsche Kolloid Gesellschaft (Köln), Deutsche Physikalische Gesellschaft (Hanau), Society of Sigma X (New Haven), Society of Rheology (Washington), glavni urednik Macromolecular Review (New York), sourednik Makromolekulare Chemie (Mainz), član Advisory Board revij Journal of Materials Science (London) in Journal of Polymer Science (New York). — Glej Letopis II, 45—46.

Josip Plemelj, rojen 11. decembra 1873 na Bledu, dr. phil., častni doktor matematičnih in tehničnih znanosti, redni profesor za matematiko na univerzi v Ljubljani od njene ustanovitve do 30. junija 1957, redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti od 7. oktobra 1938, načelnik matematično prirodoslovnega razreda oziroma razreda za matematične, prirodoslovne in tehnične vede od 16. julija 1942 do 30. septembra 1949; dopisni član Jugoslavske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu in Bayerische Akademie der Wissenschaften v Münchnu. — Glej Letopis I, 93—94.

Ivan Vidav, rojen 17. januarja 1918, dr. phil., redni profesor za matematiko na univerzi v Ljubljani; dopisni član od 17. oktobra 1958, redni član od 21. decembra 1962. — Glej Letopis IX, 55—56 in XII, 32.

Dopisni član

Zoran Rant, rojen 14. septembra 1904; dr. tehniških znanosti; redni profesor in direktor inštituta za procesno tehniko na Tehniški visoki šoli v Braunschweigu; dopisni član od 3. julija 1964; član znanstvenega sveta Arbeitsgemeinschaft industrieller Forschungsvereinigungen, član znanstvenega sveta Verfahrenstechnische Gesellschaft. — Glej Letopis XV, 47—49.

IV. RAZRED

Za prirodoslovne in medicinske vede

Redni člani

Bogdan Breclj, rojen 6. maja 1906, dr. med., redni profesor za ortopedijo na Medicinski fakulteti univerze v Ljubljani in predstojnik Ortopedske klinike v Ljubljani, strokovni svetovalec Ortopedske bolnice v Valdoltri; redni član od 6. decembra 1949; dopisni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu in Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, inozemski član Akademije medicinskih nauk SSSR v Moskvi; častni član Slovenskega zdravniškega društva v Ljubljani, član Société Internationale de Chirurgie Orthopédique et de Traumatologie v Bruslju (S. I. C. O. T.), častni član Société Française d'Orthopédie et de Traumatologie v Parizu, član International Society for Rehabilitation of the Disabled v New Yorku, nacionalni delegat Udruženja ortopeda i traumatologa Jugoslavije pri S. I. C. O. T., Corresponding editor revije Journal of Bone and Joint Surgery za Jugoslavijo. — Glej Letopis III, 199—200.

Srečko Brodar, rojen 6. maja 1893, dr. phil., redni profesor za prazgodovino človeka na univerzi v Ljubljani v pokoju; dopisni član od 6. decembra 1949, redni član od 22. junija 1953, upravnik Inštituta za raziskovanje krasa v Postojni; načelnik sekcije za arheologijo pri akademiji; častni član Arheološkega društva Jugoslavije; dopisni član H. Obermaier Gesell-

schaft für die Erforschung des Eiszeitalters und seiner Kulturen (Erlangen). — Glej Letopis III, 205—206 in Letopis V, 98—100.

Jovan Hadži, rojen 22. novembra 1884, dr. phil., redni profesor za zoologijo; redni član od 7. oktobra 1938, načelnik matematično-prirodoslovnega razreda od 28. januarja 1939 od 10. oktobra 1940, tajnik razreda za prirodoslovne in medicinske vede od 30. septembra 1949 do 8. oktobra 1955, upravnik Inštituta za biologijo pri akademiji, predsednik Odbora za urejevanje favne, flore in geje Slovenije, predsednik Medakademijskega odbora za favno in floro Jugoslavije, dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu in Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu, častni član Prirodoslovnega društva in Društva za raziskovanje jam v Ljubljani, Sociedad Española de Historia Natural v Madridu, član Znanstvenega društva za zgodovino zdravstvene kulture Jugoslavije v Beogradu; nagrada AVNOJ-a za 1966. — Glej Letopis I, 29—30.

Alija Košir, rojen 6. aprila 1891, dr. med., redni profesor za histologijo in embriologijo v pokoju, strokovni in raziskovalni vodja Histološko-embriološkega inštituta medicinske fakultete v Ljubljani; predsednik Terminološke komisije pri akademiji; redni član od 24. junija 1955. — Glej Letopis VI, 45—48

Robert Neubauer, rojen 7. decembra 1895, dr. med., redni profesor za ftiziologijo na Medicinski fakulteti v Ljubljani; redni član od 22. decembra 1961; častni član Slovenskega zdravniškega društva; častni član Združenja ftiziopnevmologov SRS, častni predsednik Združenja medicincev v Ljubljani, častni član Centralnega odbora Rdečega križa Jugoslavije; dopisni član Združenja nemških specialistov za pljučne bolezni in Francoskega društva ftiziologov; član American College of Chest Physicians in American Thoracic Society; član skupine ekspertov Svetovne zdravstvene organizacije in Svetovne zveze borcev; glavni urednik časopisa »Tuberkuloza«. — Glej Letopis XII, 58—59.

Ivan Rakovec, rojen 18. septembra 1899, dr. phil., redni profesor za geologijo in paleontologijo na univerzi v Ljubljani; dopisni član od 21. decembra 1946, redni član od 6. decembra 1949, tajnik razreda za prirodoslovne in medicinske vede, upravnik Inštituta za geologijo in Inštituta za geografijo pri akademiji; častni član Slovenskega geološkega društva, dopisni član Geološkega društva na Dunaju in Mednarodnega paleontološkega društva. — Glej Letopis II, 47—53.

Dopisni člani

Branimir Gušić, rojen 6. aprila 1901; dr. med., dr. phil., redni profesor za otorinolaringologijo na Medicinski fakulteti v Zagrebu; dopisni član od 3. julija 1964; pravi član Jugoslavske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, dopisni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu, redni član društva otorinolaringologov Collegium Otolaryngologicum Amicitiae Sacrum, častni predsednik grškega otoneurooftalmološkega društva, častni član poljskega, bolgarskega in češkega, dopisni član avstrijskega društva otorinolaringologov. — Glej Letopis XV, 41—46.

Franjo Kogoj, rojen 13. oktobra 1894, dr. med., dr. sc. med. h. c. univerze v Ljubljani, dr. h. c. univerze v Gradcu, profesor za dermatovenerologijo vseučilišča v Zagrebu v pokoju; dopisni član od 2. junija 1955; pravi član Jugoslavske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu in njen podpredsednik, dopisni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu in Švicarske akademije medicinskih znanosti, član Deutsche Akademie der Naturforscher Leopoldina Halle a/d Saale, častni član oziroma dopisni član ameriškega, avstralskega, berlinskega, bolgarskega, britanskega, češkoslovaškega, dunajskega, finskega, francoskega, hamburskega, iranskega, italijanskega, madžarskega, mehikanskega, moskovskega, münchenskega, nemškega, poljskega, švedskega in venezuelskega dermatološkega društva, francoskega alergološkega društva, nemškega društva za estetično medicino; častni član Slovenskega zdravniškega društva v Ljubljani, Zbora liječnika Hrvatske v Zagrebu in Češkoslovaškega zdravniškega društva J. E. Purkyne v Pragi. — Glej Letopis V, 101—102.

Othmar Kühn, rojen 5. novembra 1892, redni profesor za paleontologijo in paleobiologijo na univerzi na Dunaju, dopisni član od 6. februarja 1965, redni član Avstrijske akademije znanosti na Dunaju in Akademije znanosti v Atenah, dopisni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu, častni doktor univerz v Atenah, Beogradu in Bukarešti, častni član Slovenskega geološkega društva in paleontološkega društva v Indiji. — Glej Letopis XVI, 53—54.

Janez Milčinski, rojen 3. maja 1913, dr. iur., dr. med., redni profesor za sodno medicino in predstojnik Inštituta za sodno medicino na Medicinski fakulteti v Ljubljani; dopisni član od 22. decembra 1961; inozemski dopisni član Société de Médecine Légale de France, titularni član Académie Interna-

tionale de Médecine Légale et Sociale, častni član Società Italiana di Medicina legale e delle Assicurazioni, dopisni član Deutsche Gesellschaft für gerichtliche und soziale Medizin, član Mednarodnega komiteja za alkohol in promet, član uredniškega odbora »The International Microfilm Journal of Legal Medicine« (New York), častni član poljskega društva za sodno medicino in kriminologijo, predsednik Udruženja za sodsko medicino SFRJ, podpredsednik medicinske sekcije Udruženja za medunarodno pravo SFRJ. — Glej Letopis XII, 43—45.

Franc Novak, rojen 2. junija 1908, dr. sc., dr. med., dr. med. h. c. univerze v Torinu, redni profesor za porodništvo in ginekologijo na Medicinski fakulteti v Ljubljani in ravnatelj Klinike za porodništvo in ženske bolezni v Ljubljani; dopisni član od 22. decembra 1961, častni član Societas Gynaecologica et Obstetricia Italica, častni član Československé lékařské společnosti J. E. Purkyne, član Fédération Internationale de Gynécologie et d'Obstétrique, predsednik za Jugoslavijo World Association for Gynecological Cancer Prevention, član The Oral Advisory Group of the Medical Committee of International Planned Parenthood Federation, častni član Slovenskega zdravniškega društva, podpredsednik Udruženja ginekologa i opstetričara Jugoslavije, predsednik ginekološke sekcije Slovenskega zdravniškega društva. — Glej Letopis XII, 46—48.

Siniša Stanković, rojen 26. marca 1892, dr. phil., redni profesor za zoologijo na univerzi v Beogradu; dopisni član od 2. junija 1953; redni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu, dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, inozemski član Akademije nauk SSSR v Moskvi. — Glej Letopis V, 103—104.

Alojzij Tavčar, rojen 2. marca 1895, dr. ing., redni profesor za genetiko in žlahtnjenje rastlin na vseučilišču v Zagrebu; dopisni član od 2. junija 1953; pravi član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, redni član Masarykove akademie práce v Pragi, častni član Scientific Society Sigma X, Cornell University, New York. — Glej Letopis V, 105—106.

Kosta Todorović, rojen 5. julija 1887, dr. med., redni profesor za infekcijske bolezni in upravnik infekcijske klinike na univerzi v Beogradu v pokoju; dopisni član od 2. junija 1953; redni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu in tajnik njenega razreda za medicinske vede, dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, častni predsednik Srpskega lekarskega društva, častni član več po-

družnic Srpskega lekarskega društva in Saveza lekarskih društava SFRJ, dopisni član Nacionalne medicinske akademije v Parizu, Združenja ameriških medicinskih avtorjev, Znanstveno-medicinskega društva zdravnikov Štajerske, častni član Československé lékařské společnosti J. E. Purkyne v Pragi, častni član društva Union médicale Balkanique v Bukarešti. — Glej Letopis V, 107.

Andrej O. Župančič, rojen 27. januarja 1916, dr. med., redni profesor za patološko fiziologijo na Medicinski fakulteti univerze v Ljubljani in predstojnik Inštituta za patološko fiziologijo v Ljubljani; dopisni član od 3. julija 1964; član Royal Society of Medicine v Londonu in Biochemical Society v Londonu. — Glej Letopis XV, 50—51.

V. RAZRED

Za umetnosti

Redni člani

France Bevk, rojen 17. septembra 1890, književnik, redni član od 2. junija 1953, tajnik razreda za umetnosti od 28. oktobra 1960 do 26. novembra 1966. — Glej Letopis V, 110—115.

Alojz Gradnik, dr. iur., rojen 3. avgusta 1882, književnik, redni član od 21. decembra 1962. — Glej Letopis XIII, 33—38.

Božidar Jakac, rojen 16. julija 1899, redni profesor na Akademiji upodablajočih umetnosti v Ljubljani v pokoju; redni član od 6. decembra 1949; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu in Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu. — Glej Letopis III, 207—213.

Boris Kalin, rojen 24. junija 1905, redni profesor na Akademiji upodablajočih umetnosti v Ljubljani, kipar-mojster; redni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 121—122.

Gojmir Anton Kos, rojen 24. januarja 1896, redni profesor na Akademiji upodablajočih umetnosti v Ljubljani v pokoju; akad. slikar; redni član od 6. decembra 1949. — Glej Letopis III, 214—215.

Ciril Kosmač, rojen 28. septembra 1910, književnik, redni član od 22. decembra 1961. — Glej Letopis XII, 49—53.

Miško Kranjec, rojen 15. septembra 1908, književnik, redni član od 2. junija 1953; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu in Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu. — Glej Letopis V, 125—132.

Bratko Kreft, rojen 11. februarja 1905, dr. phil., redni profesor za novejšo rusko književnost; književnik; redni član od 22. decembra 1961; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu; upravnik Inštituta za slovenski jezik pri akademiji, predsednik Slavističnega društva v Ljubljani, član osrednjega odbora Jugoslovanskega slavističnega komiteja, član Mednarodnega slavističnega komiteja. — Glej Letopis XII, 63—64.

France Mihelič, rojen 27. aprila 1907, redni profesor za slikarstvo in risanje na Akademiji likovnih umetnosti v Ljubljani, redni član od 6. februarja 1965. — Glej Letopis XVI, 31—35.

Lucijan Marija Škerjanc, rojen 17. decembra 1900; redni profesor za kompozicijo na Akademiji za glasbo v Ljubljani; redni član od 6. decembra 1949. — Glej Letopis III, 216—220.

Vladimir Pavšič-Matej Bor, rojen 14. aprila 1913, književnik, redni član od 6. februarja 1965; dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, predsednik slovenskega Pen-kluba. — Glej Letopis XV, 36—52.

Dopisni člani

Ivo Andrić, rojen 10. oktobra 1892, književnik; dopisni član od 2. junija 1953; redni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu, dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu; Nobelov nagrajenec za književnost v letu 1961. — Glej Letopis V, 133—134.

Lojze Dolinar, rojen 19. aprila 1893, redni profesor na Akademiji za umetnosti v Beogradu; dopisni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 137—138.

Miroslav Krleža, rojen 7. julija 1893, književnik; dopisni član od 2. junija 1953; pravi član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu, redni član Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu. — Glej Letopis V, 130—141.

UMRLI ČLANI

Rado Kušej, rojen 21. julija 1875, umrl 10. maja 1941. Dr. iur., redni profesor za cerkveno pravo na univerzi v Ljubljani; redni član pravnega razreda od 7. oktobra 1938. — Glej Letopis I, 185—190.

Metod Dolenc, rojen 19. decembra 1875, umrl 10. oktobra 1941. Dr. iur., redni profesor za kazensko pravo na univerzi v Ljubljani; redni član pravnega razreda od 7. oktobra 1938, načelnik tega razreda od 28. januarja 1939 do smrti. — Glej Letopis I, 193—197.

Gregor Krek, rojen 27. junija 1874, umrl 1. septembra 1942. Dr. iur., redni profesor rimskega in državnega prava na univerzi v Ljubljani; redni član pravnega razreda od 7. oktobra 1938; prvi glavni tajnik akademije od 28. januarja 1938 do 11. julija 1942. — Glej Letopis I, 201—238.

Alfonz Pavlin, rojen 14. septembra 1853, umrl 1. decembra 1942. Gimnazijski profesor v pokoju; strokovnjak za floristiko, fitogeografijo in botanično sistematiko; dopisni član matematično-prirodoslovnega razreda od 16. maja 1940. — Glej Letopis I, 241—257.

Ferdinand Seidl, rojen 10. marca 1856, umrl 1. decembra 1942. Realčni profesor v pokoju; strokovnjak za meteorologijo, klimatologijo, seizmologijo in geologijo; dopisni član matematično-prirodoslovnega razreda od 16. maja 1940. — Glej Letopis I, 261—290.

Rihard Jakopič, rojen 12. aprila 1869, umrl 21. aprila 1943. Akademski slikar; redni član umetniškega razreda od 7. oktobra 1938. — Glej Letopis I, 41—43; II, 75—89.

Anton Breznik, rojen 26. junija 1881, umrl 26. marca 1944. Dr. phil., gimnazijski ravnatelj, jezikoslovec, dopisni član filozofsko-filološko-historičnega razreda od 16. maja 1940. — Glej Letopis I, 157—160; II, 61—74.

Matija Jama, rojen 4. januarja 1872, umrl 4. aprila 1947. Akademski slikar; redni član umetniškega razreda od 7. oktobra 1938. — Glej Letopis I, 47—49; II, 90—103.

Ivan Regen, rojen 9. decembra 1868, umrl 27. julija 1947. Dr. phil., gimnazijski profesor v pokoju; strokovnjak za

živalsko fiziologijo in občo biologijo; dopisni član matematično-prirodoslovnega razreda od 16. maja 1940. — Glej Letopis I, 175—176; II, 104—105.

Milan Škerlj, rojen 4. septembra 1875, umrl 8. decembra 1947. Dr. iur., redni profesor za trgovinsko, menično in čerkovno pravo na univerzi v Ljubljani; redni član pravnega razreda od 16. maja 1940. — Glej Letopis I, 127—130; II, 106—125.

Oton Župančič, rojen 23. januarja 1878, umrl 11. junija 1949. Književnik; redni član razreda za umetnosti od 7. oktobra 1938. — Glej Letopis I, 151—153, III, 225—256.

France Kidrič, rojen 23. marca 1880, umrl 11. aprila 1950. Dr. phil., redni profesor za starejše slovanske in slovensko literaturo na univerzi v Ljubljani, višji znanstveni svetnik akademije; redni član filozofsko-filološko-historičnega razreda od 7. oktobra 1938; od 28. junija 1941 do 1. julija 1942 načelnik tega razreda; od 2. oktobra 1945 do smrti predsednik akademije. — Glej Letopis I, 51—61; II, 34—44; III, 257—266; IV, 86—100.

Sergej Ivanović Vavilov, rojen 24. marca 1891, umrl 25. januarja 1951. Prezident Akademije nauk SSSR v Moskvi; dopisni član razreda za matematične, prirodoslovne, medicinske in tehnične vede od 7. novembra 1947.

Janko Šlebingger, rojen 19. oktobra 1876, umrl 3. februarja 1951. Dr. phil., upravnik Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani v pokoju, slovenski bibliograf; dopisni član razreda za zgodovinske in zemljepisne vede, filozofijo in filologijo od 21. decembra 1946. — Glej Letopis II, 54—58; IV, 101—124.

Matija Murko, rojen 10. februarja 1861, umrl 11. februarja 1952. Dr. phil., redni profesor za slovansko filologijo na Karlovi univerzi v Pragi v pokoju; dopisni član filozofsko-filološko-historičnega razreda od 16. maja 1940. — Glej Letopis I, 172—174; V, 168—177.

Fran Ramovš, rojen 14. septembra 1890, umrl 16. septembra 1952. Dr. phil., redni profesor za fonetiko in zgodovino slovenskega jezika na univerzi v Ljubljani; redni član filozofsko-filološko-historičnega razreda od 7. oktobra 1938; načelnik tega razreda od 28. januarja 1939 do 31. januarja 1940; glavni tajnik akademije od 11. julija 1942 do 19. maja 1950; predsednik akademije od 19. maja 1950 do smrti; upravnik Inštituta za slovenski jezik. — Glej Letopis I, 105—110; V, 148—160.

Boris Kidrič, rojen 10. aprila 1912, umrl 11. aprila 1953. Predsednik Gospodarskega sveta FLRJ; redni član raz-

reda za zgodovinske in družbene vede od 6. decembra 1949. — Glej Letopis III, 156—164; V, 161—167.

Lucien Tesnière, rojen 13. maja 1893, umrl 6. decembra 1954. Redni profesor za primerjalno jezikoslovje na univerzi v Montpellièru; dopisni član razreda za filološke in literarne vede od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 92—94; VII, 59—65.

Pavel Lunaček, rojen 31. januarja 1900, umrl 2. aprila 1955. Dr. med., redni profesor za ginekologijo in porodništvo, predstojnik Ginekološko-porodniške klinike na medicinski fakulteti univerze v Ljubljani; redni član razreda za prirodoslovne in medicinske vede od 30. junija 1954. — Glej Letopis VI, 61—65; VII, 55—58.

Petar Skok, rojen 1. marca 1881, umrl 3. februarja 1956. Dr. phil., redni profesor za romansko filologijo na vseučilišču v Zagrebu v pokoju; dopisni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 89—91; VIII, 77—82.

Janko Polec, rojen 19. avgusta 1880, umrl 12. maja 1956. Dr. iur., redni profesor za narodno in primerjalno pravno zgodovino na univerzi v Ljubljani v pokoju; redni član od 7. oktobra 1938; načelnik pravnega razreda od 23. februarja 1949, predsednik Terminološke komisije pri akademiji. — Glej Letopis I, 97—101; VIII, 48—60.

Jože Plečnik, rojen 23. januarja 1872, umrl 7. januarja 1957. Redni profesor za arhitekturo na univerzi v Ljubljani; redni član od 7. oktobra 1938. — Glej Letopis I, 87—89; VIII, 61—76.

Rajko Nahtigal, rojen 14. aprila 1877, umrl 29. marca 1958. Dr. phil., redni profesor za slovansko filologijo in primerjalno gramatiko slovanskih jezikov v pokoju in častni predstojnik Slovanskega inštituta na univerzi v Ljubljani; redni član od 7. oktobra 1938, prvi predsednik akademije od 4. januarja 1939 do 27. junija 1942, načelnik razreda za zgodovinske in zemljepisne vede, filozofijo in filologijo od 2. oktobra 1945 do 30. septembra 1949. — Glej Letopis I, 71—75; IX, 63—67.

Franc Ksav. Lukman, rojen 24. novembra 1880, umrl 12. junija 1958. Dr. theol., dr. phil., redni profesor za historično dogmatiko, za zgodovino starokrščanskega slovstva in za zgodnjo cerkveno zgodovino na Teološki fakulteti v Ljubljani v pokoju; dopisni član od 16. maja 1940. — Glej Letopis I, 168—169; IX, 78—81.

Andrija Štampar, rojen 1. septembra 1888, umrl 26. junija 1958. Dr. med., redni profesor za higieno in socialno medicino na vseučilišču v Zagrebu, predsednik Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti; dopisni član od 7. novembra 1947. — Glej Letopis IX, 82—84.

Izidor Cankar, rojen 22. aprila 1886, umrl 22. septembra 1958. Dr. phil., redni profesor za zgodovino umetnosti na univerzi v Ljubljani v pokoju, redni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 67—73; IX, 68—77.

Kazimierz Nitsch, rojen 1. februarja 1874, umrl 26. septembra 1958. Profesor poljskega jezika na univerzi v Krakovu; dopisni član od 7. novembra 1947. — Glej Letopis IX, 85—87.

Pavel Golia, rojen 10. aprila 1887, umrl 13. avgusta 1959. Književnik, upravnik Slovenskega narodnega gledališča v pokoju; redni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 116—120; X, 34—39.

Aleksandar Belić, rojen 2. avgusta 1876, umrl 26. februarja 1960. Dr. phil., profesor za lingvistiko na univerzi v Beogradu v pokoju; predsednik Srpske akademije nauka; dopisni član od 7. novembra 1947. — Glej Letopis XI, 36—38.

Anton Lajovic, rojen 19. decembra 1878, umrl 28. avgusta 1960. Komponist in muzikolog. Redni član od 16. maja 1940, tajnik razreda za umetnosti od 30. septembra 1949 do smrti. — Glej Letopis I, 63—67 in XI, 34—35.

Ejnar Dyggve, rojen 17. oktobra 1887, umrl 6. avgusta 1961. Dr. h. c., dr. ing. h. c., arhitekt in arheolog. Dopisni član od 17. oktobra 1958. — Glej Letopis IX, 47—48 in 81—82.

Božidar Lavrič, rojen 10. novembra 1899, umrl 15. novembra 1961. Dr. med., dr. h. c., redni profesor za kirurgijo na Medicinski fakulteti v Ljubljani in predstojnik Kirurški klinike; redni član od 6. decembra 1949, od 21. marca 1950 do smrti podpredsednik akademije. — Glej Letopis III, 201—202 in XII, 72—80.

Zdeněk Nejedlý, rojen 10. februarja 1878, umrl 9. februarja 1962; profesor Karlove univerze v Pragi; prezident Akademije znanosti ČSR. Dopisni član od 7. novembra 1947.

Fran Saleški Finžgar, rojen 9. februarja 1871, umrl 2. junija 1962; književnik; redni član od 7. oktobra 1938, od 28. januarja 1939 do 30. septembra 1949 načelnik razreda za umetnosti. — Glej Letopis I, 23—25 in XIII, 45—46.

Milan Vidmar, rojen 22. junija 1885, umrl 9. oktobra 1962, dr. h. c., dr. techn., ing., redni profesor za elektrotehniko na univerzi v Ljubljani; redni član od 16. maja 1940, načelnik matematično-prirodoslovnega razreda od 10. oktobra 1940 do 16. junija 1942, predsednik akademije od 27. junija 1942 do 2. oktobra 1945, tajnik razreda za matematične, fizikalne in tehniške vede od 30. septembra 1949 dalje, upravnik Inštituta za elektriško gospodarstvo od 1. junija 1948 do 1. maja 1959, konzulent tega inštituta od 1. maja 1959 dalje. — Glej Letopis I, 130—142 in XIII, 47—50.

Vale Vouk, rojen 21. februarja 1886, umrl 27. novembra 1962, dr. phil., redni profesor za botaniko na vseučilišču v Zagrebu v pokoju, dopisni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 108—109 in XIII, 51—53.

Anton Sovrè, rojen 4. decembra 1885, umrl 1. maja 1963. Redni profesor za grški jezik na univerzi v Ljubljani. Redni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 86—88 in XIV, 36—38.

Milan Bogdanović, rojen 4. januarja 1892, umrl 28. februarja 1964. Književnik, gledališki kritik in esejist, profesor za sodobno jugoslovansko književnost na univerzi v Beogradu od 1946 do 1949, od 1949 do 1962 upravnik Narodnega gledališča v Beogradu. Dopisni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 135—136.

Maks Samec, rojen 27. junija 1881, umrl 1. julija 1964. Dr. phil., redni profesor na univerzi v Ljubljani od 1919 do 1945, nato do 1959 upravnik Kemičnega inštituta »Boris Kidrič« v Ljubljani in od 1959 njegov znanstveni svetovalec. Redni član od 6. decembra 1949. Od 16. novembra 1962 do smrti tajnik razreda za matematične, fizikalne in tehniške vede. — Glej Letopis III, 188—198 in XV, 60—61.

Juš Kozak, rojen 26. junija 1892, umrl 29. avgusta 1964. Književnik. Redni član od 22. decembra 1961. — Glej Letopis XII, 54—62 in XV, 62—64.

Ivan Grafenauer, rojen 7. marca 1880, umrl 29. decembra 1964. Dr. phil., profesor v pokoju. Dopisni član od 16. maja 1940, redni član od 21. decembra 1946. Tajnik razreda za filološke in literarne vede od 30. septembra 1949 do smrti, upravnik Inštituta za slovensko narodopisje pri akademiji. — Glej Letopis I, 161—165 in XV, 65—71.

Ilija Djuričić, rojen 18. julija 1898, umrl 2. aprila 1965, dr. med., redni profesor za fiziologijo na Veterinarski fa-

kulteti univerze v Beogradu; dopisni član od 22. decembra 1961; predsednik Srpske akademije nauka i umetnosti v Beogradu. — Glej Letopis XII, 40—42 in to knjigo Letopisa, str. 50—52.

Igor Tavčar, rojen 2. novembra 1899, umrl 27. decembra 1965; dr. med., redni profesor za interno medicino na Medicinski fakulteti v pokoju; redni član od 6. decembra 1949, upravnik Inštituta za medicinske vede pri akademiji. — Glej Letopis III, 203—204 in XVI, 63—65.

Ivo Krbek, rojen 23. avgusta 1890, umrl 16. januarja 1966, dr. iur., redni profesor za upravno pravo na vseučilišču v Zagrebu, dopisni član od 17. oktobra 1958. — Glej Letopis IX, 51—52 in to knjigo Letopisa, str. 53—55.

Anton Melik, rojen 1. januarja 1890, umrl 8. junija 1966, dr. phil., redni profesor za geografijo na univerzi v Ljubljani; dopisni član od 16. maja 1940, redni član od 21. decembra 1946, tajnik razreda za prirodoslovne in medicinske vede od 8. oktobra 1955, upravnik Inštituta za geografijo pri akademiji. — Glej Letopis I, 170—171 in to knjigo Letopisa, str. 37—46.

Marjan Kozina, rojen 4. junija 1907, umrl 19. junija 1966, izredni profesor na Akademiji za glasbo v Ljubljani v pokoju; redni član od 2. junija 1953. — Glej Letopis V, 123—124 in to knjigo Letopisa, str. 47—49.

ANTON MELIK

Dne 8. junija 1966 je umrl prof. dr. Anton Melik, redni član SAZU, tajnik razreda za prirodoslovne in medicinske vede in upravnik Inštituta za geografijo SAZU, glavni pobudnik razvoja slovenske geografske znanosti, eden najvidnejših geografov v Jugoslaviji ter tudi izven svoje stroke viden javni in kulturni delavec. Umrl je nenadoma, sredi dela in načrtov.

Profesor Melik je bil rojen dne 1. januarja 1890 v Črni vasi, siromašni in neuspeli agrarni koloniji na Ljubljanskem barju, v malokmečki, takorekoč kmečko-proletarski družini. Gimnazijo je končal v Ljubljani leta 1910, nato pa je na filozofski fakulteti na Dunaju študiral geografijo in zgodovino ter iz njiu 1916 diplomiral. Že kot 21-letni študent je 1911 prvič stopil v javnost pod psevdonimom Andrej Rušar v takratni reviji »Slovan« s prispevki leposlovnega značaja. Od takrat do njegove smrti je poteklo 55 let vseskozi delovnega življenja. Če hočemo to delovno pot pokojnika na kratko preleteti, se nam na njej izluščijo tri značilna razdobja. Za prvo razdobje, ko je bil pokojnik še študent in potem srednješolski profesor, je značilno predvsem njegovo publicistično in pedagoško-priročniško delo; drugo razdobje, v katerem je zasedel katedro geografije na ljubljanski univerzi, označuje osredotočenost v individualno znanstveno-raziskovalno delo in v začetke organizacije kolektivnega geografskega dela še v stari Jugoslaviji; tretje razdobje Melikovega dela, že v socialistični Jugoslaviji, pa odlikuje poleg obsežnega nestrokovnega, družbeno-političnega dela Melikovo stremljenje za organizacijskim razmahom slovenske geografske znanosti, v individualnem delu pa sintetiziranje lastnega znanstvenega dela.

Od leta 1917 do leta 1927 je mladi Melik služboval v Ljubljani kot gimnazijski profesor. Že takoj v začetku, v prevratnih letih 1917—1919, se je začel oglašati v »Slovanu«, v »Ljubljanskem zvonu« in drugod pod psevdonimom Anton Loboda. Napisal je predvsem vrsto značilnih publicističnih člankov o problemih novih poti, ki naj bi jih ubirali jugoslovanski narodi po razpadu Avstro-Ogrske.

V Jugoslaviji je Melik svojo zavzetost za novo državno skupnost v letih svojega srednješolskega službovanja pokazal s svojimi, prožno sestavljenimi, tako rekoč improviziranimi poljudnimi priročniki o zgodovini Srbov, Hrvatov in Slovencev (1921) in o zemljepisu Jugoslavije (1921—1922), kakor tudi s svojimi srednješolskimi učbeniki. V geografski znanstveni literaturi se takrat še ni pojavil, saj take literature takrat pravzaprav sploh še ni bilo. Slovenska univerza je sicer že obstajala, toda glavna peza javnega kulturnega, pa tudi znanstvenega dela je, podobno kakor poprej v Avstriji, še vedno slonela na ramah agilnih srednješolskih profesorjev. To je veljalo vsaj za nekatere stroke, še posebno za geografijo, saj je moral takrat njeno katedro na univerzi za prvi začetek prevzeti Hrvat, prof. Artur Gavazzi. Res je v teh letih poleg Geografskega inštituta na univerzi na pobudo mladih geografov iz tega inštituta že zrastle mlado Geografsko društvo in kmalu na to »Geografski vestnik«, toda to so bili le skromni zarodki, ki jih je profesor Melik poddedoval, ko je 1927 zasedel izpraznjeno geografsko katedro na univerzi. Še pred tem je na osnovi doktorske disertacije »Kolonizacija Ljubljanskega barja« promoviral za doktorja filozofije. S svojo disertacijo, za katero je značilno, da je v njej obdelal svoj ožji domači kraj, je hkrati prvič pokazal, da je že pred tem v njem začel rasti ne samo publicist in pedagog, temveč tudi znanstvenik.

S tem se je začela doba, ki se je vsi, ki smo bili takrat Melikovi učenci in pozneje njegovi sodelavci, najraje spominjamo. Geografski inštitut ljubljanske univerze je tedaj ob mladi, podjetni in žilavi dejavnosti profesorja Melika hitro postal žarišče, iz katerega je slovenska geografska znanost pričela preraščati dotedanje skromne začetke ter se približevati tedanjemu, nenavadno hitremu razvoju geografske znanosti drugod po svetu. Seminar prof. Melika iz tistih let se je razvil v seminar v najboljšem pomenu besede: čeprav maloštevilen in skromen po svojem obsegu in sredstvih, je bil živ in razgiban, poln pobud in bogat s problemi, o katerih se je razpravljalo. V seminarju in izven njega je večno živahni prof. Melik skušal s krepko roko organizirati znanstvenogeografsko preučevanje Slovenije. Mirno lahko rečemo, da je bila ta doba za razvoj slovenske geografije najpomembnejša in vsaj posredno najplodnejša. V tem času se je »Geografski vestnik«, ki mu je 1928 prof. Melik postal glavni urednik, iz svojih skromnih začetkov razvil v solidno in ugledno znanstveno revijo, Geografski inštitut pa v eno izmed najživahnejših strokovnih žarišč na univerzi, hkrati v eno izmed redkih takih žarišč, kjer so se obdelovali usodni in aktu-

alni družbeno-gospodarski problemi takratne Slovenije in njenega delovnega človeka. Tudi Geografsko društvo, ki mu je Melik postal 1928 predsednik, se je krepko utrdilo na svoji že dotlej začrtani poti.

Ob vsej svoji pedagoški in organizacijski dejavnosti pa se je profesor Melik tedaj tudi sam dokončno oblikoval v geografa-znanstvenika. Še več, zanj je bila ravno to doba najmirnejšega in najplodnejšega, zato morda tudi najbolj dozorelega znanstvenega dela. Še bolj kakor že poprej je v tistih letih do-dobra pretaknil, povečini peš ali s kolesom, prav vse kotičke Slovenije, pa tudi marsikateri predel v drugih krajih Jugosla-vije. Ljubezen do same prirode domače dežele, do pokrajine same po sebi, ki ga je vodila do tega, da je s pravo pravcato strastjo prirodoslovca prebrskal vsako moreno naših alpskih krajev, pa vse terase in rečne ter jezerske sedimente naših ravnin, to ljubezen je družil z globokim zanimanjem za slo-venskega človeka, ki se ubija na tej skromni zemlji, za slovensko vas, njeno kmečko hišo in njen kozolec, za slovensko planinsko gospodarstvo, pa nič manj za manjša in večja slovenska mesta ter njihovo polkmečko in poldelavsko okolico, kjer ljudje že dolgo nihajo med zemljo in tovarno. In čeprav je tudi ves ta čas živahno sodeloval z aktualnimi članki v slovenski in jugo-slovanski publicistiki, se je njegova dejavnost vendar osredo-točila v geografsko znanstveno-raziskovalno delo. Pri tem so se že takrat izoblikovale nekatere značilne raziskovalne smeri, ki so bile Meliku še posebno pri srcu in v katere se je obrnila vsa njegova znanstvena dejavnost, tako v njegovem individualnem delu kakor tudi v delu njegovih učencev in sodelavcev, za ka-tero je dajal žive pobude in ga energično organiziral.

Ena takih smeri so bila geomorfološka raziskovanja Slove-nije, ki so sicer že imela nekaj tradicije (Seidl, Rus, Rakovec), krepko pa so se razmahnila šele z Melikovim delom. Pri tem je glavno pozornost posvečal našim alpskim pokrajinam z nji-hovim reliefom, prepojenim z vplivi poledenitve (Morfologija in glacialna izraba tal v Bohinju 1927, Bohinjski ledenik 1930, O diluvialni poledenitvi v Karavankah 1932, O kasnodiluvialnih jezerih v Bohinju 1939, Kvartarna jezera na Slovenskem 1944), pa morfogenetski problematiki naših kraških in polkraških predelov (Pliocensko porečje Ljubljane 1928, Hidrografski in morfološki razvoj na Srednjem Dolenjskem 1931).

Drugi predmet njegovega posebnega zanimanja so bila naša kmečka naselja in njihovo življenje. V seminarju in izven njega je organiziral študij naše tradicionalne agrarne pokrajine z njenimi značilnimi naselbinskimi tipi, poljsko razdelitvijo,

tipi hiš, kozolci in z vsem, kar še sodi zraven. To delo je načrtno povezal s podobnimi preučevanji, s katerimi so takrat začeli naši zgodovinarji. Sam je že leta 1933 napisal predhodno sintetično študijo o kmečkih naseljih na Slovenskem, že pred tem pa je izdal svojo klasično knjigo o »Kozolcu na Slovenskem« (1931), ki jo je ravno v zadnjem času vnovič vzel v roke, da pripravi novo izdajo, kar pa mu je preprečila smrt. Čeprav ne v posebni študiji, temveč v okviru svoje »Slovenije«, je zasnoval tudi svojo izvirno tipologijo kmečke hiše v Sloveniji, ki je ostala tudi poslej, če že ne edina, pa vsekakor najtehtnejša. In če se je pozneje ta smer geografskih raziskav pri nas še posebno uspešno razmahnila in če je v naši geografiji t. im. »agrarna geografija« še danes močno v ospredju, je to nedvomno v veliki meri tudi pokojnikova neposredna ali posredna zasluga.

Nadaljnje Melikovo zanimanje je šlo mestom. Najdragocenejši rezultat njegovega dela v tej raziskovalni panogi je bila študija o razvoju Ljubljane (1930), tipičen izraz klasične, močno historično-geografske oziroma fiziognomsko-morfološke paleogeografske smeri, ki pa so se ji postavile ob stran nekatere manjše razprave, v katerih prihaja bolj do izraza funkcijski in demogeografski aspekt; to so razprave o poklicni sestavi prebivalstva v mestih Jugoslavije in Slovenije (1936—1937) in o mestih in trgih na Slovenskem (1939).

Tako proučevanje podeželja kakor mest je že takrat pokazalo, da so tudi v Sloveniji na pragu okrepljeni procesi deagrarizacije in urbanizacije, ki bodo mejo med mestom in kmečkim podeželjem vedno bolj zabrisavali. Čeprav so bili ti procesi takrat še mnogo skromnejši kakor zdaj, ko jih zato postavljamo v ospredje družbeno-geografskih proučevanj našega podeželja, pa so bili že vendar jasno nakazani in ponekod že močno učinkoviti. Pokojnik se jih je dobro zavedal in nas nanje opozarjal. Organiziral in pripravil je našo kolektivno študijo »Socialna struktura Slovenije v luči poklicne statistike in delavskega zavarovanja« (1939), dal je prve pobude za proučevanje dnevnega pretakanja delovne sile, v svoji razpravi »Obljudenost Jugoslavije« (1940) pa se je dotaknil tudi vprašanja t. im. agrarne prenaseljenosti naših krajev, ki so ga malo pred tem sprožile nekatere slovenske in hrvatske študije. S tem se je seveda vezalo Melikovo splošno zanimanje za demografske probleme, ki je razen v naštetih delih prišlo do izraza še v nekaterih drugih krajših prispevkih, kot n. pr. v članku »Prebivalstvo Slovenije po poklicu v l. 1921 in 1931« (1936/37) in v prispevku »Populacijski problemi Jugoslavije v dobi 1918—1938« (1938).

Vrhunski dosežek Melikovega mirnega, poglobljenega dela v predvojni dobi pa pomenita nedvomno dve knjigi prvega, splošnega dela njegove »Slovenije« (1935, 1936). To je v miru dozorelo, vsebinsko in oblikovno izkristalizirano delo, ki je po eni strani prvič prikazalo prirodno okolje slovenskega ljudstva po poteh takratnih metod fizične geografije, po svoji družbeno-geografski strani pa je tako živo posvetilo v aktualne slovenske probleme, da smo še dolga leta po vojni segali po njem in težko dočakal novo predelano izdajo (1963) in samo obžalovali, da pokojnik ni utegnil dela predelati in premesiti še bolj do kraja.

Iz tega kratkega pregleda pokojnikovega znanstvenega dela v razdobju 1927-1941 se dobro vidi, da je bil ravno ta čas, ko je prof. Melik domala vse svoje sile usmeril v geografsko delo, živel skoraj samo za geografijo, pa tudi sredi geografije in sredi geografov, najodločilnejši za uspešno začrtano pot slovenske geografije v prvih desetletjih njenega razvoja. V njem si je pokojnik pridobil zanj svoje pglavitne, nesporno bogate in nepozabne zasluge. Njegova hitra rast v vidnega geografa-znanstvenika v tem razdobju je razvidna tudi iz zunanjih biografskih podatkov: 1932 je postal izredni in 1938 redni profesor, 1940 dopisni član SAZU. V tem času se je udeležil tudi 2. in 3. kongresa slovanskih geografov in etnografov na Poljskem (1928) in v Jugoslaviji (1930) ter mednarodnih geografskih kongresov v Varšavi (1931) in v Parizu (1934).

Med okupacijo smo slovenski geografi z »Geografskim vestnikom« pod uredništvom prof. Melika umolknili in se vnovič oglasili šele leta 1945. Z nastopom socialistične Jugoslavije pa se je odprlo tudi tretje razdobje življenjskega dela prof. Melika, ki se je l. 1966 prezgodaj pretrgalo.

Naj ga najprej orišemo z glavnimi biografskimi podatki. L. 1946 je postal pokojnik redni član SAZU. V l. 1945/46 je bil že drugič dekan Filozofske fakultete, nato pa je kar štiri študijska leta (1946—1950) vodil kot rektor ljubljansko univerzo. L. 1950 je bil izvoljen za predsednika »Slovenske matice«, nekako takrat je prevzel tudi vodstvo redakcije »Enciklopedije Jugoslavije« za Slovenijo. V l. 1950—1954 je bil ljudski poslanec LRS in član raznih odborov in komisij Ljudske skupščine LRS. V l. 1951—1953 je bil predsednik Odbora za znanost v ministrstvu za prosveto in kulturo LRS in v l. 1953—1954 predsednik sveta za prosveto in kulturo LRS. L. 1954 je zbolel za infarktom, nemalo zaradi vse te preobremenjenosti, a je bolezen s svojo žilavo naravo in krepko življenjsko voljo kmalu uspešno premagal. Oktobra 1955 je postal tajnik razreda za prirodoslovne in medicinske vede SAZU, zato pa je zaradi preobre-

menjenosti l. 1957 zapustil funkcijo predsednika Geografskega društva Slovenije in glavnega urednika »Geografskega vestnika«. Ob njegovi sedemdesetletnici (1960) se ga je dostojno spomnila vsa slovenska kulturna javnost z geografi na čelu, predsednik republike pa ga je za vso njegovo družbeno dejavnost odlikoval z visokim odlikovanjem reda dela I. stopnje. Istega leta ga je Srbsko geografsko društvo ob priliki svoje petdesetletnice odlikovalo z medaljo Jovana Cvijića, kmalu nato je postal dopisni član Srbske akademije znanosti, podobno počastitev s strani Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti v Zagrebu pa je prehitela prezgodnja smrt.

Že ti skopi biografski podatki kažejo, kako so bile v vsem pojavnem razdobju pokojnikove dragocene energije v precejšnji meri odtegnjene drugam, vstran od geografije, v nedvomno še pomembnejše in nujnejše splošno družbene naloge, ki se jim ni smel in ni hotel izogniti. Pa tudi kot geografa so ga, zlasti prva leta po osvoboditvi, močno zavzele trenutno aktualne naloge, najprej priprava dokumentacijskih elaboratov in publikacij v zvezi z borbo za naše nove meje (publikacije o Trstu in Gorici 1946, Slovenska Koroška 1948/49), potem pa publicistično delo v zvezi s problemi našega načrtnega gospodarstva in analizo njegovih geografskih elementov (Naš petletni gospodarski načrt 1947, Naša velika dela 1951, dolga vrsta člankov v reviji »Novi svet« in drugod). Ker ni nikdar težil za tem, da bi postal ozek, vase in v svoj kabinet zaprt specialist-strokovnjak, temveč na široko razgledan in nič manj široko koristen javni delavec, se je tudi pozneje publicistično oglašil ob vsakem prostorsko-gospodarskem problemu, kadar se mu je to zdelo potrebno. Še prav zadnji čas se je oglašil npr. ob vprašanju koprške železnice, ob ukinitvi železnice Jesenice—Planica, ob problemu hidroelektrarne Trnovo. Višek njegovega publicističnega dela v najboljšem smislu besede pa pomeni knjiga »Amerika in Ameriška Slovenija« (1956). Nastala je neposredno ob živih vtisih, ki jih je pokojnik doživel, ko je 1952 potoval na mednarodni geografski kongres v Washington in porabil to priliko, da je tam na svoje oči spoznal slovensko izseljeništvu in njegove probleme, ki so mu bili pri srcu pravzaprav že od otroških let; saj je tudi iz njegove rodne Črne vasi pot, ki je še največ obetala, vodila v Ameriko.

Naravno je, da je vsa ta širina Melikove dejavnosti šla do neke mere na škodo globini njegovega ožjega znanstveno-raziskovalnega dela: za mirno dozorevanje in oblikovanje marsikatega njegovega strokovnega dela pač ni bilo toliko časa in miru kakor pred vojno.

To pa ne pomeni, da je Melikova znanstveno-raziskovalna dejavnost v tem povojnem dvajsetletju zamrla. Nasprotno, zlasti v prvih letih po osvoboditvi se je njegova znanstvena iniciativnost celo okrepila. Pokazala se je najprej v njegovih naporih, da tudi za geografijo izkoristi mnogo ugodnejše in širše delovne pogoje, ki jih je v primerjavi s predvojnimi razmerami ustvarila za znanost nova socialistična družba. Melik je v teh letih ustanovil pri SAZU kot njen redni član Inštitut za geografijo. Utrdil je v okviru akademije geografski znanstveni tisk (»Geografski zbornik« in »Dela«). V inštitutu je zlasti v prvih letih organiziral sistematsko preučevalno službo o nekaterih prirodnogeografskih pojavih (npr. o naših gorskih ledenikih in snežnih plazovih z ustreznimi publikacijami iz l. 1954/55, o povodnjih okrog Celja z obdelavo rezultatov l. 1954). Organiziral je geomorfološka preučevanja našega panonskega obrobja, katerih rezultati so tudi izšli v publikacijah SAZU. Tudi ustanovitev Zemljepisnega muzeja Slovenije, današnjega muzejskega oddelka Inštituta za geografijo Univerze, je bila njegova ideja. Soglašal je tudi s pobudo Geografskega društva Slovenije iz l. 1960, da se ustanovi samostojni Inštitut za geografijo pri univerzi, čeprav pri delu tega inštituta pozneje ni aktivno sodeloval. V teh novih širših okvirjih je našla predvsem mlajša, številnejša generacija slovenskih geografov svoje delovne pogoje.

Toda tudi Melikovo individualno znanstveno delo po letu 1945 ni zastalo. Res da je bilo mnogo manj časa za samostojna širša raziskovanja v terenu. Vendar je profesor Melik tudi v tem času vedno našel priliko, da je skočil kar koli pogledat po slovenski zemlji, še posebno na Primorsko, kamor nam je bila pot poprej skoraj čisto zaprta. Še več pa se mu je gradiva nabralo od prej, iz mirne, v znanstveno delo osredotočene predvojne dobe. In tako si je prof. Melik ob njemu tako lastni, kar neizmerni in žilavi delavnosti vendar našel čas in možnost za strokovno delo predvsem v tisti smeri, ki je za znanstvenika v takratnih njegovih letih normalna, to je za delo v smeri življenjske sinteze neštetihih drobnih znanstvenih spoznanj in dognanj. Dal nam je v teh letih sintezo o Ljubljanskem barju oziroma njegovem »mostiščarskem jezeru« (1946), sintezo o planinah v Julijskih Alpah (1950), ki pa je dala mnogo več kakor obeta naslov, saj nam riše vso gospodarsko razvojno pot našega alpskega gospodarstva, pa sintezo o naših kraških poljih v pleistocenu (1955) in končno sintezo o rasti naših mest v novi dobi (1964). Vsa ta Melikova sintetična dela so značilen izraz njegove znanstvene usmerjenosti: zanima ga predvsem genetska

stran, tako v fizični geografiji, kjer so v ospredju morfogenetska dognanja in domnevanja, kakor v družbeni geografiji, kjer je tudi močno poudarjena historično-genetska stran. Ta dva aspekta močno prevladujeta tudi v njegovem osrednjem sintetičnem delu, v štirih zajetnih knjigah regionalnega dela njegove »Slovenije« (1954, 1957, 1959, 1963). Z novo izdajo prvega, splošnega dela vred (1963) je to vsekakor standardno delo, nujna in dragocena osnova za vse nadaljnje, še podrobnejše in v marsičem še mnogostranejše ter novim procesom prilagojeno geografsko preučevanje slovenskih pokrajin. Po pravici je bil pokojnik za dokončanje tega dela (1960) nagrajen z nagrado Borisa Kidriča. Tudi njegova nova »Jugoslavija«, ki se je je pokojnik lotil iz podobnih nagibov kakor svoje prve »Jugoslavije« po prvi svetovni vojni in ki je izšla v treh izdajah (1948, 1949, 1953) in v srbskohrvatskem prevodu (1962), je originalno zasnovano in z marsikatero samostojno ugotovitvijo obogateno sintetično delo, čeprav ni imelo namena, da bi preseglo pretenzije poljudnega priročnika.

Razen teh sintetičnih del pa nam je Melik v povojnem dvajsetletju nasul še bogat roj manjših znanstvenih drobcev. Tudi nekateri med njimi imajo sintetično-regionalni značaj (Bovec in Bovško 1962). Nekaj jih je posvečenih geografski regionalizaciji (Prirodno-geografska sestava Slovenije 1946, Gospodarski rajoni v Jugoslaviji 1950), eden je klimatološki (Kje pade v Evropi največ dežja, 1955/56), eden klimatološko-hidrogeografski (Povodenj okrog Celja 1954). Večina jih je pa le s tistega področja, ki je bilo Meliku prav posebno pri srcu, se pravi, iz geomorfologije. Kakor poprej, je tudi zdaj težišče na vprašanjih morfogeneze naših kraških in alpskih pokrajin (Pliocenska Pivka 1951, Zasnova Ljubljaničinega porečja 1952, Nova glaciološka dognanja v Julijskih Alpah in Nekaj glacioloških opazanj iz zgornje Doline 1954/55, Nova geografska dognanja na Trnovskem gozdu 1959, Pliocenska Soča 1960, Fluvialni elementi na krasu 1961, Vitranc, Zelenci in Bovško 1961). Za njegove kraške razprave je značilno, da v njih (tudi v referatu, ki ga je pripravil za XIX. mednarodni geografski kongres v Stockholmu l. 1960, kamor pa ni potoval) trdno vztraja pri naziranju o prvotnem fluvialnem, šele pozneje zakraselem reliefu na našem krasu, kakor ga je postavil s svojimi študijami o pliocenskem porečju Ljublanice, Pivke in Soče, ter se ne pridružuje drugim, ekstremnim hipotezam, ki skušajo te reliefne sledove tolmačiti na druge načine, predvsem s korozijo. Vsekakor je ravno njegovo delo v tej smeri vse do zadnjega živo vzpodbujalo naše mlajše geomorfologe k nadaljnjim plodnim

diskusijam, predvsem pa k še intenzivnejšim, dobro organiziranim preučevanjem ter k iskanju novih, še eksaktnejših raziskovalnih metod.

Končno je v tej smeri iskati, ne samo v geomorfologiji, temveč v geografiji na sploh, glavni in najtrajnejši uspeh celotne Melikove geografske dejavnosti. Saj mu je v celotnem razvoju naše geografske znanosti nujno pripadla tista vloga, ki mu je spričo začetne, mladostne faze tega razvoja edino mogla pripasti. Bil je osnovni pobudnik in organizator dela v tistih raziskovalnih smereh, za katere se je ogrel, iz teh osnovnih pobud pa so sledile in bodo še sledile študije njegovih in naših mlajših učencev in sodelavcev. Hkrati pa je bil za geografijo Slovenije prvi, nujno še močno ekstenziven sintetik; toda ta njegova ekstenzivna sinteza kar izziva k nadaljnjim intenzivnim analizam, ki bodo s svoje strani lahko šele dokončno pripeljale do intenzivne sintetične geografske slike o Sloveniji in njenih pokrajinah.

Svetozar Plešič

BIBLIOGRAFSKI DODATEK

Bibliografija akademika dr. Antona Melika do leta 1956 je bila objavljena v knjigi »Univerza v Ljubljani« (1957) na str. 23—24, popolna bibliografija do leta 1960 pa v »Geografskem vestniku« XXXII (1960) na str. 10—20. Dodati je še nekaj dopolnil k bibliografiji v »Geografskem vestniku« za dobo pred 1960, predvsem pa dopolnilo za čas po letu 1960 (zbral jih je Drago Meze).

Dopolnilo k bibliografiji v Geografskem vestniku XXXII (1960):

Koroški zbornik. — LdP VII/1946, št. 308, 31. decembra.

O novi Jugoslaviji. — KoLOF 1947, — str. 65—67.

Naše Primorje in Istra sta se vključila v svobodno domovino. — KoLOF 1948, str. 106—111.

Ob tridesetletnici univerze v Ljubljani. — Popotnik LXVI/1949, št. 5—6—7, str. 128—131.

Geografski uvod h knjigi: Dimitar Vlahov, Makedonija. — Prešernova knjižnica IV/50, Ljubljana 1950, str. 1—24.

Knjige Bibliografija za čas po 1960.

Slovenija I. Geografski opis, Splošni del. Druga, predelana izdaja. Ljubljana 1963, str. 617.

Rast naših mest v novi dobi. Dela SAZU 16, Inštitut za geografijo 8. Ljubljana 1964, str. 274.

Razprave in članki

Fluvialni elementi v krasu. — Geografski zbornik VI/1961, str. 333—362. Kratek izveček z naslovom »Les éléments fluviaux du

karst« je izšel tudi v publikaciji »Abstracts of Papers« XIX. Mednarodnega geografskega kongresa v Stockholmu 1960, str. 195.

Neki geografski problemi Slovenije. — Zbornik VI. kongresa geografov FLR Jugoslavije v LR Sloveniji 27. IX.—5. X. 1961. Ljubljana 1962, str. 57—68.

Vitranc, Zelenci in Bovško. Geomorfološke študije iz zahodnih Julijskih Alp. — Geografski Zbornik VI/1961, str. 287—352.

Geografski pregled Dolenjske. — Dolenjska zemlja in ljudje. Novo mesto 1962, str. 7—15.

Bovec in Bovško. Regionalnogeografska študija. — Geografski Zbornik VII/1962, str. 307—388.

O dolih na krasu. — Arheološki vestnik (»Brodarjev zbornik«) XIII—XIV/1962—1965, Ljubljana 1962—1965, str. 225—240.

Ob dvestoletnici prvih osuševalnih del na Barju. — Geografski Zbornik VIII/1965, str. 5—64.

Jesenice in jeseniška občina. — Jeklo in ljudje 1964. Jesenice 1964, str. 451—460.

Razno

V spomin Rajku Gradniku. — GV XXXIII/1961, str. 200—202.

Elektrarna ne bo pokvarila narave? — Delo 1. IX. 1964.

Soška dolina in naprave zajezitvenega jezera ter HE pod Bovcem.

— Prispevek za posvetovanje o HE Trnovo novembra 1965.

Ali smo res na pravi poti? — Delo 13. IV. 1966.

Prispevki v Enciklopediji Jugoslavije (Izdanje Leksikografskog Zavoda FNRJ, Zagreb).

Ad: Knjiga 3. (1958)

Haloze, str. 655 (Ostalo za knjigo 3 glej v: GV XXXII/1960, str. 19)

Knjiga 4. (1960)

Horjulska dolina, str. 24; Hrastnik, 28; Hrušica, 56; Iška vas, 400; Jesenice, 487—488.

Knjiga 5. (1962)

Julijske Alpe, str. 156—159; Kanal, 184—185; Kamin, 188; Karnske Alpe, 220; Kidričevo, 248; Kolovrat, 295; Kranjska, 381—382; Krim, 596; Krn, 426; Lašče, 474; Ljubljana (geografski opis), 569—571; Ljubljana, 573—574; Ljubljansko barje (geografski opis), 574.

Knjiga 6. (1965)

Manohin Vitalij, str. 9; Matajur, 39; Miljski polotok, 125; Mokrec, 152; Notranjska (geografski opis), 301—302.

Knjiga 7. (v tisku)

Polhov gradec, Primorska, Ptujška gora, Rabelj, Rabeljsko jezero, Radlje, Rezija, Ribnica in Ribniška dolina, Rinža, Rodica, Rog, Rombon, Rus Jože, Slovenija (splošni podatki in regije v Sloveniji).

Seznam kratic

Geogr. Z. — Geografski zbornik

GV — Geografski vestnik

LdP — Ljudska pravica

KoLOF — Koledar Osvobodilne fronte.

MARJAN KOZINA

19. junija 1966, komaj štirinajst dni po svojem 59. rojstnem dnevu, je omahnil slovenski skladatelj Marjan Kozina po dolgem in težkem trpljenju v prerani grob. Že več let ga je nepopustljivo napadala usodna bolezen, a upiral se ji je s prirojenim trdovratnim optimizmom, ki ga tudi v poslednjih trenutkih ni zapustil. Na mučni bolniški postelji je še neprestano koval načrte za delo in življenje, ki naj bi sledilo okrevanju, in nobena črnogledost se ga ni niti dotaknila, kaj še polastila. Bil je vselej buden, vnet za dobro, poln načrtov — neuničljiv v najlepšem smislu besede; in kakor je sam zatrdno veroval v vse, kar ga je prevzelo, so tudi prijatelji odhajali od njegovega smrtnega ležišča potolaženi in polni vere v ozdravljenje, ki jo je razum že dolgo zavrgel. Zato je bila njegova že zdavnaj pričakovana smrt pravzaprav za vse nepričakovana: zanj, ki jo je znal odgnati v svojih mislih, in za druge, ki so se itak raje oprijeli njegove nepopustljive vedrine in zavračali mrke slutnje, čeprav so skoraj morali pričakovati najhujše. Morda pa je bilo tako tudi najbolje, zanj in za njegove najbližje: ni ugašal, pač pa je ugasnil sredi priprav za novo, polnejše življenje.

Zivljenjska pot Marjana Kozine je jasna, nekomPLICIRANA in zlahka pregledana. Rojen je bil 4. junija 1907 v Novem mestu v družini, ki je ljubila kulturo in si prisvajala njene dobrine. Posebno glasba je imela v tem domu najtoplejše zatočišče in mladi Marjan je lahko zarana prisluškoval zvokom klavirja; klasično glasbo je najprej in najtemeljiteje spoznal doma. Po maturi se je vpisal na univerzo ter se tu pripravljval za poklic matematika in umetnostnega zgodovinarja; toda glasba ga je kmalu močneje pritegnila in skušal se je s študijem violine na konservatoriju (v razredu profesorja Jana Šlajsa) tako izpopolniti, da bi bil goden za goslača. V tem svojstvu je nekaj časa sodeloval v opernem orkestru, dokler ga ni zvonila h kompozicijskemu študiju tujina. Prva etapa je bil Dunaj in dve leti je obiskoval predavanja nedavno umrlega skladatelja Josefa Marxa, ki je že tudi nekaterim drugim našim skladateljem

odpiral poglede v sodobni glasbeni svet. Še dve leti kasneje ga najdemo v Pragi na mojstrski šoli tamkajšnjega konservatorija, ki jo je absolvirал pri velikem češkem skladatelju Josefu Suku. Njegovo absolventsko delo — Suito za orkester — so takrat izvedli v praškem radiu. Ker je hkrati obiskoval pouk v dirigiranju pri slavnem dirigentu Nikolaju Malku, je lahko ta študij končal z javnim nastopom s Češko filharmonijo — priznanje, ki ni vsakdanje. Po končanih glasbenih študijah (univerzitetne je bil medtem v jasnem spoznanju svojega poklica opustil) je bil dve leti korepetitor v naši Operi, zatem pa pet let direktor mariborske Glasbene matice ter dirigent zbora in orkestra prav tam. S tega mesta je bil pozvan na novoustanovljeno Glasbeno akademijo v Beograd kot docent na oddelku za kompozicijo. Po treh letih službovanja na tem mestu (1940—1943) se je odzval klicu domovine in je odšel v partizane, kjer se je uvrstil v IX. in kasneje v XVIII. divizijo, končno pa v oddelek za propagando pri Glavnem štabu. Njegovo glasbeno delo med Osvobodilno vojno je kmalu povzdignilo njegov ime med prve vrste kulturnikov in še danes ga ni, ki ne bi poznal njegovih partizanskih pesmi, budnic in koračnic.

Po končani vojni je bil sprva šef glasbenega oddelka radia Trst, nato pa iznova profesor na beograjski Akademiji, od koder pa je bil po dveh letih poklican v Ljubljano za upravnika novoustanovljene Slovenske filharmonije. Slednjič je bil (leta 1950) imenovan za izrednega profesorja na oddelku za kompozicijo Akademije za glasbo v Ljubljani; v tem svojstvu je bil tudi upokojen. Leta 1953 je bil izvoljen za rednega člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

Bil je deležen mnogih domačih in tujih priznanj in odlikovanj in njegova dela predstavljajo slovensko kompozicijsko tvornost ne samo na domačih koncertnih in opernih odrih, temveč prav povsod, kjer ji je bila doslej dana priložnost, da se uveljavi. Semkaj spada njegova opera »Ekvinokcij«, sem sodi simfonija v štirih značilnih, domovinsko označenih stavkih: Ilova gora, Padlim, Bela krajina, Proti morju, ki pomenijo nesporno najmočnejši slovenski doprinos simfoničnemu ustvarjanju med osvobodilnim gibanjem sploh. Prav tako bodo ostale žive priče borbe našega naroda za svobodo in obstoj njegove pesmi, bodisi samospevi, bodisi zbori, na besedila naših najvidnejših partizanskih pesnikov; nič manj pa tudi priče njegovega ljubeznivega nagnjenja do mladine, ki odseva iz raznih drobnih, instruktivnih skladbic, ki tako brž najdejo dostop k mladim srcem.

Ob bogati kompozicijski žetvi pa ne smemo prezreti njegove svojstvene, navdušene publicistične dejavnosti, ki jo je znal prežeti s posebnim, zanj značilnim humorjem, pod katerim se skrivata ostro, nepopustljivo opazovanje in neomahljiva načelnost. Prav tako bodo odlični glasbeni eseji ter knjižni doprinosi (Glasbena teorija, Opera), s katerimi je bogatil našo mlado glasbeno literaturo ohranili trajno vrednost.

Z Marjanom Kozino je izgubila naša glasba in z njo Slovenska akademija znanosti in umetnosti zgrajeno osebnost, ki ji je bila in bo ostala v čast. Slava njegovem spominu!

L. M. Škerjanc

ILIJA DJURIČIĆ

(1898—1965)

Vsakomur, ki je poznal pokojnega Ilijo Djuričića, je bila novica o njegovi smrti nerazumljiva, saj je umrl sredi plodne življenjske aktivnosti — kot predsednik Srbske akademije znanosti in umetnosti, redni profesor Veterinarske fakultete univerze v Beogradu, upravnik Oddelka za medicino dela na Inštitutu za medicinske raziskave in zvezni ljudski poslanec — če naštejemo le najpomembnejše obveznosti pokojnika ob koncu življenja. Bil je neumoren raziskovalec in organizator ter učitelj: profesor študentom, svetovalec sodelavcem in prosvetljevalec kot popularizator znanosti. Prav značilno za Ilijo Djuričića je bilo, da je vsako svojo dejavnost opravljal natančno in vestno, z dušo in srcem. Spričo njegovega mnogostranskega delovanja je to skoraj neverjetno, vendar je pokojnik imel že kar legendarno sposobnost za delo — svoj dan je ponavadi začel z zoro in ga končaval pozno ponoči.

Že kot študent iz prve generacije na novi Medicinski fakulteti v Beogradu dela v Fiziološkem inštitutu, kjer po končanih študijah raziskuje in uči kot asistent in pozneje docent. Leta 1930 je izvoljen za rednega profesorja na novi Veterinarski fakulteti v Beogradu, kjer ustanovi katedro za normalno in patološko fiziologijo, ki jo vodi vse do konca življenja.

Fiziološke raziskave začne mladi doktor v sodelovanju s svojim učiteljem profesorjem Rihardom Burijanom in to na področju vzdražnosti živčevja in mišic. Odtod preide žarišče njegovega zanimanja na endokrinologijo, pri čemer sodeluje tudi s kliničnimi raziskovalci. To delo ga vodi čedalje globlje v vprašanja patološke fiziologije in tu si profesor Djuričić najde najplodnejše torišče, saj skoraj tri desetletja raziskuje teoretično in praktično tako pomembne pojave alergične preobčutljivosti. Ravno na področju alergologije je zrasel nesporni znanstveni ugled pokojnika doma in po svetu. Problemi alergije pripeljejo profesorja Djuričića logično do zadnjega raziskovalnega območja: kmalu po osvoboditvi ustanovi pri Srbski akademiji znanosti in umetnosti oddelek za fiziologijo dela. Tukaj strne

vse svoje bogato znanje in izkušnje v kompleksno obravnavanje laboratorijskih raziskav in vzporednih merjenj na delovnih mestih.

Medtem postane 1954. leta akademik, 1960. leta pa predsednik Srbske akademije znanosti in umetnosti. Leta 1961 je izvoljen za dopisnega člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Ponovno je dekan Veterinarske fakultete in rektor univerze v Beogradu. Eden glavnih pobudnikov za ustanovitev Jugoslovanskega fiziološkega društva in njegov prvi predsednik, ustanovitelj Jugoslovanskega društva za alergologijo — povsod je Ilija Djuričić pionir in organizator novega. Edinole med okupacijo, ko je odstranjen z univerze, živi kot praktični zdravnik na podežlju.

Ob vsej mnogoterni dejavnosti pa je profesor Ilija Djuričić avtor kakšnih sedemdesetih tehničnih razprav, ki jih je objavil sam ali s sodelavci. Na področju fiziologije živcev in mišic je profesor Djuričić raziskaval zlasti vpliv fizikalno-kemičnih faktorjev na širjenje vzbujenja. V nizu razprav obravnava krčenje utrujene in poškodovane srčne mišice. V endokrinologiji ga posebno zanima način delovanja kortizona, zato raziskuje vpliv te snovi na prepustnost celičnih open. Več kot tri desetletja posveti profesor Djuričić alergičnim pojavom. Tu sistematično odkriva razlike med histaminskim in anafilaktičnim šokom, ki ju je tedaj večina avtorjev štela še za identična. Zelo natančno preučuje anafilaktično reakcijo na izoliranih organih in pa biokemične spremembe v plazmi med anafilaktičnim šokom. Vzporedno raziskuje alergične pojave med delavci cele vrste strok, v zadnjih letih vključuje v te raziskave še klimatske faktorje, pri čemer izkorišča v t. i. naravnem poskusu pestro sliko teh faktorjev v naši državi. V ekipno delo pri raziskavah iz fiziologije dela je znal profesor Djuričić pritegniti celo plejado sodelavcev in na tem področju so se posebno uspešno dopolnjevale njegove strokovne in organizacijske sposobnosti.

Poleg svojega raziskovalnega opusa je profesor Djuričić napisal več učbenikov za študente in objavil vrsto poljudnoznanstvenih člankov.

Predvsem in zmeraj pa je bil pokojni Ilija Djuričić učitelj: ne le študentom, ampak celim rodovom mladih raziskovalcev. Njegove učence najdemo kot ugledne znanstvenike in akademske učitelje skoraj po vseh univerzah v Jugoslaviji. Ravno pri vzgoji znanstvenikov se je najbolj izrazila širina njegovega duha, ki je kot magnet pritegovala sodelavce. Bil je pač ne navaden in značilen dar pokojnega Ilije Djuričića, da je znal najti prirčen stik z ljudmi, kajti vsak dovzeten učenec je hitro

začutil njegovo vedro človečnost, združeno s pronicljivim razumom in široko splošno kulturo. Pokojnik je bil žlahten predstavnik čedalje redkejša generacije srbskega intelektualca, ki je ob razgledanosti erudita znal ohraniti mnoge patriarhalne prvine preprostega ljudstva. V tem je bil poseben čar pokojnikove osebnosti, čar ki deluje še danes prek številnih učencev: ti pa so bili vselej najgloblji ponos in veselje učitelja Ilije Djuričića.

Andrej O. Župančič

IVO KRBEK

Dne 16. januarja 1966 je Slovenska akademija znanosti in umetnosti v Ljubljani izgubila Iva Krbeka, svojega uglednega dopisnega člana, izvoljenega v letu 1958 v I. razredu za zgodovinske in družbene vede. Pokojnik je bil že pred drugo svetovno vojno tudi pravi član Jugoslavske akademije znanosti i umjetnosti v Zagrebu. Z njegovo smrtjo je prenehala nastopati v našem političnem, strokovnem in znanstvenem življenju markantna osebnost, ki je zapustila dela trajne vrednosti. Ivo Krbek pa je obenem izobrazil generacije odličnih pravnikov.

Rodil se je leta 1890 v Zagrebu. Tu je opravil srednješolski in na zagrebškem vseučilišču pravni študij. Na zagrebški pravni fakulteti je dosegel tudi doktorat prava. V letu 1928 ga je ista fakulteta izvolila za svojega docenta, nato za izrednega in že v letu 1930 za rednega profesorja. Na tej fakulteti je deloval kot akademski učitelj več kot 30 let, vse do svoje 70-letnice v letu 1960.

Za Iva Krbeka je značilna težnja po čim bolj temeljitem študiju, po tehtnem in neumornem delu ter po napredni usmerjenosti. Že kot mlad študent se ni zadovoljil samo z izobraževanjem na domači fakulteti v svojem rojstnem mestu, temveč se je napotil dva semestra študirat na pravno fakulteto na Dunaj, po en semester pa na pravni fakulteti v Pariz in Berlin. Njegova napredna miselnost je prišla do izraza že med študijem na Dunaju, kjer se je politično udeleževal v socialistični študentski organizaciji.

Poleg svojega pedagoškega in znanstvenega dela, ki ga je opravljal na fakulteti in izven nje, je bil pomemben političen delavec. Saj je bil dve leti (1932—1934) župan mesta Zagreba, od septembra 1939 do februarja 1941 pa podban tedanje hrvatske banovine.

Svojo svobodoljubnost, naprednost duha in ljubezen do domovine je izpričal med osvobodilno vojno. Že 12. maja 1941 so ga ustaši zaradi njegove protifašistične delavnosti odstranili s fakultete, ga zaprli in nato konfinirali. Spomladi 1944 je odpotoval na osvobojeno ozemlje, kjer je kot odličen pravnik

pomembno sodeloval v Zemaljskem antifašističnem viječu Narodnog oslobođenja Hrvatske, od koder je odšel po osvoboditvi Beograda na delo k Nacionalnemu komiteju osvoboditve Jugoslavije. Sodeloval je pri prvem pravnem urejanju naše nove družbe in države in sicer v ministrstvu za konstituantno vse do septembra 1945, ko se je vrnil na zagrebško pravno fakulteto.

V novi socialistični Jugoslaviji je med najpomembnejšimi znanstveniki in pravnimi strokovnjaki, ki sodelujejo pri pravnem urejanju družbe in države. Izrazit delež je dal pri pripravljanju vseh naših ustav in ustavnih zakonov (iz leta 1946, 1953 in 1963). Bil je med najbolj agilnimi in spoštovanimi člani Pravnega sveta pri Zveznem izvršnem svetu. Ne samo v ustavah, temveč tudi v številnih zakonih, zlasti onih s področja upravnega prava, lahko zasledimo njegovo misel, ki je mnogo doprinesla, da so prihajale v naših pozitivnih pravnih predpisih do izraza pomembne moderne in demokratične pravne institucije, zaradi katerih lahko označujemo našo pravno ureditev v marsikaterem pogledu za bolj moderno kot je v nekaterih drugih socialističnih deželah.

Velik je njegov znanstveni opus, saj obsega okrog 40 knjig in brošur ter okrog 100 razprav in člankov, kar je pokojni Krbek zmogel samo ob neverjetni delavnosti. Pomen nekaterih njegovih del gre preko naših meja, kar velja zlasti glede njegovega znanega obsežnega spisa »Diskrecona ocjena« iz l. 1937 (538 strani). Iva Krbeka lahko označujemo kot jugoslovanskega klasika upravnopravne znanosti in kot pomembnega teoretika koncepcije o droit administratif. Značilno je, da tudi aktualno jugoslovansko pravno in družbeno problematiko vedno obravnava na komparativni način, kar mu omogoča njegova izredno široka, vsa pomembna jezikovna področja obsegajoča pravna erudicija, zlasti glede javnopravnih vprašanj. Krbekovi spisi so zakladnica znanja, ki daje obenem njegovim originalnim mislim in argumentom potrebno tehtnost. Razumljivo je torej, da je dosegel številna domača in mednarodna priznanja.

Omenjenim odlikam, ki so prihajale do izraza pri vsem njegovem javnem nastopanju in ki so pomembne tudi za naš narod, se je pridružila njegova velika ljubezen do slovenske zemlje, zlasti do naših planin in do Slovencev sploh, kar je postalo žlahtna sestavina njegove osebnosti. Zato je razumljivo, da ga je tudi naša akademija izvolila za svojega dopisnega člana.

Po upokojitvi se je pokojni Ivo Krbek ves posvetil delu v Jugoslavenski akademiji znanosti i umjetnosti v Zagrebu.

Bil je izbran za tajnika njenega oddelka za družbene znanosti in za člana njenega predsedstva. Do zadnjega trenutka je posvetil svoje sile znanstvenemu delu, kjer se je v zadnjih letih posvetil predvsem težavnemu vprašanju suverenosti. Prav ko je končal to svoje pomembno delo in se je napotil na zasluženi oddih, ga je v Splitu zadela kap, ki mu je prinesla večni počitek po uspešno opravljenem, nepopustljivem ter za dobrobit človeka in družbe nadvse koristnem in plemenitem delu. Slovenska akademija znanosti in umetnosti ga bo ohranila v trajnem spominu.

Akademik Lado Vavpetič

III

POROČILA O DELU AKADEMIJE

AKADEMIJA V LETU 1966

Akademija je tudi v letu 1966 aktivno sodelovala v našem javnem življenju. Omenimo naj, da je ob 25-letnici ustanovitve Osvobodilne fronte skupaj z Zgodovinskim društvom in Inštitutom za zgodovino delavskega gibanja organizirala znanstveno zborovanje o pomenu in vlogi OF; se z več delegacijami udeležila proslav in sestankov ob 100-letnici ustanovitve Jugoslavske akademije znanosti i umjetnosti, ji izročila spominško adresso in se udeležila svečane ustanovitve Akademije znanosti in umetnosti Bosne in Hercegovine. Podpredsednik prof. dr. A. Kuhelj je zastopal Akademijo v delegaciji, ki je v imenu Sveta akademij vrnila obisk Nacionalni akademiji v Washingtonu in se ob tej priliki tudi dogovarjal glede izmenjave znanstvenikov med tema inštitucijama. Obisk je bil uspešen in razgovori so bili končani v polnem soglasju.

Še vedno je v pripravi novi zakon o Slovenski akademiji znanosti in umetnosti.

Člani in nameščenci akademije

Število članov akademije se je v letu 1966 spremenilo s smrtjo nekaterih med njimi. Novih članov nismo volili. Umrli so: 16. januarja dopisni član v sestavu 1. razreda in pravi član Jugoslavske akademije prof. dr. Ivo Krbek. 8. junija redni član v sestavu 4. razreda prof. dr. Anton Melik. 19. junija redni član v sestavu 5. razreda profesor Marjan Kozina. Ob koncu leta 1966 je štela akademija: 2 častna člana (predsednik SFRJ Josip Broz-Tito in predsednik Zvezne skupščine Edvard Kardelj); 35 rednih in 7 dopisnih članov; v 2. razredu 4 redne in 2 dopisna člana, v 3. razredu 6 rednih in 1 dopisnega člana, v 4. razredu 6 rednih in 9 dopisnih članov, v 5. razredu 11 rednih in 3 dopisne člane. Od 22 dopisnih članov jih prebiva 6 v Sloveniji, 15 v ostalih jugoslovanskih republikah, trije pa v inozemstvu.

Ob koncu leta 1966 je štela akademija 106 uslužbencev. Če jih po njihovi zaposlitvi in namestitvi porazdelimo, vidimo,

da je bilo znanstvenega in strokovnega kadra 53, bibliotekarjev, knjižničarjev in laborantov 17, upravnega kadra 17, tehniških in pomožnih delavcev 19 in 1 volonter. Uslužbencev, ki so delali s skrajšanim delovnim časom, je bilo 12. Stalno honoriranih zunanjih znanstvenih sodelavcev je bilo 17. Mimo teh je še večje število zunanjih sodelavcev, ki so zaposleni pri znanstvenem in strokovnem delu inštitutov; ti na primer izpisujejo ali zbirajo gradivo, sestavljajo razne referate in podobno. Zlasti pri slovarju slovenskega knjižnega jezika, pri delu tistih medakademijskih odborov, ki so v sklopu naše akademije in pri delih, s katerimi je našo akademijo poveril Sklad Borisa Kidriča, so taki zunanji sodelavci številni.

Inštituti

Inštitutov je pri naši akademiji 11. Večji, na primer Inštitut za slovenski jezik ali pa Inštitut za zgodovino so porazdeljeni na sekcije. Pri predsedstvu akademije je Študijski center za zgodovino slovenskega izseljenstva. V tesni povezavi z Geografskim inštitutom je Kartografski zavod, z Biološkim inštitutom pa Odbor za favno, floro in gejo Slovenije. Terminološka komisija ima pet sekcij, pravno, tehniško, medicinsko, prirodoslovno in sekcijo za umetnosti. Akademija je soustanoviteljica pri Inštitutu za elektrogospodarstvo, pri Kemijskem inštitutu Borisa Kidriča, pri Inštitutu za turbinske stroje in pri Zavodu za raziskovanje morja v Portorožu, vendar pri vseh teh brez materialnih obveznosti.

Sredstva za delo pri inštitutih so ditekala iz redne dotacije, ki jo daje akademiji republiški proračun, v veliki meri pa tudi iz sredstev, ki so jih dali na razpolago zlasti Sklad Borisa Kidriča, Zvezni sklad za znanstveno delo, pa tudi razne gospodarske in družbene organizacije.

Po smrti akademika Melika je postal upravnik Inštituta za geografijo akademik I. Rakovec.

Publikacije

Z letnico 1966 na naslovni strani je izšlo 10 publikacij naše akademije, v skupnem obsegu 2130 strani ali 133 tiskovnih pol. To je manj kot v letu poprej, ko je bila vsota tiskovnih pol 205. Vzrok temu so manjša sredstva, ki so bila akademiji v letu 1966 na razpolago oziroma znižana še v teku leta, kar je imelo za posledico, da smo sredi leta morali ustaviti vsako

nadaljnje pošiljanje rokopisov v tiskarne in nadaljevati le z dokončanjem tiska tistih del, ki so bila že v tiskarnah. Ob koncu leta je akademija dala zopet nekaj del v tisk. Takih publikacij, ki so v začetnem štadiju tiska ali pa ki so bila sprejeta za tisk je: 4 samostojna dela in 12 razprav.

Objava publikacij je ena glavnih nalog akademije. Pa prav te naloge akademija — zaradi premajhnih sredstev, ki so ji na razpolago — zadnja leta ne more izpolnjevati kakor bi bilo treba. Mnoga za tisk sprejeta dela in razprave izidejo z veliko zamudo. So avtorji, ki se branijo dati pri naši akademiji svoje znanstvene izsledke v tisk, češ preden bodo pri njej objavljeni, ga lahko prehitijo z istimi izsledki tovariš po stroki drugod doma ali v svetu. Pred leti je bila prenatrpanost z delom v tiskarnah kriva zamudnemu objavljanju akademiji predloženih publikacij, danes so to sredstva, ki se morajo večkrat namesto za tisk uporabiti drugače, ali pa se med letom znižujejo. Primerno večja sredstva bi tudi pospešila večji priliv za tisk namenjenih rokopisov, njihovo ekspeditivnejšo objavo in intenzivnejšo zamenjavo s publikacijami ustanov doma in v inozemstvu. Že so se tudi zaradi zmanjšane akademijske publikacijske dejavnosti pričele pojavljati pripombe s strani nekaterih ustanov, s katerimi je akademija v zamenjavi.

Za deset v letu 1966 objavljenih publikacij je bilo potrošenih 33.762.213 S dinarjev (tisk, vezava, honorarji in drugo); v proračunu za leto je bilo v ta namen predvidenih 35.762.000 S dinarjev. Povprečni celokupni stroški za eno tiskovno polo so znašali za publikacije, izdane v letu 1966 249.200 (1965: 230.000) S dinarjev, pri nekaterih več, pri drugih manj. Najmanj pri Letopisu 133,973 S din, največ pa pri delu Draga Mezeta »Gornja Savinjska dolina« 336.417 S din.

Svoje publikacije zamenjuje akademija preko biblioteke slejkoprej z raznimi ustanovami, uredništvu, posamezniki itd., doma in v inozemstvu. Ta knjižna zamenjava je najvažnejše, najpomembnejše in najaktivnejše delovno področje naše biblioteke, saj se na ta način steka v akademijsko biblioteko najnovejša literatura vseh strok z vsega sveta. Ob koncu leta 1966 je bila redna zamenjalna mreža razširjena na 76 držav vsega sveta in je obsegala 1168 naslovov (201 v Jugoslaviji, 967 v inozemstvu). Z zameno je akademijska biblioteka v letu 1966 pridobila 5848 knjig in letnikov revij. Celotni knjižni fond biblioteke akademije je ob koncu leta 1966 znašal okoli 128.000 volumnov, poleg knjig in letnikov revij tudi nekaj tisočev mikrofilmov, geografskih kart in fotografij.

Zelo pa je bilo delovanje biblioteke ovirano zaradi pomanjkanja prostorov, kar se je še povečalo in poslabšalo v času adaptacijskih del, vendar je vkljub temu mogla tudi biblioteka kot ostali upravni oddelki akademije — ob požrtvovalnem delu uslužbenecv — brez vidnih in kvarnih posledic uspešno opravljati tekoče delo.

V marcu je bil ob uvidevni naklonjenosti Slovenske matice odprt ekspedit publikacij akademije v hiši Matice na Trgu revolucije. Vodi ga honorarni uslužbenec, ki skrbi za čim boljše plasiranje naših objav na knjižnem trgu. Vkljub stroškom za uslužbenca, najemnini za prostor, stroškom za opremo in drugemu, se je v 9 mesecih leta 1966, po otvoritvi ekspedita, čisti izkupiček za prodane, akademijske publikacije v primerjavi s prejšnjimi leti, povečal za 100 %.

Kongresi, študijska bivanja in podobno

Akademija je imela v preteklem letu na razpolago 19.386,69 N din neblagovnih deviz. S temi sredstvi so se mogli iz vrst njenih članov oz. sodelavcev udeležiti:

akad. dr. Bogdan Brecelj — X. kongresa ISRD v Wisbadnu,

akad. dr. Viktor Korošec — XV. mednarodnega asiriološkega zborovanja v Liègeu,

akad. dr. Francè Stelè — XIII. mednarodnega kongresa za bizantologijo v Oxfordu,

znanstveni sodelavec dr. Peter Habič — mednarodne konference o metodah za ugotavljanje podzemeljskih vodnih zvez na krasu v Gradcu,

znanstveni svetnik dr. Milko Matičetov — konference o slovanski folkloristiki v Varšavi,

znanstveni svetnik dr. Maks Wraber — X. mednarodnega simpozija o morfologiji rastlinskih združb v Rinteln/Weser in zborovanja vzhodnoalpsko-dinarskih fitosociologov v Trstu,

asistent ing. Mitja Zupančič — zborovanja vzhodnoalpsko-dinarskih fitosociologov v Trstu.

Na študijskem oz. službenem potovanju v inozemstvu so bili:

akad. dr. France Koblar — proučevanje gradiva za škofjeloški pasijon na Dunaju,

akad. dr. Francè Stelè — udeležba na proslavi 1000-letnice obstoja poljske države v Krakovu,

akad. Lucijan M. Škerjanc — bil navzoč pri izvedbi svojih skladb v Saarbrückenu in izvedbi klavirskega koncerta v Bautzenu,

znanstveni svetnik Alfonz Gspan — udeležba na delovnem sestanku sodelavcev Österreichisches Biographisches Lexikon pri Avstrijski akademiji na Dunaju,
znanstveni svetnik dr. Milko Matičetov — zbiranje pripovednega narodopisnega gradiva v Reziji.

Svet akademij SFRJ

Svet akademij SFRJ povezuje akademije v Jugoslaviji. V dneh 22. in 23. aprila 1966 je bilo v Strunjanu IX. redno letno zasedanje Sveta. Organizirala ga je naša akademija. Po veljavnem turnusu je letos prešlo vodstvo Sveta na našo akademijo. Predsednik Sveta za naslednjo triletno dobo je v skladu z novim statutom Sveta predsednik naše akademije. V plenumu Sveta so od vsake akademije predsednik, glavni tajnik in še en član. Administrativne posle vodi naša akademija.

Najvidnejši izraz in plod povezovanja naših akademij v Svetu so: a) delo in objave medakademijskih odborov, ki jih je 18, od katerih so štirje novejšega nastanka; b) Bulletin scientifique. Nekateri odbori so za preteklo določeno petletno dobo svoje delo že skoraj končali, drugi pa so v večjem ali manjšem zastanku in prosijo za dodatna sredstva. Kot že v prejšnjih letih je imela naša akademija tudi v l. 1966 skrb za delovanje treh medakademijskih odborov: za arheološko karto Jugoslavije, za Tabula Imperii Romani in za favno in floro Jugoslavije. V ostalih medakademijskih odborih ima naša akademija svoje delegate in sodelavce. Prav tako ima pri obeh serijah Bulletina scientifique (za naravoslovne, tehnične in medicinske vede, kakor tudi za humanistične vede), ki ga izdaja Svet akademij, naša akademija člane redakcije. Bulletin scientifique seznaja tujo znanost z izsledki naše znanosti in znanstvenih prizadevanj.

Gradbena dela

Akademijo močno tare pomanjkanje prostorov. Adaptacijska in druga dela v stavbi na Novem trgu 3 gredo h kraju. V mansardi smo pridobili 11 sob, ki bodo v kratkem uporabne. Urejena je bila za celo stavbo centralna kurjava in vgrajeno dvigalo. Oboje bo služilo tudi za bodočo stavbo knjižnice na dvorišču.

Za stavbo na Novem trgu 4 bo iz sredstev za investicije zavarovana zgradba, katere temelji so bili ob zidavi podzemnega skladišča zrahljani.

Pogajanja za pridobitev stavbe na Novem trgu 5 za potrebe in namene akademije so v teku.

Finančno poročilo

Akademija je imela v letu 1966 na razpolago:

1. za osnovno dejavnost iz republiškega proračuna SR Slovenije sredstva v znesku . N din 3,500.000
2. iz republiške devizne kvote:
deviznih dinarjev 316,35 blagovnih deviz in
deviznih dinarjev 19.386,69 neblagovnih deviz
3. za investicijska dela: adaptacija poslopja
Novi trg 3 v Ljubljani, iz republiškega proračuna N din 1,250.000
4. dotacije raznih skladov in gospodarskih
organizacij za pogodbene naloge inštitutov N din 625.888

Od tega zneska odpade v dobro:

1. Predsedstvo akademije:
 - a) od Sklada Borisa Kidriča — Študijski center za zgodovino slovenskega izseljenstva N din 4.000
2. Inštitut za zgodovino:
 - a) Sekcija za občo in narodno zgodovino:
 - od Sklada Borisa Kidriča za temo: Gospodarska in družbena zgodovina Slovencev N din 14.000
 - Od Zveznega sklada za znanstveno delo — za temo: Historično topografski leksikon in atlas Jugoslavije v srednjem veku N din 8.500
 - b) Sekcija za arheologijo:
 - od Sklada Borisa Kidriča — za temo: Arheološka karta Jugoslavije, ozemlje SR Slovenije N din 18.750
 - od sklada Borisa Kidriča — za temo: Palinološke in sedimentološke preiskave viške terase N din 1.020
 - od Zveznega sklada za znanstveno delo — za temo Tabula Imperii Romani N din 13.500

3. Inštitut za slovenski jezik:

- a) Leksikološka sekcija:
 — od Sklada za pospeševanje kulturnih dejavnosti — za slovar slovenskega knjižnega jezika N din 120.000
- b) Dialektološka sekcija:
 — od Srpske akademije nauka i umetnosti — za temo: Dialektološki atlas N din 6.000
- c) Etimološko-onomastična sekcija:
 — od Sklada za pospeševanje kulturnih dejavnosti — za Etimološki slovar slovenskega jezika N din 15.000
 — od Zveznega sklada za znanstveno delo — za onomastična dela . . . N din 7.000

4. Inštitut za literature:

- od Sklada za pospeševanje kulturnih dejavnosti — za slovenski biografski leksikon N din 15.000
- od sklada Borisa Kidriča — za literarni leksikon N din 2.000

5. Inštitut za biologijo:

- a) od Gozdnega gospodarstva Celje — za temo: izdelava gozdno tipološke karte za Vitanje in Rogaško Slatino . . . N din 26.798
- b) od Kmetijsko-gozdarskega posestva, Kočevje — za temo: obdelava in kartiranje gozdno gospodarske enote Stojna N din 7.010
- c) od Zveznega sklada za znanstveno delo — za temo: Favna in flora Jugoslavije N din 63.000
- d) od Sklada Borisa Kidriča — za temo: Vegetacijska karta Jugoslavije . . N din 31.500
 od Zveznega sklada za znanstveno delo — za temo: vegetacijska karta Jugoslavije N din 60.750

6. Inštitut za paleontologijo:

- a) od Sklada Borisa Kidriča — za temo: Numuliti in asiline iz okolice Vipolž N din 1.160

- b) od sklada Borisa Kidriča — za temo:
 Hidrozojska favna in njen pomen za
 stratigrafijo zgornjejurskih skladov v
 Sloveniji N din 2.800
7. Inštitut za geografijo:
- a) od sklada Borisa Kidriča — za temo:
 Kvartarni sedimenti v Sloveniji . . N din 4.600
8. Medicinska sekcija Terminološke komisije:
- a) od Srpske Matice za veterinarsko termi-
 nologijo N din 3.500
9. Delovni kabinet pokojnega akademika
 dr. Maksa Samca: — za temo: Modifi-
 ciranje cerealnih škrobov (dotacija
 Ministrstva za kmetijstvo ZDA) . . N din 200.000

INSTITUT ZA RAZISKOVANJE KRASA

Poročilo o delu v letu 1966

Terensko delo je bilo v tem letu še posebno intenzivno, ker je akademija nabavila terensko vozilo. Z njim smo prihranili precej dragocenega časa pri raziskovanju jam in hidroloških meritvah in opazovanjih. Znatno del terenskega dela je bilo opravljenega v zvezi z raziskovanjem hidrologije krasa med Idrijco in Vipavo, pri čemer so sodelovali vsi člani inštituta. Zaključena je druga faza raziskovalne naloge, ki jo financira Sklad Borisa Kidriča, sofinancirajo pa Soške elektrarne, Uprava goriških vodovodov, Vodna skupnost iz Nove Gorice ter Občinska skupščina Ajdovščina.

Z jamarskimi klubi smo sodelovali pri raziskovanju jam na Dolenjskem okrog Novega mesta, na Gorjancih in v Beli krajini. Po naročilu Zavoda za vodno gospodarstvo SRS smo ponovno izmerili vhodni del Velike Karlovice in odkrili več sto metrov novih rovov. Po naročilu Občinske skupščine Cerkljanskega jezera smo izdelali izvedbeni načrt turistične ureditve Zelških jam v Rakovem Škocjanu. Začeli smo tudi s potapljaškimi akcijami in skupaj z angleškimi jamarji preplavali sifon v Veliki Karloviči ter izmerili za njim 270 m dolg rov, ki se konča s podorom. Organizirali smo potapljanje v Postojnski jami, kjer sta dva domača jamarja z našo potapljaško opremo preplavala sifon med Črno in Pivko jamo ter pregledala končni sifon med Črno in Pivko jamo in končni sifon v Pivki jami.

Precej časa smo posvetili raziskovanju in merjenju Pološke jame. Obiskali smo jo v maju, avgustu in septembru in skupaj z jamarji iz Idrije in ostalih jamarskih klubov preiskali in izmerili doslej že 5200 m novih rovov. Raziskave še niso zaključene in pričakujemo lahko še novih odkritij v tem zanimivem alpskem jamskem sistemu, ki ga nameravamo posebej obdelati za Acta carsologica.

Začeli smo tudi s speleološkimi in hidrološkimi raziskovanji Zgornje Pivke ter pripravili program nadaljnjih raziskav, ki naj bi jih financiral Vodni sklad SRS v zvezi z iskanjem najugodnejše rešitve vodne oskrbe Postojne. Zanimivi so rezultati

dosedanjih opazovanj Palškega in Petelinjskega jezera ter so-sednjih izvirov ob Pivki, ki nakazujejo režim vodnega odtoka s prelivanjem v Pivko in z odtokom proti Malnom.

Pri internem delu moramo omeniti urejanje jamskega katastra, ki obsega že 2882 jam, posebej pa je registriranih še 810 vodnih objektov. Izpopolnjena je bila tudi knjižna karto-teka, zlasti po avtorjih, medtem ko je stvarni katalog še precej nepopoln in ga bo treba dopolniti v prihodnjih letih. Izdelana je bila obsežna kartografska dokumentacija speleoloških, hidro-loških in drugih raziskav. Opravljene pa so bile tudi številne meritve trdote kraških voda. K pomembnejšim stikom z ino-zemskimi speleološkimi organizacijami moramo vsekakor šteti 10-dnevni obisk sedmih članov speleološkega inštituta iz Cluja v Romuniji. Med inozemskimi speleologi in drugimi raziskovalci krasa, ki obiskujejo naš inštitut je vedno več univerzitetnih učiteljev, ki prihajajo k nam na daljše študijsko bivanje iz Romunije, Čehoslovaške, Sovjetske zveze in Bolgarije. V tem letu so nas obiskale tudi skupine študentov pod vodstvom uni-verzitetnih profesorjev iz Italije, Nemčije, Grčije, Francije in Anglije in si v spremstvu naših članov ogledale zanimivosti klasičnega krasa.

Izšla so Acta carsologica IV.

Pri poslopju inštituta je bilo obnovljeno dvorišče in s kam-nom obloženi obe severni fasadi. Neurejeni so še vedno raz-stavni prostori; obnoviti pa bo treba tudi stanovanjske in skladiščne prostore v pritličju. Čimprej je treba opremiti labo-ratorij, ki je še vedno le začasno urejen, isto velja za arhivsko sobo, kjer je shranjen jamski kataster in drugo arhivalno gradivo.

Delovno razmerje je prekinil višji znanstveni sodelavec dr. Ivan GAMS. Začasno je bil nameščen honorarni asistent Franc LOVRENČAK, ki je sodeloval pri skupnih terenskih raziskavah in pomagal pri študiju hidrologije krasa med Idrijo in Vipavo.

Znanstveni sodelavec dr. France HABE je nadaljeval z ure-janjem jamskega katastra, ki se je v tem letu povečal za 226 novih jamskih objektov. Največ objektov je iz Julijskih Alp, Dolenjskega in Idrijskega krasa ter Notranjskega podolja. Pre-cej podatkov so prispevali jamarski klubi, ki so raziskali pre-težni del novih jam in brezen, preverjeni pa so bili tudi starejši podatki o jamah v Materijskem podolju, ki so bili objavljeni v reviji IL TOURISTA leta 1906 in 1909, pa še niso bili vneseni v jamski kataster. Dr. Habe je uredil in inventariziral stare fotografije, plošče in filme o jamah, ki jih hrani inštitut.

Opazoval in meril je vodne objekte ob Zgornji Pivki od Zagorja mimo Palškega in Petelinjskega jezera do Trnskih in Žejskih izvirov. V sodelovanju z jamarskih klubom »Luka Čeč« v Postojni je raziskoval jame in brezna okoli vasi Jurišče in pri Orhovških ponikvah.

Kot tajnik jamarskega kluba v Postojni je vodil in usmerjal njegovo dejavnost. Imel je 15 poljudnoznanstvenih predavanj s področja speleologije in geografije, od tega 7 v inozemstvu, kjer je predaval tudi dijakom slovenskih šol v Trstu. Sodeloval je pri organizaciji tečaja za merjenje jam in se udeležil zborovanja slovenskih geografov v Novi Gorici, kolokvija jugoslovanskih geologov o Zunanjih Dinaridih in mednarodnega jamarskega tabora v Rakovem Škocjanu. V speleološkem inštitutu na Dunaju si je ogledal avstrijski jamski kataster. Obiskal je jamo Katerloch pri Weizu v Avstriji in najdaljšo madžarsko jamo Agtelek. Vodil je številne inozemske speleologe in geografe po naših jamah in jim na terenu predstavil značilnosti v razvoju našega krasa.

Znanstveni sodelavec dr. Peter HABIČ je nadaljeval s preučevanjem hidrologije krasa med Idrijco in Vipavo. Z barvanjem ponikalnice Slatne v Grgarju je bila potrjena zveza z izvirom Bokalci ob Soči nad Solkanom. Skupaj s sodelavci je preiskal in izmeril več vodnih jam, ponor Slatne, Bazinovo jamo, Hubelj in druge. Opravil je vrsto temperaturnih, kemičnih in hidroloških meritev na večjih kraških izvirih. Z analizo padavinskih in vodomernih podatkov je določil velikost hidrografskega zaledja in režim kraških izvirov Vipave, Hublja, Lijaka, Mrzleka in Divjega jezera pri Podroteji. Prišel je do novih spoznanj o razporeditvi in usmerjenosti odtoka podzemeljskih voda v krasu med Idrijco in Vipavo, pri čemer je pomembna zlasti ugotovitev, da se del Banjske planote odceja proti zahodu neposredno v Sočo. Podrobno je preučil tudi izvire Mrzleka in Lijaka. Ob zaključku II. faze raziskovalne naloge je posredoval rezultate v posebnem poročilu Skladu Borisa Kidriča in sofinancerjem.

O hidrogrfskih značilnostih krasa med Idrijco in Vipavo je poročal na zborovanju slovenskih geografov v Novi Gorici, o odvisnosti hidroloških značilnosti Visokega krasa od geološke zgradbe in geomorfološkega razvoja pa na simpoziju o Zunanjih Dinaridih v Ljubljani.

Sodeloval je pri ponovni izmeri in odkrivanju novih rogov Velike Karlovice ter izdelal ustrezno poročilo za Zavod za vodno gospodarstvo SRS.

Udeležil se je posvetovanja o splošnem vodnem gospodarstvu na krasu, ki ga je organizirala Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti novembra v Splitu, z razpravo o hidrografske rajonizaciji krasa v Sloveniji. Skupaj z R. Gospodaričem je preučeval nastanek in razvoj jame Lekinke v sklopu celotnega ponornega sistema pri Postojni. V marcu se je skupaj z R. Gospodaričem udeležil mednarodnega simpozija o metodah določevanja podzemeljskih vodnih zvez, ki ga je organiziralo štajersko hidrogeološko društvo v Gradcu.

Asistent Rado GOSPODARIČ je preučeval geološke razmere ozemlja med Mrzlekom in Lijakom s posebnim poudarkom na tektonski zgradbi v neposredni bližini obeh izvirov. Pri raziskavah je ugotovil nekatere stratigrafske in strukturne novosti, ki so pomembne za razlago geološke zgradbe in hidrogeologijo Trnovskega gozda. V sodelovanju s člani inštituta in z zunanjimi sodelavci je pripravil ureditveni načrt krožne turistične poti v Zelških jamah, ki ga je naročila Občinska skupščina Cerknica. Na ekskurzijah v Zelške jame je zbiral gradivo o geologiji jame, o sedimentih in drugih pojavih, ki nakazujejo starost jame. Podobne raziskave je opravljal tudi v Veliki Karlovi, kjer je bilo odkritih 2 km novih rogov, tako da meri zdaj ta jamski sistem že 6500 m. Z raziskavami na tem področju bo nadaljeval še v l. 1967. Pri raziskavi Pološke jame je zbiral podatke o geologiji in sodeloval pri izmeri 5200 m novih rogov.

Raziskave v sistemu Postojnskih jam so bile osredotočene na študij starosti jamskega sistema. Preučeval je sedimente v rovih, ki so jih na novo odprli okrog Concertne dvorane pri nadelavi tunelov za drugo fazo krožne proge. Nekaj teh podatkov iz okolice Velikega Otoka je obdelal v posebni razpravi, ki obravnava nastanek jame Lekinke. V Malih jamah, v Pisnem rovu pa tudi v Planinski jami je našel ostanke grobo klastičnega sedimenta, ki spada k starejši akumulaciji v Postojnskem jamskem sistemu. Zbral je dokaze o dveh generacijah podrhtih kapnikov, ki ju loči würmska akumulacija flišne ilovice. Po njegovih ugotovitvah se podirajo kapniki v Postojnski jami zaradi posedanja sekundarnega dna rova, o vplivu potresnih sunkov pa ni našel zanesljivih dokazov.

V okvir geologije in tektonike Pivške kotline in Postojnskega krasa spada odkritje paleogenskega fliša pri Postojni, Zagonu in Studenem. O tem je napisana razprava za dunajsko geološko revijo, soavtor je dr. R. Pavlovec. O tektonskih problemih Postojnskega krasa in njegove okolice je poročal na simpoziju o Zunanjih Dinaridih. Na simpoziju o splošni vodni oskrbi na krasu je poročal o hidroloških in morfoloških značil-

nostih naših največjih jam. Pri svojem delu je uporabljal koristne napotke mednarodnega simpozija o ugotavljanju podzemeljskih vodnih zvez v Gradcu, ki se ga je udeležil skupaj z dr. Habičem. Kot predsednik Društva za raziskovanje jam je vodil in usmerjal delo slovenskih jamarjev. Bil pa je tudi strokovni vodnik mnogim inozemskim gostom, ki so obiskali naš inštitut.

Asistent Franc LEBEN se je kot Humboldtov štipendist konec marca vrnil iz ZR Nemčije, kjer je na Inštitutu za prazgodovino univerze v Heidelbergu preučeval problematiko neolitika in eneolitika na Balkanu in posebej na področju jugovzhodnih Alp.

V okviru mednarodnega neolitskega kolokvija v Heidelbergu je imel predavanje o kulturnem razvoju neolitika na Slovenskem.

Na željo Zavoda Postojnske jame je vodil zaščitna izkopavanja v Tominčevi jami, v sistemu Škocjanskim jam pri Divači in sondiranja v jami Dovja Griča na Veliki Planini v organizaciji Zavoda za spomeniško varstvo v Ljubljani.

Sodeloval je pri arheološki terminologiji za slovar slovenskega jezika.

Višji strokovni sodelavec Egon PRETNER je raziskoval jamsko favno v Sloveniji, na Velebitu, Orjenu in v okolici Trebinja. Našel je novo vrsto rodu *Bathyscimorphus*, odkril pa je tudi več novih nahajališč že znanih vrst. Nabrani material je deloma oddal tudi specialistom v obdelavo. Prepariral in determiniral je material iz jam Korduna in Bosne, kar dopolnjuje podatke o najdiščih že prej opisanih jamskih hroščev. Jamsko favno je preučeval na tritedenski ekskurziji z jamarji Spéléo-Cluba des Ardenes, na Orjenu, z dr. S. Battonijem (Macerata-Italija) pa na Velebitu ter z ljubljanskimi speleologi na Šar planini. Na povabilo bolgarskih jamarjev se je udeležil 14-dnevne mednarodne ekskurzije v jame na Rodopih. V Trstu je večkrat izpisoval iz literature podatke o jugoslovanski favni.

V zvezi s problemi jamske favne so ga obiskali: Jacques Durand, asistent Laboratoire souterrain du CNRS v Moulisu, dr. Wondrak iz Zoološkega inštituta univerze na Dunaju in akademik prof. dr. Valkanov, direktor Zoološkega inštituta Bolgarske akademije in ravnatelj Prirodoslovnega muzeja v Sofiji. Vodil je tudi skupine študentov biologov iz Erlangena, Kiela, Tübingena in Dunaja po kraških jamah in jih seznanil z našo jamsko favno.

Za medakademijsko temo »Favna Jugoslavije« je sestavljal katalog obsežne družine Carabidov.

Načrt dela za leto 1967

Nadaljevali bomo z urejanjem in dopolnjevanjem jamskega katastra ter pripravili osnutek speleološke karte Slovenije. Pripravili bomo idejni načrt preureditve speleološkega muzeja. Nadaljevali bomo s speleološkimi raziskavami Postojnskega in Cerkniskega jamskega sistema in s hidrološkimi raziskavami Zgornje Pivke. Dokončali bomo študijo o hidrologiji krasa med Idrijo in Vipavo.

Po naročilu Cestnega sklada SRS bomo preiskali kraške pojave v trasah projektiranih hitrih cest v Sloveniji.

V dveh novih jamah bomo napravili poskusne arheološke izkope in nadaljevali z laboratorijsko obdelavo izkopenin iz Tomincve jame ter obdelali gradivo iz Pavlakove jame pri Zrečah.

Zaključiti nameravamo speleološka raziskovanja Pološke jame, začeli pa bomo z meritvami in raziskovanjem Mangartske jame.

Sodelovali bomo z jamarskimi organizacijami doma in v tujini in pripravljali gradivo za prihodnji knjigi *Acta carsologica* in *Naših jam*.

Publikacije članov inštituta v letu 1966

Prof. dr. Srečko BRODAR:

1. Pleistocenski sedimenti in paleolitska najdišča v Postojnski jami. *Acta carsologica* IV, Ljubljana, 1966.

Rado GOSPODARIČ:

1. Črni potok in Lekinka v sistemu podzemeljskega odtoka iz Pivške kotline. Naše jame 8/1—2, Ljubljana, 1966. — Soavtor dr. Peter Habič.

2. Občni zbor Društva za raziskovanje jam Slovenije 27. februarja 1966. Naše jame 8/1—2, Ljubljana, 1966. Objavil je še vrsto krajših prispevkov in recenzij v *Naših jamah* 1966, v reviji *Življenje in tehnika* ter v *Novicah*.

Dr. France HABE:

1. Morphological and Hydrographical Development of the Northern Edge of the Pivka Basin with a Special Regard to the Section of Predjama. *Bulletin Scientifique, Section A, Tome 11, No. 7—9, Zagreb, 1966.*

2. Katastrofalne poplave pred našimi turističnimi jamami. Naše jame 8/1—2, Ljubljana, 1966.

3. Postojnska jama in Predjama v delu J. G. Seumeja iz leta 1902. Naše jame 8/1—2, Ljubljana, 1966.

Dr. Peter HABIC:

1. The Karst Region between the Idrijca and Vipava Rivers. Bulletin Scientifique, Section A, Tome 11, No. 7—9, Zagreb, 1966.
2. Hidrografski problemi Visokega Krasa med Idrijco in Vipavo. Geografski zbornik, 13/3—4, Ljubljana, 1966.
3. Crni potok in Lekinka v sistemu podzemeljskega odtoka iz Pivške kotline. Naše jame 8/1—2, Ljubljana, 1966. — Soavtor Rado Gospodarič.
4. Poročilo organizacijskega sekretarja IV. mednarodnega speleološkega kongresa. Naše jame 8/1—2, Ljubljana, 1966.

Egon PRETNER:

1. Najdišča jamskega hrošča Spelaedromus pluto Reitter 1881. Acta carsologica IV, Ljubljana, 1966.
2. Zadušljive jame. Naše jame 8/1—2, Ljubljana, 1966.

INSTITUT ZA PALEONTOLOGIJO

Poročilo o delu za leto 1966

V obdelavi so bili ostanki mastodontov, ki so jih leta 1964 odkrili v krovni velenjskega premogovnika. Ležali so v štirih različnih horizontih. Iz najvišjega horizonta so ohranjeni samo zobje, iz nekoliko nižjega samo kosti. Največ ostankov je bilo odkritih v nadaljnjem nižjem horizontu, in sicer zobje ter kosti. Izkopane kosti predstavljajo le slabo polovico celotnega okostja, a še med temi je mnogo fragmentarno ohranjenih. Izredno krhka lobanja je sicer povsem razpadla, toda ohranili so se vsi zobje zgornje čeljusti. Iz najnižjega horizonta so ohranjeni poleg kosti tudi zobje. Ostanki pripadajo torej štirim mastodontom, toda po zobeh, ki so bili v obdelavi, moramo zaenkrat govoriti le o treh živalih.

Na podlagi alternacije vzboklin praetritne strani z vzboklinami posttritne na posameznih prečnih grebenih zobne krone se je dalo ugotoviti, da pripadata ostanka zob, desni in levi M_3 , iz najvišje ležečega horizonta vrsti *Bunolophodon arvernensis* (Croizet et Jobert). Oba fragmenta pripadata istemu individuu. Obrablenost zadnjih prečnih grebenov kaže na dokaj starega mastodonta.

Okla ter vsi molarji iz zgornje čeljusti, in sicer m^3 , M^1 , M^2 in M^3 , ki so bili odkriti v srednjem horizontu, pripadajo vrsti *Zygodon borsoni* (Hays). Za to govori predvsem cigodontna oblika prečnih grebenov in svojevrsten razvoj stranskih vzboklin. Oba mlečna zoba sta bila še v funkciji in bi verjetno izpadla šele tedaj, ko bi se desni in levi M^3 pokazala iz alveole. Le-ta sta namreč tičala še popolnoma v alveoli in imata še votle krone ter sta brez korenin. Tej vrsti je torej pripadal mladič, ki se je bržkone v mehkem glinenem blatu ob takratnem jezeru tako pogreznil, da ni bilo zanj več rešitve.

Iz najnižjega horizonta izhajajoči ostanki, desni in levi M_2 , desni in levi M_3 ter v dvanajst delov razkosani okel iz zgornje čeljusti pripadajo prav tako vrsti *Bunolophodon arvernensis* kakor ostanka iz najvišjega horizonta. Značilna alternacija na prečnih grebenih je posebno na zadnjih dveh molarjih dobro

vidna. Tudi ta mastodont je povsem odrasel kakor oni iz najvišjega horizonta, toda po obrabljenosti M_3 sodeč je iz najnižjega horizonta precej mlajši.

Obdelava okel in ostankov postkranialnega skeleta se bo nadaljevala.

Nadalje so bili raziskani ostanki jamskega leva, ki so bili sredi oktobra 1965 odkriti v breznu »Rdečega kamnoloma« na Lesnem brdu pri Drenovem griču. Brezno je bilo razkrito pri lomljenju kasijanskega apnenca. Ostanki jamskega leva so ležali ca. 5 do 6 m pod prvotnim površjem v rdečerjavi mastni ilovici, ki je zapolnjevala brezno. Med ostanki so zastopani v glavnem zobje, in sicer levi zgornji C, desni spodnji C, ki mu manjka spodnja polovica krone, levi spodnji C in C z odlomljeno konico krone (glede na ostale kanine je ta bržkone iz desne strani zgornje čeljusti), korenina desnega I^3 , levi I^3 , levi P^4 , desni P_3 , levi P_3 in levi M_1 . Kanini niso še skoraj nič obrabljeni, pač pa sta precej načeti krona levega P^4 na lingvalni strani in krona levega M_1 na bukalni strani. Po dimenzijah zob lahko sklepamo na znatno večjega leva, kakor so današnji. Razen tega je ohranjen še levi P_3 , ki je pa komaj tako velik kakor enak premolar recentnega leva. Verjetno je pripadal mladiču. Poleg navedenih zob je tičalo v ilovici več kostnih odlomkov, ki so nedoločljivi. Edinole po dveh fragmentarno ohranjenih trohlejah metapodijev bi mogli sklepati na kakega bovida. Doslej znane najdbe jamskega leva kažejo, da je bila ta živalska vrsta v Sloveniji za časa mlajšega pleistocena precej razširjena.

Preiskane so bile paleogenske plasti v okolici Postojne. Pri tem smo ugotovili naslednje usedline. Na severnem obrobju Pivške kotline se je v zgornji kredi ter v paleocenu odlagal rdeči lapor, medtem ko so se v tem času na jugu vsedali rudistni apnenci ter liburnijske plasti. V okolici Postojne so bili srednjepaleocenski sedimenti odloženi na erodirano površino rudistnega apnenca. Torej je bila v srednjem delu Pivške kotline v spodnjem in srednjem paleocenu erozijska faza, nakar je te dele zopet zalilo morje.

Morje se je umaknilo iz Pivške kotline tudi v cuizijski dobi. Takrat so bile ponekod paleocenske plasti povsem erodirane, drugod pa so se vsaj delno ohranile. V srednjem delu cuizija je morje ponovno prodrlo do Postojne in od tod še dalje proti severu oziroma severozahodu. Iz tega časa imamo v okolici Postojne flišne ter flišu podobne plasti.

Raziskave paleogenskih plasti iz okolice Postojne temelje na preučevanju mikroforaminifer in koral.

Največji del Vipavske doline sestavljajo flišne kamenine. Posebna oblika flišne sedimentacije so plasti, odložene v velikih ritmih. Te najdemo v osrednjem delu doline. Najbolje razkrit profil je pri vasi Ustje blizu Ajdovščine. Zaradi zanimivosti smo ga favnistično in sedimentološko podrobno raziskali.

Ritmična sedimentacija pri Ustju se začneja s plastjo konglomerata. Sledi breča, nato peščeni lapor, drobneje zrnat lapor in sovdan (menjavanje tankih plasti laporja in peščenjaka).

V vezivu konglomerata je bila najdena bogata numulitna favna, ki smo jo podrobno raziskali. Med makroforaminiferami smo ugotovili 11 vrst, med katerimi sta dve novi (*Nummulites ustjensis* in *N. vipavensis*). Dosedanja podvrsta *Nummulites praecursor ornatus* je bila kritično preučena. Izkazalo se je, da mora biti samostojna vrsta *Nummulites ornatus*.

Iz plasti pri Ustju so bile preiskane tudi mikroforaminifere in nanoplankton. Ugotovljenih je bilo 13 vrst foraminifer in 22 vrst nanoplanktona. V Sloveniji je bil nanoplankton tokrat prvič preučen.

V znanem hidrozojskem nahajališču pri Dobu na Dolenjskem je bila najdena nova vrsta *Burgundia astrotubulata*. Pomembna je, ker je to prva najdba rodu *Burgundia* v Jugoslaviji. Na podlagi mikrostrukture smo lahko določili njen sistematski položaj in s tem sistematski položaj družine *Burgundiidae*, ki je bil prej nejasen in neenoten. Mezozojski hidrozoji so bili po zadnjem Hudsonovem sistemu razdeljeni na dve naddružini: Actonostromariidae z ortogonalno mikrostrukturno in Milleporellidae s klinogonalno mikrostrukturno. Družina *Burgundiidae* ima zrnato mikrostrukturno brez vlaken, zato je ne moremo primerjati z nobeno teh naddružin. Tako smo vzporedno z omenjenima naddružinama postavili novo naddružino *Burgundiidae*, ki ji prištevamo poleg družine *Burgundiidae* še družino *Stromatoporinidae*. Obe družini sta imeli doslej nejasni položaj, zaradi tega je postavitev nove naddružine pomemben prispevek k dopolnitvi sistema mezozojskih hidrozojev.

Zaradi izredne občutljivosti hidrozojske in druge grebenske favne na okolje smo začeli z raziskavami paleoekologije. V ta namen smo pregledali teren na Dolenjskem med Ivančno gorico in Novim mestom. Preučevali smo grebenske apnence s hidrozoji, koralami in hetetidami ter ugotavljali odnos posameznih živalskih kolonij v kameninah. Nabrali smo tudi precej vzorcev za mikropaleontološke in strukturne analize, da še z drugih vidikov določimo način sedimentacije grebenskikh apnencev. To delo financira tudi Sklad Borisa Kidriča, končano pa bo do konca leta 1967.

Obdelava hidrozojske favne iz Črne gore je v glavnem končana. Določene so bile tri nove vrste rodov *Actinostromaria*, *Cylicopsis* in *Cladocoropsis*. Vsi rodovi so znani tudi v Sloveniji, zato je zanimiva primerjava nahajališča v Sloveniji in Črni gori. Med črnogorskim materialom je več koral, ki so še v obdelavi. Favna bo dokončno obdelana šele v prihodnjem letu.

V okviru delovnega programa inštituta smo začeli zbirati jurske korale iz severnega in srednjega favnističnega področja na Trnovskem gozdu. Obdelava jurskih koral iz vse Slovenije bo trajala več let.

Dr. Rajko PAVLOVEC je sodeloval pri naravoslovni sekciji terminološke komisije. Za geološke izraze je pripravil kratka pojasnila. Udeležil se je tudi kolokvija o dinaridih, ki je bil junija 1966 v Ljubljani. Tam je imel referat »Razvoj paleogena v južni Sloveniji«.

Oktobra nas je obiskal prof. dr. Herbert Hagn z univerze v Münchnu. Na krajši ekskurziji po južnozahodni Sloveniji smo z njim razpravljali o problemih zgornjekrednih in paleocenskih plasti pri nas.

Za raziskave staroterciarnе mikrofavne in nanoplanktona smo naprosili dr. Franco Proto-Decimo z univerze v Padovi. Bogato zbirko koral pa nam je določil dr. Gabor Kolosváry, profesor na univerzi v Szegedu. Imenovani že več let sodeluje z nami.

V mesecu januarju je bil v našem inštitutu dr. Vittorio De Zanche s padovanske univerze. Prejel je enomesečno italijansko štipendijo z namenom, da ga dr. Rajko Pavlovec uvede v raziskave numulitov in asilin.

Načrt dela za leto 1967

1. Nadaljnja obdelava mastodontovih ostankov (okel in delov postkranialnega skeleta) iz krovnine velenjskega premogovnika.

2. Raziskave numulitov in asilin iz okolice Karojbe pri Pazinu, kjer preučujejo geologi z Geološkega zavoda v Ljubljani boksitna ležišča.

3. Nadaljnje biostratografske raziskave v Vipavski dolini.

4. Začetek preučevanj numulitne favne iz doslej še neraziskanih srednjeeocenskih plasti.

5. Obdelava mezozojskih koral iz Črne gore.

6. Nadaljne raziskave paleoekologije hidrozojev v južni Sloveniji.

7. Zbiranje in raziskave jurskih koral v Sloveniji.

INSTITUT ZA GEOGRAFIJO

Poročilo o delu v letu 1966

S 1. julijem 1966 je po nenadni smrti akademika profesorja dr. Antona Melika (8. junija 1966) prevzel mesto upravnika inštituta akademik prof. dr. Ivan Rakovec.

Inštitutsko delo je potekalo po predvidenem načrtu in se je razvijalo predvsem v dveh smereh — geomorfološki in družbeno geografski. V družbeni geografiji se je raziskovalno delo razširilo z nastavitvijo asistenta Milana Natka, ki je s 1. marcem 1966 zasedel pred leti izpraznjeno mesto; k nam je prišel z Geografskega oddelka filozofske fakultete v Ljubljani, je pa kot zunanji sodelavec že prej v inštitutu uspešno sodeloval.

V začetku leta 1966 smo oddali Skladu Borisa Kidriča v okviru teme »Kvartarni sedimenti in njihova izraba na Slovenskem«¹ elaborate: Drago Meze, Kvartarni sedimenti ob Kokri; Darko Radinja, Vremška dolina in Divaški kras; Zvonko Rus, Kvartarni sedimenti na Brežiški ravnini in njihova izraba; Milan Šifrer, Kvartarni razvoj doline Rašice in Dobrega polja; Milan Šifrer, Kvartarni razvoj doline Soče med Tolminom in Ročinjem; Marjan Žagar, Opekarništvo v osrednjem delu Ljubljanske kotline. Za leto 1966 nam je Sklad Borisa Kidriča zaradi neugodnega finančnega stanja dotacijo za nadaljevanje preučevanja začasno prekinil. Ker imamo v načrtu postopno publiciranje izsledkov o kvartarnem razvoju Slovenije, smo nadaljevali s tovrstnim študijem v porečju Savinje (porečja Hudinje in Voglajne ter južnih pritokov Spodnje Savinjske doline), kjer je, razen v Podravju, v tej smeri največ preučenega.

Osrednje geomorfološko preučevanje v letu 1966 je bilo posvečeno porečju Krke. Posebno pozorno je bil preučen mlajši in srednji pleistocen. Pri sistematičnem študiju pleistocenskih teras se je pokazalo, da niso debele plasti rdečih in rjavkastih prsti, ki terase prekrivajo, nič drugega kot preperela nasutina Krke. Pri korelaciji teras smo se posluževali rezultatov nadrobne študija preperelosti sedimentov v eni in drugi terasi, kot tudi zveze teh teras z vršaji potokov z Gorjancev. Ti potoki so, kot kaže, posebno močno nasipali v hladnih obdobjih pleisto-

cena, ko je prišlo do izdatnega znižanja gozdne meje in do močne periglacialne akumulacije. Veliko argumentov za korelacijo teras pa je nudil študij nasutine Save na Brežiško-krški ravnini, ki izvira iz hladnih obdobjih pleistocena. Pri merjenju zaobljenosti proda se je pokazalo, da je prod v pleistocenskih terasah veliko manj zaobljen kot recentni prod.

Šele na začetku pa smo s študijem morfogenetskih in drugih sledov iz starejšega pleistocena v porečju Krke. S tem v zvezi je posebej zanimiv debel, močno preperel prod, ki seže na raznih krajih obrobja Brežiško-krške ravnine še čez 300 m visoko; po obliki in petrografski sestavi je močno podobenrodu v preperelini na prodnih in konglomeratnih terasah mlajšega in srednjega pleistocena. V kolikor bi nadaljnja preučevanja, ki so v teku, pokazala, da je ves ta prod dejansko pleistocenske starosti, bi se bistveno spremenil tudi naš pogled na razvoj celotne Suhe krajine. Ker dosegajo dolino Krke v zgornjem toku v teh višinah še številne suhe doline, bi iz tega jasno sledilo, da je prišlo do poglobitvenih hidrografskih sprememb v Suhi krajini šele v pleistocenu. Ob tem naj opozorimo tudi na to, da smo našli na raznih krajih v suhih dolinah Suhe krajine obilo proda in da kažejo posebno suhe doline na desni strani Krke še na zelo mlade zveze s Kočevskim poljem. V teh suhih dolinah smo našli namreč prod, ki je po petrografski sestavi in obliki v vsem močno podobenrodu v nižjih terasah že v samem ožjem delu Kočevskega in Ribniškega polja.

Novo odkriti profili vzdolž kopa za naftovod na Tržaškem krasu, ki so pomembni za študij kraške morfogeneze, so zahtevali hiter in podroben terenski ogled ob celotnem kopu.

V okviru teme o strukturi gospodarsko zaostalih agrarnih pokrajin v Sloveniji, ki je v programu inštituta že nekaj let, smo v letu 1966 preučevali hribovsko kmetijstvo v vzhodnem delu Gornje Savinjske doline (zaledje Ljubnega, obrobje Gornjegrajske in Mozirske kotline ter zgornjo Zadrebško dolino). Zbrano gradivo s terena in statistični material je v obdelavi. Z razširitvijo preučevanja na celotno Dobroveljsko planoto, vključujoč torej tudi tisti del planote, ki gravitira k Spodnji Savinjski dolini, pa bo v letu 1967 potrebno še dodatno terensko delo. Leta 1966 je bilo v okvir preučevanja zajetih 434 hribovskih kmetij; skupaj z že publiciranim Solčavskim in Lučko pokrajino bo torej v Gornji Savinjski dolini obdelanih 609 samotnih oziroma hribovskih kmetij, v čemer so zajete vse hribovske kmetije v tej alpski in predalpski pokrajini.

Za temo »Migracijski tokovi delovne sile v Ljubljano iz ostalih krajev SFR Jugoslavije« smo v letu 1966 začeli z zbi-

ranjem gradiva po ljubljanskih podjetjih. Delo je zamudno in ker ga opravlja samo eden, se bo zbiranje gradiva nadaljevalo tudi še v začetku prihodnjega leta.

Študij taborov na Slovenskem je v tekočem letu potekal po predvidenem načrtu. Tudi to delo se bo nadaljevalo še v prihodnjem letu.

Kot prejšnja leta, smo tudi v letu 1966 registrirali jesenski stanji Triglavskega in Skutinega ledenika, ki sta še naprej v fazi krčenja.

V letu 1966 je bila skoraj v celoti urejena inštitutska knjižnica po sodobnih bibliotekarskih principih, kajti do opremljenosti inštituta z novim pohištvom knjižnica ni bila sistematično urejevana. Za dokončno ureditev bo potreben v prihodnjem letu le še kratek čas, medtem, ko bo kasneje potekalo tekoče urejanje knjižnice sproti.

Geografsko bibliografsko kartoteko Slovenije smo v l. 1966 dopolnjevali s tekočimi deli. V obdelavo smo vzeli publikacijo »Slovenska geografska bibliografija za razdobje 1960—1965«, ki je izšla ob priliki VII. kongresa slovenskih geografov, iz katere dopolnjujemo našo kartoteko; vanjo uvrščamo tudi rokopisna dela.

V okviru inštituta je tudi geografska fototeka in diateka Slovenije kakor tudi kontrola imenoslovja na topografskih kartah Slovenije. Delo na vseh treh se je vršilo tudi v letu 1966. Poročilo o tem pa je obseženo v okviru Kartografskega zavoda. Honorar za to delo gre iz rednih inštitutskih sredstev.

Znanstveni delavci inštituta so tudi v letu 1966 sodelovali pri Enciklopediji Jugoslavije. Ker je bila na programu črka S, je dr. Šifrer prispeval daljši sestavek o reliefu Slovenije, doktor Meze pa dva večja z območja Savinjske doline.

Sedmega kongresa slovenskih geografov v Novi Gorici sta se udeležila dva člana inštituta; asistent Milan Natek je imel na njem referat »Nekateri sodobni migracijski pojavi v Sloveniji«, ki je bil objavljen v Geografskem obzorniku 1966, št. 3—4.

V letu 1966 nam je uspelo izdati samo knjigo: Drago Meze, Gornja Savinjska dolina, nova dognanja o geomorfološkem razvoju pokrajine, ki je izšla v zbirki Dela SAZU 20, medtem ko ostale razprave, pripravljene za tisk (glej Letopis SAZU XVI/1966, str. 86), še vedno čakajo, da pridejo na vrsto. Za Celjski zbornik 1966 je pripravil asistent M. Natek razpravo z naslovom »Nekatere hidrografske oznake v porečju Savinje v spodnji Savinjski dolini«, ki bo izšla v letu 1967.

Načrt dela za leto 1967

V letu 1967 bomo v okviru Inštituta za geografijo SAZU nadaljevali s preučevanjem kvartarnih sedimentov in njihove izrabe v Sloveniji. Naša preučevanja bodo zajela dolino Kolpe nad Severinom, dolino Save med Dolom pri Ljubljani in Krškim, nadalje dolino Soče med Mostom na Soči in Solkanom ter dolino Krke nad Novim mestom. Samo izrabo kvartarnih sedimentov pa bomo preučili v Dravinjskih goricah in v Halozah kot tudi v Novomeški kotlini.

V istem obdobju bomo nadaljevali s preučevanjem strukture agrarnih pokrajin gospodarsko zaostalih predelov Slovenije. V okviru te teme bomo izvršili zaključna preučevanja hribovskega kmetijstva v vzhodnem delu Gornje Savinjske doline in gradivo pripravili za tisk.

V ospredju naših raziskav bo tudi preučevanje hmeljarstva v Spodnji Savinjski dolini.

Nadaljevali bomo s študijem učinkov industrializacije v Sloveniji. V okviru tega programa bomo zaključili s preučevanjem dotoka delovne sile v Ljubljano in to predvsem iz ostalih krajev SFRJ izven območja Slovenije. To gradivo bomo pripravili tudi za tisk.

V okviru družbeno-geografskih preučevanj bomo v l. 1967 nadaljevali še s študijem taborov na Slovenskem in pripravili to gradivo za objavo.

Kot doslej bomo tudi v letu 1967 preučili stanje Triglavskega ledenika in ledenika pod Skuto. Obenem bomo preučili eventualne nezgode, ki bi v tem letu doletele našo deželo (plazovi, poplave, podori itd.).

KARTOGRAFSKI ZAVOD

Poročilo o delu v letu 1966

Za Sklad Borisa Kidriča smo v letu 1966 izdelali 12 kart v merilu 1 : 50.000, večje število diagramov in profilov ter fotografij za elaborate, ki so jih napisali Drago Meze, Darko Radinja, Zvonko Rus, Milan Šifrer in Marjan Žagar o preučevanju kvartarnih sedimentov in njihove izrabe na Slovenskem. Karte se nanašajo na področje Kokre, Vremske doline z Divaškim krasom, Brežiško ravnino, na dolino Rašice in Dobrega polja, dolino Soče med Tolminom in Ročinjem ter na opekarništvo v osrednjem delu Ljubljanske kotline. Vse elaboratno gradivo je bilo izdelano v štirih izvodih.

Nedokončano je, žal, ostalo delo na kartah razprostranjenosti kozolca na Slovenskem za študijo umrlega upravnika, akademika dr. Antona Melika.

Pričeli smo izdelovati karto vzhodnega dela Gornje Savinjske doline v merilu 1 : 25.000 za razpravo Draga Mezeta o hribovskih kmetijah v tem delu Slovenije.

Za tisk smo pripravljali starejše gradivo o kvartarnih sedimentih ter izdelali nekaj temeljnih kartografskih osnov za bodoče tematske karte s področja celotne Slovenije, med njimi tudi karto prirodnogeografskih regij Slovenije.

Revizija krajevnih imen na topografskih kartah Slovenije je napredovala toliko, da imamo sedaj obdelanih 16 občin, in sicer občine: Cerknica, Domžale, Grosuplje, Hrastnik, Izola, Jesenice, Kamnik, Kranj, Litija, Piran, Radovljica, Škofja Loka, Trbovlje, Tržič, Vrhnika in Zagorje ob Savi. Pridobljeno gradivo nameravamo zaradi večje praktične uporabnosti prenesti v kartotečno obliko. Iz tehničnih razlogov in zaradi pomanjkanja časa je urejevanje foto- in diateke obstalo v začetni fazi.

Delo v fotolaboratoriju se odvija normalno. Izdelanih je bilo veliko kartnih reprodukcij znanstvenim sodelavcem za uporabo na terenu ter izgotovljenih okrog 4000 slik njihovih posnetkov s terenskih proučevanj širom Slovenije. Del teh posnetkov je bil priložen elaboratom za Sklad Borisa Kidriča. Z reprodukcijami smo pridobili 200 novih negativov in zanje

porabili 40 m² papirja. Sodelovali smo namreč tudi na razstavi o nacionalnih atlasih, ki jo je priredil Inštitut za geografijo univerze v Ljubljani. Za to razstavo smo prispevali 26 fotoreprodukcij tematskih kart, ki so bile doslej izdelane v Inštitutu za geografijo SAZU.

Načrt za delo v letu 1967

V tem letu nas čaka obsežno delo, da dokončno pripravimo za tisk gradivo o kvartarnih sedimentih v Podravju. Dokončali bomo karto hribovskih kmetij v vzhodnem delu Gornje Savinjske doline, skupaj s številnimi diagrami. Za študijo Milana Šifrerja bomo priredili geomorfološko karto porečja Krke, za študijo Draga Mezeta pa geomorfološko karto porečja Kokre. Dve karti Jugoslavije bomo izdelali za razpravo Milana Natka o rojstnih krajih iz drugih republik doseljene delovne sile v Ljubljano. Zanj bomo pričeli pripravljati tudi karti o hmeljarstvu v Spodnji Savinjski dolini. Nadaljevali bomo z urejanjem fototeke in z revizijo krajevnih imen v kartotečni obliki. Če bodo sredstva dopuščala, bomo izvedli regulacijo stikov na naših topografskih matricah 1 : 50.000 in jih obenem prekopirali na trpežnejši material.

Pripomniti moramo, da materialni izdatki v zadnjih letih daleč presegajo naše proračunske dotacije, ki so vsa leta obstoja Kartografskega zavoda ostale nominalno na isti ravni. Čedalje večji obseg dela pa nujno terja nastavitve še enega, strokovno usposobljenega sodelavca.

INŠTITUT ZA BIOLOGIJO

Poročilo o delu v letu 1966

I. Splošno stanje

V preteklem letu ni bilo v inštitutu nobene bistvene spremembe ne v osebju ne v delovnem programu. Delo je potekalo po predvidenem načrtu, obsegalo pa je tri glavne raziskovalne smeri: zoološko, botanično in splošno biološko. Tudi obseg in vsebina dela sta ostala v glavnem nespremenjena. Delovne razmere so bile na sploh dovolj ugodne in delovni uspehi prav zadovoljivi. Raziskovalno delo seveda nujno sili k razširitvi in poglobitvi, toda zaradi prostorne stiske in pičlo odmerjenih denarnih sredstev se obseg dela zaenkrat ne more povečati. Občutno je pomanjkanje pomožnega osebja tehničnih delavcev in laborantov, zaradi česar morajo znanstveni delavci sami opravljati razne organizacijske in tehnične posle, ki so organsko povezani z raziskovalnim delom.

Zaradi vedno bolj pičlih proračunskih prispevkov je inštitut vedno bolj navezan na pogodbeno dela, ki sicer predstavljajo dovolj izdaten denarni vir in omogočajo normalen potek dela, toda s pogodbami vezano raziskovalno delo ima tudi svojo senčno stran, ki se čuti zlasti v kaj neprijetni terminski vezanosti in vsebinski utesnjenosti. Botanični oddelek inštituta se že vrsto let vzdržuje sam, ko prevzema pogodbeno dela, in prispeva precej tudi k obogatitvi inštitutske opreme. Za l. 1966 je sklenil inštitut delovno pogodbo z Zveznim skladom za financiranje znanstvenega dela in z republiškim Skladom Borisa Kidriča za izdelavo vegetacijske karte Jugoslavije (za območje Slovenije). Ta široko zasnovana naloga je v teku že štiri leta. V vegetacijski sezoni se opravlja terensko raziskovanje in kartiranje vegetacije in je treba v ta namen pritegniti k sodelovanju več zunanjih sodelavcev.

Inštitutska knjižnica se je obogatila z dotokom 211 novih knjig in 1177 novih zvezkov raznih revij. Skoraj ves prirastek knjižnega fonda izvira iz zamenjave. Ta dotok znanstvene lite-

rature ne zadošča vsem potrebam raziskovalnega dela, ki zahteva vedno več specialne literature, njen nakup pa je zaradi preskromnih finančnih sredstev omejen na najnujnejšo mero. Tako so posamezni raziskovalci često prisiljeni, da si z lastnim denarjem kupijo najpotrebnejša nova dela.

O delu tov. J. Boleta in J. Hadžija na področju organiziranja in izdajanja Katalogov flore in favne Jugoslavije glej poročilo o delu Odbora za urejevanje favne, flore in geje Slovenije.

Izredno razveseljiv in časten dogodek je bil za naš inštitut, ko je prejel njegov upravnik akademik Jovan Hadži kot edini v Sloveniji nagrado AVNOJ za svoje uspešno življenjsko delo na področju biologije. Višji znanstveni sodelavec dr. Jože Bole je prejel nagrado Sklada Borisa Kidriča za raziskovanje malako-favne.

Sodelavci inštituta so obilno zaposleni kot člani raznih strokovnih in družbenih organizacij, komisij, svetov, odborov ipd., kjer nekateri opravljajo vodilne funkcije.

II. Terensko delo

Raziskovalno delo na terenu je nujna potreba za vse sodelavce inštituta, za nekatere pa pomeni izhodišče in glavno vsebino dela, predvsem za geobotaniko, saj sloni njihovo kabinetno delo skoraj izključno na obdelavi terenskega gradiva. Število njihovih terenskih dni znaša blizu 400.

Akademik J. Hadži je raziskoval favno suhih južin in paščipalcev v okolici Bleda.

J. Bole je nabiral podzemeljske polže v mnogih jamah in izvirih širom po Sloveniji (Rakov Škocjan, Planinsko polje, okolica Kočevja, Tolmina in Kobarida, Ljubljansko barje). V okolici Rovinja je zbiral material za študij speciacije polžev na otokih. Z E. Pretnarjem in A. Martinčičem je preiskoval srednji del Šarplanine. V spodnjem toku Zrmanje, Cetine in Žrnovnice v srednji Dalmaciji pa je nabral zanimiv malakološki material. Z E. Pretnarjem je nabiral hidrobiide v izvirih okoli Dubrovnika ter obiskal več jam v okolici Trebinja, kjer je nabral veliko primerjalnega materiala.

J. Cernelutti je zbral na svojih ekskurzijah favnistični in zlasti lepidopterski material za svoj študij in za druge raziskovalce. Na ekskurziji po Makedoniji, ki jo je povezal s kongresom za farmacevtsko zdravilno rastlinje v Ohridu, je zbral zelo pomembne favnistične podatke (Treska, Popova

Šapka, Ohrid, Lazaropolje). Razen te je opravil vse druge ekskurzije na lastne stroške. Svoj letni dopust je izkoristil za raziskovanje favne v Črni gori (Titograd, Skadarsko jezero, Bar, Ulcinj in okolica). Več krajših ekskurzij, večinoma v zvezi z disertacijo, je napravil v razne kraje Slovenije (Ljubljansko barje, Kamniške in Julijske Alpe, Notranjski in Primorski Kras, Laško), daljšo pa v Slovensko Benečijo (Videm, Rezija, Zahodni Julijci, Trbiž).

I. Munda je na tridnevni ekskurziji raziskovala algološki material obalne linije med Portorožem in Piranom. Polne tri mesece je preučevala bentonske alge na severni obali Islandije. Poseben predmet njenega raziskovanja je bil gradient v floristični sestavi bentonske vegetacije v Steingrimsfjördu na severni obali ter združbe alg od notranjosti fjorda do zunanjih, nezavarovanih predelov. Raziskovala je tudi alge vzdolž obalnega predela v Hunafloi in Olavsfjördu ter na otoku Grimsey, istočasno pa je merila tamkaj saliniteto in temperaturo morja.

Geobotanična skupina (M. Wraber, I. Puncer, M. Zupančič in M. Prešeren) je nadaljevala s preučevanjem in kartiranjem vegetacije za zvezno in republiško pogodbeno nalogo, pri kateri je sodeloval honorarni kartirec J. Hribar. To standardno kartiranje (merilo 1:50.000) je zajelo v glavnem kraški in flišni svet Slov. Primorja (Vipavska Brda med Vipavsko dolino, Branico in Rašo) ter del srednjega Krasa med Štanjelom in Dobravljami. Spopolnilno so bili kartirani tudi deli visokokraškega in preddinarskega sveta v Cerkniški in Loški dolini ter severno obrobje Krimske planote med Vrhniko in Želimljem. Skupna površina kartiranega območja meri ok. 600 km².

M. Wraber je po naročilu gospodarskih organizacij orientacijsko preučeval gozdno vegetacijo v dolini Bače (desnega pritoka Idrijce), v Selški in Poljanski dolini, na Gorjancih in v širši okolici Celja. Ti terenski obhodi, združeni s popisovanjem vegetacije, so hkrati priprava za kartiranje.

V. Bartol je kot zunanji sodelavec nadaljeval preučevanje lepidopterske favne, zlasti z območja Vipavske doline. Letni dopust je izkoristil za nadaljnje raziskovanje lepidopterov otoka Krka.

III. Kabinetno delo

Pri vseh inštitutskih sodelavcih je bila obdelava na terenu zbranega gradiva v središčih kabinetnega dela. Pri geobotaniki je bilo še posebej osredotočeno na izdelavo pogodbenih elabo-

ratov, ki so zaradi svoje kompleksnosti vezani tudi na sodelovanje zunanjih (pogodbenih) sodelavcev in zato združeni z različnimi organizacijsko-tehničnimi posli.

Upravnik inštituta J. Hadži je obdeloval obilen favnišni material, ki ga je nabral sam, oziroma so mu ga prinesli drugi nabiralci (sodelavci Inštituta za biologijo SAZU, Inštituta za biologijo univerze in dr.). Ta material obsega opilione, škčipalce in paščipalce; zlasti bogat je material iz istih skupin, zbranih po teamu Biološkega inštituta v Zagrebu v Gorskem Kotarju. Razen tega je pripravljaval katalog istih skupin in posebno knjigo o filogenezi živalstva za Srbsko akademijo znanosti in umetnosti. Na prošnjo nekaterih zoologov iz inozemstva je determiniral dvomljive vrste. Pripravil je novo predelano izdajo knjige »Zoologija za gimnazije«. Z referatom se je udeležil simpozija o »Marksizmu in sodobnosti« v Opatiji.

J. Bole je dokončal anatomsko raziskavo hidrobiid iz porečja Ljubljane in preučil njihov taksonomski položaj. Obdelal je gradivo za študij ekologije in zoogeografije podzemeljskih populacij. Temeljito je preštudiral freatobionske polže iz naših talnih voda ter opisal nov rod in novo vrsto iz talnice Ljubljanskega polja (*Mervicia eximia*), druge najdbe pa je kritično ocenil. Sestavil je pregled polžev iz zavarovanega območja Rakovega Škocjana ter jih zoogeografsko opredelil. Tri razprave o navedenih študijah so pripravljene za tisk. Začel je obdelovati obsežen material rodu *Zospeum*, ki ga bo obdelal anatomsko in naredil tudi obsežne konhiološke analize mnogih populacij in vrst.

J. Carnelutti je urejal, konzerviral, prepariral in determiniral obilno lastno in tuje gradivo s terena. Pri tem mu je uspešno pomagala študentka biologije M. Stefančič, ki je enako pomagala tudi našemu zunanjemu znanstvenemu sodelavcu dr. V. Bartolu. Oba sta honorirala njeno delo iz lastnih sredstev.

I. Munda je bila zaposlena v glavnem z determiniranjem in sortiranjem algološkega materiala iz južne in zahodne Islandije. Študirala je alge s plošč, ki so bile eksponirane v različnih morskih globinah pri Rovinju v teku enega letnega cikla. Determinirala je alge iz litorala in sublitorala v Slovenskem Primorju.

Geobotanična skupina je urejala pod vodstvom M. Wraberja bogato vegetacijsko in kartografsko gradivo in ga pripravila za tri obsežne pogodbene elaborate: Stojna na Kočevskem (33 km²), Rogaška Slatina v Posotelju (35 km²) in

Slov. Konjice v Podravinju (21 km²). Ti elaborati imajo bogato znanstveno dokumentacijo v obliki vegetacijskih in rastiščno-gojitvenih kart, prvi med njimi tudi pedološke karte (vse karte v merilu 1:10.000), legend, ekoloških in florističnih opisov rastlinskih združb, biotehničnih navodil itd. Navedene tri gospodarske enote veljajo za ključne ali reprezentativne objekte, ki naj omogočajo globlji vpogled v vzročno zakonitost pojavljanja vegetacijskih enot na določenem območju v odvisnosti od ekoloških faktorjev okolja in ki naj olajšajo standardno kartiranje (1:50.000) za izdelavo vegetacijske karte Slovenije (v okviru karte za Jugoslavije). Tudi ta zvezna in republiška pogodbeni naloga je v polni meri zaposlovala vse geobotanike in nekaj njihovih zunanjih sodelavcev. Terenske vegetacijske karte so bile prerisane na čisto in opremljene z legendo, njihove vegetacijske enote s tabeliranjem sistematsko opredeljene in razporejene v enoten vegetacijski sistem. Za Zvezni sklad za financiranje znanstvenega dela je bilo sestavljeno izčrpno in dokumentarno poročilo za l. 1965 in 1966, za republiški Sklad Borisa Kidriča pa izčrpno poročilo o poteku, rezultatih in problemih vegetacijskega kartiranja v l. 1966. Pogodbena dela so neprijetna zaradi obveznih rokov in drugih določb, ki se čisto čutijo kot neugoden pritisk na potek in smer dela.

Člani geobotanične skupine so organizirali dvodnevni posvet razširjenega predsedstva vzhodnoalpsko-dinarske sekcije Mednarodne zveze za nauk o vegetaciji (6.—7. V. 1966), ki se ga je udeležilo 11 jugoslovanskih in 10 tujih delegatov, posvet pa je vodil M. Wraber. V zvezi s posvetom je bila poldnevna ekskurzija v Iški Vintgar.

Geobotanična skupina je sestavila pregled vseh osnovnih rastlinskih združb, ki so bile doslej ugotovljene in opisane na Slovenskem (ok. 70) in za katere obstaja dokazno gradivo (tabele, popisi). Ta pregled je prva stopnja pri pripravljanju gradiva za izdajo prodromusa rastlinskih združb v vzhodnoalpsko-dinarskem svetu (po vzorcu prodromusov SIGMA — Montpellier).

M. Wraber je kot član zvezne komisije za izdelavo vegetacijske karte Jugoslavije zelo zaposlen z organizacijo in vodstvom vegetacijskega preučevanja in kartiranja v Sloveniji.

S. Grom je kot zunanji strokovni sodelavec uspešno določeval in urejal bogato gradivo brioflore iz vse Slovenije ter obogatil inštitutsko brioteko z novimi centurijami (vseh je doslej 20), vsebujočimi mnogo za Slovenijo in Jugoslavijo novih taksonov in novih nahajališč redkih taksonov. Tako postaja

fitogeografska in ekološka podoba slovenske brioflore vedno jasnejša.

T. W r a b e r je nadalje prostovoljno urejal in determiniral zelo bogat floristični material iz vseh delov Slovenije ter skrbel za herbarij.

IV. Študijski sestanki in potovanja

Skoraj vsi člani inštituta so se udeležili raznih študijskih posvetov, simpozijev in drugih strokovno-znanstvenih prireditev v domovini in tujini in na njih sodelovali aktivno z referati.

J. B o l e se je udeležil v družbi z E. Pretnerjem in F. Erženom 6. mednarodne speleološke ekspedicije v Rodope, ki jo je v juniju in juliju organiziral jamarski klub iz Čeperalov pod pokroviteljstvom jamarske komisije pri turistični zvezi Bolgarije.

J. C a r n e l u t t i je sodeloval pri farmacevtskem kongresu za zdravilne rastline v Ohridu (14.—15. IX. 1966).

I. M u n d a je preživela kot štipendistka islandskega sklada za znanstveno raziskovanje (Visindasjodur) polne tri mesece na Islandiji, kjer je preučevala bentonske alge ob severni obali. Ob koncu bivanja v tujini je obiskala morski biološki inštitut za raziskavo vodâ v Oslu. V decembru se je udeležila simpozija o bioloških problemih Jadranskega morja v Rovinju.

M. W r a b e r je sodeloval z referatom pri simpoziju o morfologiji rastlinskih združb v kraju Rinteln/Weser v Zah. Nemčiji (4.—5. IV. 1966), pred tem pa se je udeležil v istem kraju posveta o priročniku za vegetacijo (Handbuch für Vegetationskunde) ter prevzel redakcijo poglavja o fitosociologiji v službi gozdarstva. — V družbi z M. Zupančičem se je udeležil 7. zborovanja vzhodnoalpsko-dinarske sekcije Mednarodne zveze za nauk o vegetaciji v Trstu (24.—30. VI. 1966), kjer sta oba nastopila z referatom. M. Wraber pa je vodil ekskurzijo v območje Čavna. M. Wraber se je udeležil 2. in 3. etape XIV. mednarodne fitogeografske ekskurzije po francoskih Alpah od Nice do Grenobla (8.—24. VII. 1966). Sodeloval je tudi pri 12. zasedanju Mednarodne komisije za varstvo alpskih pokrajin (C. I. P. R. A.) v Ljubljani (15.—17. IX. 1966) ter spremljal tuje goste na ekskurziji na Veliko planino ter na Koroško. Vodil je razširjeno sejo vzhodnoalpsko-dinarske fitosociološke skupnosti v Ljubljani (6. in 7. V. 1966) in ekskurzijo udeležencev v lški Vintgar. Udeležil se je več posvetov o vegetacijskem kartiranju v Zagrebu in Beogradu kot zastopnik našega inštituta.

V. Sodelovanje z domačimi in tujimi znanstveniki in ustanovami

Sodelovanje in stiki z biološkimi ustanovami, organizacijami in strokovnjaki doma in na tujem se širijo in poglobljajo iz leta v leto. Posebno žive in plodne so bile delovne zveze s kolektivom Inštituta za biologijo ljubljanske univerze ter z raznimi inštituti in sodelavci Biotehniške fakultete, z nekaterimi tudi v obliki pogodbenega dela. Živahna in večstranska je bila delovna povezava z Zavodom za spomeniško varstvo SR Slovenije (naravovarstvena služba in varovalni objekti, načrt za valorizacijo Slovenije z vidika varstva narave ipd.), Zavodom za raziskovanje morja SR Slovenije v Portorožu, Inštitutom za geografijo ljubljanske univerze (načrt za atlas Jugoslavije in nacionalni atlas Slovenije), Društvom za raziskovanje jam Slovenije, Prirodoslovnim muzejem Slovenije, Inštitutom za raziskovanje krasa SAZU, Prirodoslovnim društvom Slovenije, Društvom biologov Slovenije, Slovenskim geološkim društvom, Jugoslovanskim društvom za preučevanje tal, raznimi gozdno-gospodarskimi organizacijami (KGP Kočevje, Gozdna gospodarstva Celje, Nazarje, Kranj in Soško gozdno gospodarstvo Tolmin, KGP Brežice), Inštitutom za gozdno in lesno gospodarstvo Slovenije itd. Nadaljevale so se delovne zveze z biološkimi inštituti in zavodi ter s posameznimi biologi v drugih jugoslovanskih republikah, posebno tesna je bila zveza s člani zvezne komisije za izdelavo vegetacijske karte Jugoslavije.

Inštitutski in osebni stiki s tujimi biološkimi ustanovami in znanstveniki so bili zelo številni in v nekaterih primerih tudi neposredni. To velja zlasti za sosednje države (Italija, Avstrija, Madžarska, Romunija, Bolgarija), s katerimi nas vežejo ožji interesi sodelovanja. Zveze z drugimi evropskimi državami so tudi mnogostranske. Seveda prinašajo takšne zveze mnogo obveznosti in bremen, toda tudi korist je velika. Sodobni razvoj biologije narekuje potrebo po široki povezanosti s svetom.

Lahko ugotovimo, da se naš inštitut razvija v mnogo iskano in obiskovano vzgojno, posvetovalno in izobraževalno središče, kjer zlasti mladi biologi iščejo pomoči in nasvetov, razne ustanove in gospodarske organizacije pa konkretno študijsko in raziskovalno pomoč.

VI. Obiski in gostovanja

Preteklo leto je bilo bogato z obiski domačih in tujih gostov, ki so mimogrede ali za več dni obiskali naš inštitut, da se seznanijo z delom in rezultati posameznih delovnih skupin ali

posameznih raziskovalcev. Največ ljudi obišče upravnika inštituta akad. J. Hadžija. Ne navajamo številnih domačih obiskovalcev, ki prihajajo v inštitut kar bolj ali manj redno. Iz drugih jugoslovanskih republik so nas obiskali: dr. ing. V. Gaži-Baskova (Zagreb), kustos Mestnega muzeja V. Peršin (Karlovac), prof. dr. S. Horvatić in asist. Ivan Šugar (Zagreb), dr. Dušan Zavadnik (Rovinj).

Od tujih gostov so obiskali naš inštitut: prof. dr. M. Zei (Accra-Ghana), prof. dr. Rokicky (Minsk, SSSR), A. van der Werff (Nizozemska), prof. dr. A. Hofmann (Torino, Italija) in doc. dr. E. Hübl (Dunaj), za oba je bila prirejena dvodnevna ekskurzija v Slov. Primorje; doc. dr. J. Futák od slovaške akademije (Bratislava) se je mudil 7 dni v inštitutu in na več ekskurzijah po Sloveniji; dr. J. Michalko in dr. Magić, oba od slovaške akademije (Bratislava); akad. prof. dr. B. Pawłowski od poljske akademije znanosti (Kraków) in dr. S. Pawłowska, ki se je mudila 7 dni v inštitutu in na ekskurzijah po okolici Ljubljane, v Trnovskem gozdu, zgornjem Posavju in Zgornjem Posočju (Mangart); prof. dr. P. Ozenda (Grenoble) 2 dni v inštitutu in na potovanju; prof. dr. Z. Kárpáti (Budapest).

VII. Objavljena in neobjavljena strokovno-znanstvena dela

Člani inštituta in njihovi ožji zunanji sodelavci so napisali veliko število znanstvenih in strokovnih del (razprave, referati, recenzije, poročila ipd.), ki so bile le v manjši meri objavljene v tisku, večinoma pa so ostale v rokopisu, ali pa so bile v obliki elaboratov razmnožene v manjšem številu izvodov.

a) V tisku objavljena znanstvena dela

1. Bole J., 1966: »Varstvo podzemeljskega živalstva«. — Varstvo narave IV: 69—80.
2. Hadži J., 1966: »Das Verhältnis des Knidoms zur Phylogenie der Knidarien«. — Bull. scient. Yougosl., 11 (7—9): 184—185.
3. Hadži J., 1966: »Vprašanje individualitete pri spužvah (Le probleme de l'individualité chez les éponges)«. — Razprave SAZU, IV. razr., 8: 165—204.
4. Hadži J., 1966: »Lisenkizam i dijalektički materijalizam«. — Marks i savremenost, 5: 237—240.
5. Munda I., 1966: »Changes in the Algal Vegetation of a part of the Deltaic Area in the Southern Netherlands (Veerse Meer) after the Closure«. — Botanica marina, 39, (20 str., 5 tab. in 6 sl.)

6. Wraber M., 1966: »Das Adenostylo glabrae — Picetum, eine neue Fichtenwaldgesellschaft in den Slowenischen Alpen«. *Angewandte Pflanzensoziologie*, XVIII/XIX: 93—101.

7. Wraber M., 1966: »Über eine thermophile Buchenwald-Gesellschaft (Ostryo-Fagetum) in Slowenien«. — *Angewandte Pflanzensoziologie*, XVIII/XIX: 279—288.

b) Neobjavljeni referati in predavanja

1. Zupančič M., 1966: »Der dinarische Bergahorn-Buchenwald (Aceri-Fagetum dinaricum) im slowenischen Hochkarstgebiet«. — VI. simpozij vzhodnoalpsko-dinarskih fitosociologov v Trstu.

2. Wraber M., 1966: Predavanje o vegetacijskem kartiranju v Sloveniji z barvnimi diapozitivi (X. mednarodni simpozij o strukturi vegetacije, v kraju Rinteln/Weser v Zah. Nemčiji).

3. Wraber M., 1966: »Ökologische und pflanzensoziologische Charakteristik der Vegetationseinheiten des Slowenischen Küstenlandes«. — Uvodni referat za VI. simpozij vzhodno-alpsko-dinarske sekcije v Trstu. 18 tipkanih strani, 4 grafikoni.

c) Elaborati

Navajamo strokovno-znanstvena dela, ki so bila razmnožena v 4—5 izvodih in imajo pravico javnosti, ker so dostopna vsem zainteresentom:

1. M. Wraber, M. Zupančič, I. Puncer in M. Prešeren: »Fitosociološka karta kot znanstvena podlaga za sodobno gojenje gozdov za območje gospodarske enote Stojna«. — Obsežno kolektivno delo s kompleksno obdelavo biološke problematike gozdov in z bogato dokumentacijo.

2. Isti avtorji: »Fitosociološka karta kot znanstvena podlaga za sodobno gojenje gozdov za območje gospodarske enote Slovenske Konjice«. — Obsežno kolektivno delo s kompleksno obdelavo biološke problematike gozdov in z bogato dokumentacijo.

3. Isti avtorji: »Fitosociološka karta kot znanstvena podlaga za sodobno gojenje gozdov za območje gospodarske enote Rogaška Slatina«. — Obsežno kolektivno delo s kompleksno obdelavo biološke problematike gozdov in z bogato dokumentacijo.

4. M. Wraber: »Fitosociološka in ekološka analiza gozdne vegetacije v Zgornjem Posočju« (32 tipkanih strani).

5. M. Wraber: »Predlog za razdelitev Slovenije na glavna fitogeografska območja« (karta in komentar).

6. I. Munda: »Contribution to the knowledge of the algal vegetation of the north Iceland« (65 tipkanih strani in okoli 20 prilog).

č) Recenzije, poročila ipd.

Akad. J. Hadži je napisal mnogo ocen in strokovnih mnenj o delu raznih biologov za razne namene, mnogo knjižnih poročil in poljudnoznanstvenih prispevkov za razne časopise, predvsem »Proteus«. Tudi M. Wraber je sestavil več strokovnih mnenj, knjižnih ocen, poročil o prireditvah in delovnih poročil za razne potrebe.

Načrt dela za leto 1967

Delovni načrt za l. 1967 obsega v glavnem nadaljevanje raziskovalnega dela v raznih smereh, ki so nakazane v poročilu za l. 1966. Zaradi nespremenjenega kadra inštitutskih sodelavcev se bo nadaljevalo raziskovalno delo v dosedanjem obsegu, če ostanejo tudi finančna sredstva nespremenjena, kar velja zlasti za pogodbeno vezana dela.

Akademik J. Hadži bo nadaljeval delo na katalogu o favni Jugoslavije, raziskovanju zoološkega materiala in na problemih filogenije živalstva.

J. Bole bo zbral material za nadrobno obdelavo hidrobiid v porečju Krke in v vodah, ki so se šele v pleistocenu pretočile v druga porečja. Nadaljeval bo revizijo rodu *Zospeum* in bo potreboval v ta namen predvsem gradivo iz jam južne Slovenije. Pregledal bo še nekaj posebnih primerov diferenciranja posameznih otoških populacij v okolici Rovinja ter končal favniščno preiskovanje in analiziral stopnje speciacije. Terensko delo bo zajelo nekatera območja v Prokletijah ter jame in kraške izvire nekaterih gorskih masivov v severni in vzhodni Bosni.

J. Carnelutti bo končal svojo disertacijo. Nadaljeval bo raziskovanje makedonske lepidopterske in druge favne v soteski Treska ter v visokih planinah, največ skrbi pa bo posvetil raziskavi slovenske favne, posebno v zahodni Koroški, na Pohorju in v panonskem delu Slovenije.

I. Munda bo nadaljevala študij algološkega gradiva na obalah Islandije, ako prejme ponovno štipendijo. V načrtu ima študij združb bentonskih alg med Porečem in Rovinjem z istovrstnim merjenjem ekoloških faktorjev, razen tega pa še raziskovanje kemijske sestave nekaterih rjavih alg v severnem Jadranu. Pripravila bo za tisk nekatera že izgotovljena dela.

Geobotanična skupina bo v sodelovanju z zunanjimi strokovnjaki raznih naravoslovnih smeri nadaljevala preučevanje vegetacije in njeno kartiranje v standardnem merilu (1 : 50.000) na območju Slovenskega Primorja (topografski sekciji Vrhnika 4 in Sušak 1). — V načrtu je detajlno preučevanje in kartiranje (1 : 10.000) ključnega objekta na degradiranem kraškem svetu v okolici Kočevja.

Nadaljevalo se bo preučevanje visokoplaninske vegetacije v Julijskih Alpah ter travniške, pašniške in kameniščne vegetacije v Slov. Primorju kot priprava za kartiranje.

Kabinetno delo bo zajelo analizo in sintezo fitosociološkega gradiva vegetacijskih popisov in kart za izdelavo pogodbenih elaboratov.

M. Wraber in I. Puncer se bosta udeležila VIII. simpozija vzhodnoalpsko-dinarskih fitosociologov na Dunaju (3.—7. VIII. 1967). M. Wraber ima v načrtu udeležbo pri 11. simpoziju o sindinamiki vegetacije, ki ga priredi Mednarodna zveza za preučevanje v kraju Rinteln/Weser v Zah. Nemčiji (20.—24. III. 1967); dalje se bo udeležil mednarodnega simpozija o problemih hrastovo-gabrove vegetacije v Evropi, ki ga organizira Biologische Gesellschaft in der DDR v Reinhardtsbrunnu pri Gothi (16.—20. V. 1967); kot delegat SR Slovenije bo sodeloval pri XIII. zasedanju Mednarodne komisije za varstvo alpskih pokrajin (C. I. P. R. A.) v Garmisch-Partenkirchenu na Bavarskem (14.—17. VI. 1967); sodeloval bo tudi pri III. kongresu Jugoslovanskega društva za preučevanje zemljišča v Zadru (2.—7. VI. 1967). Pri vseh teh prireditvah bo imel referate, izdelane po naročilu prirediteljev.

ODBOR ZA UREJEVANJE FAVNE, FLORE IN GEJE SLOVENIJE

Poročilo o delu v letu 1966

Inventarizacija favne v obliki kartoteke se je ustrezno programu nadaljevala tudi v letu 1966. Izpisanih je bilo 595 kartonov, tako da jih imamo sedaj vsega skupaj 21.577.

Razen tega se je veliko kartonov že prej registriranih vrst živali dopolnjevalo z novimi podatki iz tekočih publikacij.

Medakademijski odbor za floro in favno Jugoslavije je nadaljeval z organizacijo in izdajanjem kataloga flore in kataloga favne Jugoslavije.

Pogodbe za katalog flore so bile podpisane z naslednjimi:

1. prof. dr. E. Mayer za Dialipetalidae
2. prof. dr. B. Blečić za Gymnospermae
3. dr. A. Martinčič za Bryophyta — Musci.

Za katalog favne:

4. prof. dr. P. Us za Orthoptera
5. dr. B. Đulić in dr. Đ. Mirić za Mammalia
6. dr. S. Matvejev za Aves
7. doc. dr. B. Sket za Isopoda terrestria
8. dr. J. Bole za Gastropoda.

V tisku so katalogi pod št. 2, 4, 5 in 7. V pripravi je še večje število katalogov zlasti za živalske skupine.

S smrtjo akademika profesorja dr. Iva Pevaleka (Zagreb) je Odbor utrpel težko izgubo.

INŠTITUT ZA ZGODOVINO

Sekcija za občo in narodno zgodovino

I. Agrarni odsek je nadaljeval z glavnim kolektivnim delom v okviru sekcije — pripravami za izdajo *Gospodarske in družbene zgodovine Slovencev — Agrarne panoge*. Glede na dopolnjeni načrt, ki ga je izdelala ožja redakcija, je bilo treba oskrbeti še nekaj novih elaboratov. Tako je napisal dr. B. Grafenauer tekst za gesla Skupni viri in skupna literatura, Urbanizacija, Nabiralništvo ter Uvod k skupini Orodje in načini; dr. S. Vilfan je pa predložil elaborat Delavci v agrarni proizvodnji. Vsi elaborati so bili predebatirani na mesečnih sejah agrarnega odseka. — V delu ožje redakcije dobivajo rokopisi, ki so bili izdelani v prejšnjih letih, s tehnične in vsebinske plati kot tudi glede nadrobnosti formulacije dokončno obliko. — Dr. S. Vilfan je izdelal nemški povzetek za starejša obdobja, obsežena v družbenozgodovinskem delu, in francoski povzetek o problematiki starejše slovenske agrarne zgodovine.

Poseben poudarek je bil dan izdelavi nekaterih zemljevidov, ki naj pregledno ponazorujejo določene izsledke. Dr. V. Valenčič je izdelal karto o gozdnih površinah na ozemlju SRS po stanju konec 19. stoletja. Dr. S. Vilfan je koncipiral karto o deželskih sodiščih ter karto o velikostni strukturi zemljiških gospostev po sedežih na podlagi imenjske knjige za Kranjsko iz leta 1546. Dr. B. Grafenauer je koncipiral karto o kmečkih uporih ter zemljevid o situaciji 1848 glede na kmečka gibanja. Dr. P. Blaznik je koncipiral grafikone, ki prikazujejo za različne slovenske okoliše stopnjo, do katere so se razdrobile kmetije do srede 18. stoletja. Delo pri Gospodarski in družbeni zgodovini Slovencev vodi znanstveni svetnik dr. Pavle Blaznik.

II. Sekcija je nadaljevala in zaključila z obdelavo gradiva, ki je namenjeno za izdelavo *Slovarja srednjeveške latinščine Jugoslavije*, ki je v skrbi medakademijskega odbora pri Svetu akademij SR Jugoslavije s sedežem pri Jugoslavenski akademiji znanosti i umjetnosti v Zagrebu. Prva knjiga slovarja bo predvidoma šla v tisk sredi leta 1967.

III. Delo za *Historično-topografski leksikon in atlas srednjeveške Slovenije* je vključeno v delo medakademijskega odbora pri Svetu akademij znanosti SR Jugoslavije s sedežem pri Srpski akademiji nauka i umetnosti v Beogradu. Dr. M. Kos je nadaljeval z dokončno redakcijo za objavo gradiva za Kranjsko. Obenem je zbiral in obdeloval gradivo za Primorsko. Pri zbiranju gradiva mu je pomagal prof. Samo Pahor iz Trsta. — Ivan Zelko je nadaljeval z zbiranjem in obdelavo gradiva za Prekmurje. Gradivo je nabiral iz literature in iz arhivov, predvsem iz madžarskega Državnega arhiva v Budimpešti s pritegnitvijo Batthyanyjevega in Eszterhazyjevega arhiva. — Pri obdelavi gradiva za Štajersko je dr. P. Blaznik sistematično pregledal Zahnov Ortsnamenbuch ter izpisoval podatke iz objavljenih virov: A. Lang, Die Salzburger Lehen in Steiermark bis 1520 ter Fr. Martin, Regesten der Erzbischöfe und des Domkapitels von Salzburg. Da bi bilo delo pri lokalizaciji čim uspešnejše, je sistematično izpisal vse ustrezne podatke iz vseh katastrskih map za Spodnje Štajersko, kar je bilo odlično pomagalo pri obdelovanju arhivalij, ki jih je v tem letu pritegnil v obravnavo — predvsem celjske fevdne knjige in fevdnih knjig krške škofije.

IV. Izšel je *Hauptmannov zbornik* kot 5. knjiga Razprav za zgodovinske in družbene vede. Glavno redakcijsko delo in zadnje korekture v celoti je opravil dr. P. Blaznik.

V. *Repertorij srednjeveških virov*. Še vedno je v Rimu v tisku 2. knjiga »Repertorium fontium historiae medii aevi«, mednarodnega znanstvenega podjetja, pri katerem sodeluje v okviru medakademijskega odbora s sedežem pri Jugoslavenski akademiji znanosti i umjetnosti tudi naša sekcija.

Načrt za delo v letu 1967

I. Gospodarska in družbena zgodovina Slovencev.

a) *Agrarne panoge*: Delo na tej skupini naj bi bilo 1967 v glavnem zaključeno.

b) Z dokončanjem dela na Agrarnih panogah bo obdelana še ena skupina v projektu, ki se nanaša na postopno raziskavo, obdelavo in objavo Gospodarske in družbene zgodovine Slovencev od začetkov do razpada stare Jugoslavije. V nadaljevanju bo prišla na vrsto skupina *Mere in uteži*. V letu 1967 naj bi bili rešeni dve nalogi: napisane naj bi bile lokalne metrološke študije na osnovi arhivalnih virov; izčrpano naj bi bilo čim večje število srednjeveških virov ter vzpostavljene zveze s 16. stoletjem.

II. Nadaljevalo se bo delo v okviru *Historično-topografskega leksikona in atlasa ter Repertorija srednjeveških virov*.

III. Odsek za *gradove* bo zaključil delo v zvezi z zapuščin-skimi inventarji.

Oddelek za bibliografijo

1. Knjižnica sekcije

Prirastek v l. 1966 znaša 706 zvezkov, ki so vpisani v inventarni in signaturni katalog, kartotečni listki za avtorski in stvarni katalog so izdelani in vstavljeni.

2. Centralni katalog inozemskih zgodovinskih del v znanstvenih knjižnicah Slovenije.

Pregledane so v Narodni in univerzitetni knjižnici signaturne številke 165.000 — 170.000, pregledana je Študijska knjižnica v Ptuj (26.—31. VIII. 1966), pregledan je prirastek Naučne biblioteke v Pulju, Študijskih knjižnic v Ravnah in Mariboru. Inkorporirano je gradivo NUK-a, začeta je inkorporacija gradiva Študijske knjižnice v Ptuj, nadaljevala se je inkorporacija gradiva Študijskih knjižnic v Mariboru in Kopru.

3. Retrospektiona slovenska zgodovinska bibliografija

Za bibliografijo člankov sta oddala sodelavca: Peter Ribnikar, arhivar Drž. arhiva 500 listkov (Kmetijske in obrtniške novice) in Ema Umek, arhivar Drž. arhiva 500 listkov (Dolenjske novice).

Katalogizacijo, inkorporacijo in vso tipkarsko delo za Centralni katalog in Retrospektivno bibliografijo opravlja Slava Pipp, hon. knjižničarka, pregled knjižnic, kontrolo dela in gesla za stvarni katalog pa dr. Melitta Pivec-Stele, honorarni znanstveni sodelavec.

Dr. M. Pivec-Stele se je udeležila 7. X. 1966 Strokovnega zborovanja slovenskih bibliotekarjev v Kopru, 11.—18. XII. je pregledala v Celovcu Študijsko knjižnico za Slovenica in Carinthia in Deželni arhiv za akte iz dobe Ilirskih provinc, ki pa so šele delno katalogizirani.

Načrt dela za leto 1967

1. Centralni katalog inozemskih zgodovinskih del

Nadaljevanje pregleda Narodne in univerzitetne knjižnice, pregled Študijske knjižnice v Piranu (1 teden), nadaljevanje inkorporacije do sedaj pregledanih knjižnic.

2. Retrospektivna slovenska bibliografija

Nadaljevanje pregleda Kmetijskih in obrtnijskih novic in Dolenjskih novic.

Sekcija za zgodovino umetnosti

Poročilo o delu v letu 1967

Terensko delo

V letu 1966 se je terensko raziskovanje omejilo predvsem na revizijske ogledе tistih geografskih okolišev in spomeniških objektov, ki jih je narekovala najnujnejša študijska problematika. Tako smo v smislu dolgoročne delovne akcije dopolnjevali oz. revidirali spomenike srednjeveške plastike in plastike 16. stoletja, prav tako pa tudi spomenike srednjeveškega stenskega slikarstva. Posebno pozornost smo posvetili problemu srednjeveške in renesančne arhitekturne plastike, v zvezi s tem pa se je odprlo tudi vprašanje geneze skupine triladijskih sakralnih arhitektur iz prve polovice 16. stoletja, katerih vrhova sta cerkev sv. Petra v Dvoru pri Polhovem gradu in med prvo vojsko porušena cerkev na Sveti gori pri Gorici. Posebno vabljivi so v tej zvezi deleži Mediterana in Srednje Evrope, ki se prav na našem ozemlju in v tej skupini spomenikov zelo zgovorno prepletajo. Prav tako smo ponovno pregledali tudi več spomeniških kompleksov na Gorenjskem in na Primorskem. Raziskovanja niso dokončana in zato nadrobnejše formulacije še niso dozorele.

Precej pozornosti smo pri terenskem delu posvetili tudi umetnosti 19. stoletja, v prvi vrsti profani arhitekturi in plastiki. Seveda zaradi pomanjkanja sredstev in delovnih moči tej akciji, ki je pomemben deziderat naše stroke, še nismo mogli posvetiti toliko truda, kot bi ga zaslužila. V zvezi s tem smo se lotili tudi izpisovanja ustreznih podatkov iz vizitacij ljubljanskega škofa Alojzija Wolfa.

Kabinetno delo

Kakor že vsa leta do sedaj, smo tudi lani nadaljevali z izpopolnjevanjem temeljne kartoteke umetnostnih spomenikov Slovenije s terenskimi zapiski in izsledki, z ekscerpti iz starejše strokovne literature in s topografijo nekdanjega mariborskega

okraja, ki jo je sestavil prof. Jože Curk. Sproti smo vnašali podatke tudi v specialno kartoteko umetnikov. Na novo smo začeli sestavljati kartoteko umetnosti 17. stoletja na Slovenskem, ker je to poglavje v naši umetnostni zgodovini še skoraj neobdelano.

Mednarodni stiki

Načelnik sekcije akad. dr. F. Stelè se je udeležil potujočega simpozija umetnostnih zgodovinarjev, posvečenega problematiki poljske umetnostne zgodovine ob 1000 letnici ustanovitve poljske države. Na bizantološkem kongresu v Oxfordu je sodeloval z referatom »Prispevek k problematiki osnovnih stilov v zgodovini bizantinskega slikarstva«, na univerzi v Gradcu pa je imel predavanji o istrski lokalni šoli poznosrednjeveškega stenskega slikarstva in o slovenski umetnostni zgodovini po letu 1920.

Načelnik sekcije dr. F. Stelè in višji znanstveni sodelavec dr. E. Cevc sta se na povabilo prirediteljev udeležila sestanka ob otvoritvi razstave slikarstva 18. stoletja na Furlanskem v Vidmu in spominske razstave Jožeta Tominca v Gorici.

Objavljena dela:

Akad. dr. France Stelè:

Eine slowenische Variante der »Sondergotik«, Jahrbuch des Kunsthistorischen Institutes der Universität Graz I. str. 1—18.

Slikarstvo v Sloveniji v XVI. in XVII. stoletju, ZUZ Nv VII, str. 205—230.

Sodobna jugoslovanska grafika, Sinteza 1966, str. 21—28.

Iz konzervatorskih spominov, Varstvo spomenikov 1966, str. 13—38.

Oris zgodovine umetnosti pri Slovencih (ponatis), Ljubljana 1966.

Ptujska gora, Ljubljana 1966 (ponatis).

Dr. Emilijan Cevc:

Slovenska umetnost, Ljubljana 1966 (182 strani).

Renesančna plastika na Slovenskem, ZUZ Nv VII, str. 119—170.

Rezbar Hans iz Loke in relief križanja na nunskem samostanu, Loški razgledi XIII, str. 67—71.

Sekcija za arheologijo

Poročilo o delu v letu 1966

Sekcija za arheologijo je tudi v letu 1966 nadaljevala delo na medakademijskih nalogah. Za Arheološko karto Jugoslavije (AKJ) je zbirala shede, ki so jih poslale posamezne republiške

komisije, največ iz Srbije, Bosne in Hercegovine, ter opravila začasno redakcijo. Za nalogo *Tabula Imperii Romani* (TIR) je bilo končano delo na listu *Aquincum* = Budapest in celotno gradivo s karto poslano Madžarski akademiji znanosti v Budimpešto. Izvedena je bila tudi organizacijska priprava za naslednji list »*Naissus* = *Serdica* = *Thessalonike*«, ki mora biti dovršen v letu 1968.

Sekcija za arheologijo je za sklad Borisa Kidriča dokončala I. fazo dela na Arheološki karti Slovenije, ki jo je opravila slovenska republiška komisija. Obdelane so bile enote: Radovljica, Kranj, Ljubljana — mesto, Ljubljana — okolica, Gorica, Maribor — mesto, Maribor — okolica in Kočevje. Izvršena pa so bila tudi deloma že topografska in redakcijska dela za II. fazo.

Višji znanstveni sodelavec dr. ing. Mitja BRODAR je uredil v mezolitnem najdišču Pod Črmukljo pri Šembijah nad Ilirsko Bistrico izkopani kulturni inventar (okrog 3000 artefaktov in odbitkov) ter ga pripravil za nadaljnjo obdelavo. Od 13. do 25. junija je uspešno nadaljeval izkopavanje v poznopaleolitski postaji Povšiška (Poglejska) cerkev pri Zg. Gorjah v okolici Bleda. Preučeval je za naš mlajši paleolitik pomembno tipologijo in razširjenost mladečških koščenih konic. V zvezi s tem je študijsko obiskal muzeje v Gradcu, na Dunaju in v Pragi ter si ogledal tudi mlajšepaleolitsko postajo Grotta Romanelli v južni Italiji. Kot Humboldtov štipendist je bil dva meseca v Tübingenu pri prof. G. Rieku. Udeležil se je svečane otvoritve mednarodnega prahistoričnega kongresa v Pragi. Sodeloval je pri prenovitvi sekcijских prostorov.

Višji znanstveni sodelavec dr. Alojz ŠERCELJ je vrtal v sedimentih Blejskega jezera in palinološko raziskal 6 m tamkajšnjega profila. Analiziral je pedološki profil z Jelovice ter palinološko preiskal tudi profile iz Čezsoče in drugih krajev Soške doline. Preiskal in določil je lesno oglje iz paleolitskih najdišč Povšiška (Poglejska) cerkev pri Zg. Gorjah pri Bledu in Županov spodmol pri Sajeveh na Notranjskem.

Višji strokovni sodelavec Staško JESSE je kot član redakcijskega odbora za Arheološko karto Slovenije ves čas sodeloval pri redakciji elaborata I. faze. Vodil je obsežno sekcijisko knjižnico, nadaljeval z delom na arheološki bibliografiji Jugoslavije ter sestavil bibliografijo del prof. J. Korošca. Za slovar slovenskega jezika je skupno z asistentom F. Lebnom zbral arheološke termine za črke od J do Ž. Tehnično je uredil in pripravil za tisk 17. letnik Arheološkega vestnika.

Višji strokovni sodelavec Jaroslav ŠASEL je vse leto sodeloval pri redakciji Arheološke karte Slovenije. Poleg tehničnega in organizacijskega dela je obdelal za elaborat I. faze predvsem besedila za enote Radovljica, Kranj, Ljubljana, Ajdovščina, Gorica, Kočevje in Maribor. Zaključil je študijo o napisih noriških plemen s Štalenskega vrha ter proučeval identifikacijo konzulov iz leta 209 n. e. Za leksikon Pauly-Wissowa, Real-Encyclopädie je na novo obdelal geslo Emona. Zaradi epigrafskih študij je obiskal Arheološki muzej Istre v Pulju. Na kolokviju, ki ga je organiziral Center za balkanološka ispitivanja v Sarajevu, je poročal o Ilirih v antiki. Udeležil se je 7. kongresa Arheološkega društva Jugoslavije v Hercegnovem.

Publicistična dejavnost članov sekcije v letu 1966.

Akad. dr. Srečko Brodar

Pleistocenski sedimenti in paleolitska najdišča v Postojnski jami. Poročila — Acta carsologica IV, 1966.

Dr. Alojz Šercelj:

Pelodne analize pleistocenskih in holocenskih sedimentov Ljubljanskega barja. Razprave razreda za prirodoslovne in medicinske vede IX, 1966.

Jaroslav Šasel:

Barbii. Eirene 5, 1966.

Keltisches portorium in den Ostalpen. Corolla memoriae Erich Swoboda dedicata, 1966.

Bibliografski pregled in pregled izkopavanj v Fasti archaeologici XVIII, 1966.

Ocena knjige B. Grafenauer, Zgodovina slovenskega naroda I, 1964 v reviji Sodobnost 14, 1966.

Načrt dela za leto 1967

Glavno delo Sekcije bodo v letu 1967 še nadalje medakademijske naloge. Za Arheološko karto Jugoslavije bo nadaljevala z zbiranjem shed in opravila redakcijo prispevkov posameznih republiških komisij. Republiška komisija za Arheološko karto Slovenije pa bo dokončala še drugo fazo dela, redakcijo še preostalih področnih enot ter pričela s končnimi redakcijskimi deli in pripravo za tisk karte. Pri medakademijski nalogi Tabula Imperii Romani bo delo osredotočeno na list »Naissus« (Niš) = K 34. Za jugoslovansko področje lista bodo zbrane shede in opravljena njih redakcija. Že navezani stiki z akademijami sosednjih držav, ki bodo sodelovale pri tem listu, se

bodo nadaljevali. Za medakademijski odbor za antični limes Jugoslavije bo J. Šašel zaključil delo, ki je v načrtu prve faze.

V načrtu za leto 1967 je še nadaljevanje sistematičnega izkopavanja v poznopaleolitski postaji Povšiška (Poglejska) cerkev pri Zg. Gorjah v okolici Bleda; razen tega pa tudi dvoje manjših sondiranj glede paleolitske vsebine v za to po ogledih izbranih jamah. Obdelana bo mezolitska kulturna ostalina iz najdišča Pod Črmukljo pri Šembijah, za obdelavo prirejeno pa že doslej izkopano poznopaleolitsko gradivo iz Povšiške cerkve. V okviru nadaljnjega študija morfologije koščenih konic bodo kritično pregledani topografski podatki o najdiščih koščenih konic v Avstriji in Nemčiji, pri čemer se bo poskušalo ugotoviti tudi doslej še nepoznana najdišča. Če bodo na razpolago zadostna sredstva, bi poskušali ugotoviti na Ljubljanskem barju še nova najdišča barjanske kulture. Raziskovanje antičnega obdobja se bo nadaljevalo po zastavljenih smernicah. Nanašalo se bo še nadalje na raziskovanje antičnega najdišča v Trebnjem (Praetorium Latobicorum), na rimski limes, rimsko podeželsko gospodarstvo v Panoniji ter na nadaljnje sistematično zbiranje epigrafskega gradiva.

Palinološki laboratorij bo v okviru dolgoročnega programa še naprej raziskoval razvoj kvartarne vegetacije v Sloveniji in Jugoslaviji. Za pelodne analize je nameravano vrtanje v barje pod Mangartom in prav tako tudi v barja na Pokljuki. Po možnosti se bo napravilo nekaj vrtin na Livanjskem in Duvanjskem polju. Po potrebi bodo raziskani glede peloda sedimenti iz arheoloških najdišč in določeno leseno oglje iz njih.

Sekcija bo za slovar slovenskega jezika dopolnjevala arheološko terminologijo in nadaljevala z zbiranjem gradiva za arheološko bibliografijo Jugoslavije. Za tisk bo pripravila 18. letnik Arheološkega vestnika. V prenovljenih prostorih namerava preurediti svojo knjižnico, sestaviti stvarni katalog in napraviti kartoteko člankov periodičnega tiska.

ORIENTALISTIČNI INŠTITUT

Poročilo o delu v letu 1966

Delo v Orientalističnem inštitutu je tudi v letu 1966 potekalo po doslejšnjih smernicah in v mejah obstoječih možnosti.

Orientalistični inštitut, ki že od svoje ustanovitve leta 1958 dalje gostuje v sobi Pravne sekcije Terminološke komisije akademije, je v svojem delu močno oviran, ker nima lastnih prostorov. Že uporabljanje skromne inštitutske knjižnice je precej otežkočeno, ker je shranjena v dveh knjižnih omarah, ki se nahajata v skladišču Centralne knjižnice akademije v hiši Novi trg št. 4, medtem ko sta arhivsko gradivo in nekaj priročne literature shranjena na hodniku pred sobo Pravne sekcije. Zaradi pomanjkanja lastnega delovnega prostora se zlasti ne more razviti za inštitut prepotrebno skupno delo s študenti, ki naj bi v asiriološkem inštitutu poglobljali svoje asiriološke študije, spoznavali nove asiriološke publikacije, transkribirali in obdelovali klinopisne tekste v novih edicijah. Odgovornost, da organizira Orientalistični inštitut tako sodelovanje interesentov, je tem večja, ker je Orientalistični inštitut naše akademije v SFRJ edini, ki se bavi z asiriologijo. Zagotovitev lastnih prostorov za Orientalistični inštitut postaja sedaj tem bolj pereča, ker bo Pravna sekcija Terminološke komisije zaradi povečanega dela s pripravo Slovenske pravne terminologije za natis poslej sama potrebovala vso svojo sobo zase, da bo mogla namestiti za prepisovanje gradiva posebnega uslužbenca. Zato bo treba, da se dosednji njeni gostje, v prvi vrsti Orientalistični inštitut, izselijo.

Knjižnica Orientalističnega inštituta ima sedaj 427 knjižničnih enot, to je 268 knjig in 159 letnikov revij. Knjižnici manjkajo standardna dela, zlasti pa starejša dela in revije z asiriološkega področja.

Knjižnično in administrativno delo ter evidentiranje novjših publikacij in novih tekstov je opravljala višja knjižničarka Julijana Šušteršič. Za uspešen razvoj inštitutskega dela potrebuje Orientalistični inštitut še vsaj enega asistenta.

Kot honorarna priložnostna sodelavca sta pri inštitutskem delu pomagala študenta primerjalnega jezikoslovja: Francè Milavec in Kiril Gulevski. Njuno sodelovanje je bilo letos nekoliko manjše, ker sta bila sama zaposlena z opravljanjem rednih študijskih izpitov.

Orientalistični inštitut je organiziral dva študijska sestanka. Na prvem splošnem sestanku dne 20. aprila 1966 je bilo 18 udeležencev. Na njem so bila poročila o novostih v asiriologiji in hetitologiji; posebej o izkopavanjih v mestu Mari. Drugi sestanek je bil namenjen 7 študentom arheologije, ki so se tu seznanili z novo egiptovsko in asiriološko literaturo in si ogledali fotografske reprodukcije najbolj pomembnih umetniških stvaritev.

Delovanju Orientalističnega inštituta je bila v veliko pomoč knjižnica Seminarja za prava Starega vzhoda na Pravni fakulteti v Ljubljani. S filozofsko fakulteto je bilo inštitutsko delo povezano po predavanjih iz zgodovine Starega vzhoda (ena tedenska ura) in uvoda v akadski jezik (po dve tedenski uri), ki jih je kot honorarni predavatelj imel upravnik inštituta profesor dr. Viktor Korošec. Inštitut je tudi podpiral prizadevanja, da bi se predavanja o akademskem in sumerskem jeziku razširila s sodelovanjem profesorja dr. Luborja Matouša iz Prage tako, da bi študij antične orientalistike mogel biti priznan kot samostojna študijska skupina. To bi se začasno zagotovilo z intenzivnimi periodičnimi predavanji uglednega češkega asiriologa v mesecih januarju in juniju.

V vrsti javnih predavanj, ki jih organizira akademija, je upravnik dr. Viktor Korošec dne 27. maja 1966 predaval o naj-novejših fragmentih sumerskega prava iz Ura, ki sta jih v Landsbergerjevi slavnostni številki (*Assyriological Studies* Nr. 16) objavila in prevedla O. R. Gurney in S. N. Kramer.

O istem predmetu je predaval dne 23. septembra 1966 v Baslu, kjer se je na povabilo tamkajšnjega dekanata udeležil kot gost zborovanja nemških pravnih zgodovinarjev.

Na 15. mednarodnem svidenju asiriologov (*Rencontre Assyriologique Internationale*) je dne 7. julija 1966 imel predavanje »Sur les relations internationales d'après les lettres de Mari«. Udeležbo mu je omogočila finančna pomoč akademije.

V času od zadnjega poročilu je dr. Viktor Korošec objavil:

članek »Pogodba s Paddatišem iz Kizzuvatne (KUB XXXIV, 1)« v Zborniku radova posvečenem Albertu Vajsu, Beograd 1966, str. 33–44;

članek o hetitskih zakonih pod geslom »Gesetze D. Hatti«, v *Reallexikon der Assyriologie*, III. Band, 4. Lieferung, Berlin 1966, str. 288–297;

oceno o »Richard Haase, Einführung in das Studium keilschriftlicher Rechtsquellen. O. Harrassowitz, Wiesbaden 1965, natisnjeno v Zeitschrift der Savigny-Stiftung für Rechtsgeschichte, 83. Band, romanistische Abteilung, str. 397—402.

Načrt dela za leto 1967

Delovni program Orientalističnega inštituta za leto 1967 obsega:

1. proučevanje novih edicij klinopisnih tekstov;
2. proučevanje nove asiriološke literature;
3. evidentiranje asiriološke literature v drugih knjižnicah v Ljubljani;
4. evidentiranje pravne terminologije;
5. pripravljanje občasnih študijskih sestankov, kjer se podajajo poročila o najnovejših publikacijah in o asirioloških zborovanjih;
6. pedagoška pomoč mladim asiriologom pri poglobljanju asiriološke izobrazbe;
7. sodelovanje pri Komiteju SFRJ za orientalistiko v Beogradu in pri Društvu orientalistov Jugoslavije v Beogradu;
8. aktivna udeležba na prihodnjem 27. mednarodnem kongresu orientalistov, ki bo od 13. do 19. avgusta 1967 v Ann Arbor-u (Michigan, ZDA) ter na 16. mednarodnem svidenju asiriologov (Rencontre Assyriologique Internationale), ki bo od 20. do 22. avgusta v Chicagu (ZDA);
9. dovršitev knjige o mednarodnih pogodbah, ohranjenih v klinopisni pisavi.

INSTITUT ZA SLOVENSKI JEZIK

Leksikološka sekcija

Poročilo o delu v letu 1966

Številčno stanje uslužbencev v leksikološki sekciji se bistveno ni spremenilo. Tov. V. Majdič je nastopil 11. marca kot honorarni, 1. julija pa kot redni asistent. Tov. J. Jenčič je začela 16. marca delati s polno delovno obveznostjo.

Tov. J. Meze je imela enomesečni študijski dopust, da se je udeležila seminarja slovaškega jezika v Bratislavi, tov. F. Novak pa dvajset dni študijskega dopusta, da je za Slovenski lingvistični atlas zapisal dialekt Bučke.

Gost leksikološke sekcije je bil letos dr. Miloš Helcl iz Prage.

Materialno pomoč za honoriranje zunanjih sodelavcev je dal Sklad za pospeševanje kulturnih dejavnosti.

Priložnostno je sodelovalo okrog 120 zunanjih honorarnih sodelavcev, predvsem terminologov. Sodelavci s fakultete, ki so prvotno obljubili pomoč pri redakciji, so nehali sodelovati. Sodelovanje je sredi leta prekinil tudi dr. J. Toporišič.

Vsa prizadevanja leksikološke sekcije so bila usmerjena k čim prejšnji izdelavi prve knjige slovarja sodobnega knjižnega jezika. Lani postavljeni načrt smo dosegli, čeprav se razmere, v katerih smo delali, niso izboljšale. Organizacijsko se delo za slovar ni spremenilo.

Naredili smo tole:

Za redakcijo je bilo grobo pripravljenih 6.026 gesel, obdelanih na drugi stopnji pa 2.925 gesel; obdelava se je dotikala le večjih gesel.

Zredigiranih je bilo 7.136 gesel iz črk A—G, za kar je bilo treba preštudirati 132.765 kartotečnih listkov in ustrezno leksikološko literaturo.

Izdelali smo tipe redakcije za števničke, zaimke in predloge. Podrobno smo obdelali vprašanje terminoloških razlag v slo-

varju, zlasti za botaniko, zoologijo in kemijo, in pregledali dosedanje rabo kvalifikatorjev.

Določili smo akcente in intonacijo geslom črke D ter dopolnili oz. uskladili gesla črk A—Č.

Predelali smo akcentuacijsko shemo za glagol.

V omejenem obsegu smo nadaljevali ekscerpiranje, zlasti iz poljudnoznanstvene in najnovejše leposlovne literature. V 82 delih smo izbrali in podčrtali 58.980 besed. Iz tega smo napravili 70.161 novih, z gesli opremljenih listkov.

Poleg tega smo izdelali 101.227 listkov pri posebnem ekscerpiranju: popolni izpisi 19.082 listkov (Mikeln, Zidar), priložnostni izpisi 2.145 listkov, izpisi za zgodovinski slovar (Hipolitov slovar) 80.000 listkov.

Terminologi in njihovi pomočniki so nam izdelali 59.926 novih listkov z razlagami ali terminološkimi zvezami, v glavnem za tretjo knjigo slovarja. Terminologi so tudi odgovarjali na posebna vprašanja redaktorjev.

V letu 1966 smo torej pomnožili leksikalno gradivo z 231.314 novimi kartotečnimi listki. Gl. priloženo tabelo.

Novo leksikalno gradivo smo sproti alfabetirali in uvrščali v ustrezne kartoteke.

Splošna kartoteka, na osnovi katere se izdeluje slovar slovenskega sodobnega knjižnega jezika, je imela ob koncu leta 2.718.000 listkov.

Pripravljali smo leksikalno gradivo za izdelavo splošnega alfabeta črke P.

Pripravili smo in stipkali dodatni splošni alfabetarij za črke A—Č, na podlagi katerega bodo izbrana dodatna gesla za prvo knjigo.

Pripravili in stipkali smo odzadnji slovar po alfabetariju za prvo knjigo, da se po njem koordinirajo razlage oz. akcenti istih tipov.

Za hitrejše in boljše usklajanje razlag, kvalifikacij in ilustrativnega gradiva v slovarju je bila zasnovana posebna koordinacijska kartoteka.

Znanstveni delavci sekcije so sodelovali kot jezikovni svetovalci pri terminoloških komisijah (medicinska, tehniška) oz. kot člani terminoloških komisij, imeli so več predavanj ter objavili 6 strokovnih člankov oz. del.

V Jeziku in slovstvu so bila dana v javen pretres nekatera težja poglavja iz uvoda v slovar (akcentuacijska in intonacijska shema); prav tam je bil objavljen opis glavnih slovarskih pomagal.

PREGLED VSEGA DOSLEJ ZBRANEGA LEKSIKALNEGA GRADIVA

Karakteristika skupine	Narejeno v letu 1966	Stanje 31. decembra 1966	
I. Literatura 20. stoletja			
a) poezija	1.220	84.273	
b) proza	34.782	435.498	519.771
II. Literatura 2. pol. 19. stol.			
a) poezija		22.647	
b) proza		413.773	436.420
III. Literatura 1750—1850			
a) poezija		37.899	
b) proza		103.676	141.575
VI. Stara literatura			
a) poezija		515	
b) proza		90.919	91.434
V. Ljudska literatura			
a) poezija		92.445	
b) dialektično blago	161	25.625	118.070
VI. Starejši slovarji		131.738	131.738
VII. Novejši slovarji	80.000	627.641	627.641
VIII. Strokovno			
a) literatura	55.225	465.253	
b) terminologija	59.926	237.565	702.818
XI. Splošna zbirka		997.655	997.655
Skupaj	231.314	3,767.122	3,767.122

Načrt dela za leto 1967.

Redigirali bomo okrog 8.000 gesel za prvo knjigo slovarja slovenskega sodobnega knjižnega jezika in s tem dokončali celoten osnovni rokopis te knjige.

Izdelali bomo 160.000 novih kartotečnih listkov (70.000 dodatno ekscerpiranje, 20.000 popolni izpisi, 30.000 terminologija, 40.000 zgodovinski slovar).

Pripravili bomo tipkopis dodatnega splošnega alfabeta D—H in tipkopis splošnega alfabeta (N, O). Na osnovi dodatnega splošnega alfabeta A—H bomo izbrali dodatna gesla za prvo knjigo slovarja. Izdelali bomo alfabeta vsaj za prve črke druge knjige slovarja. Nadaljevali bomo pripravo leksikalnega gradiva za splošni alfabeta črke P.

Dialektološka sekcija

Poročilo o delu v letu 1966

V letu 1966 je bilo za Splošnoslovanski lingvistični atlas zapisano narečno gradivo v petih krajih, in sicer ga je J. Rigler zapisal v dveh krajih (Hrušica, Cerčno), po en kraj pa so zapisali še: T. Logar (Potoče v Ziljski dolini), J. Toporišič (Mostec pri Brežicah) in F. Novak (Bučka na Dolenjskem). Za Slovenski lingvistični atlas pa je bilo zapisano gradivo v sedmih krajih, in sicer Studenec in Janče, kjer ga je zapisal V. Nartnik, ter Babno polje, Planinska vas nad Trbovljami, Solkan, Leskovica v Poljanski dolini in Velika Nedelja pri Ormožu, kjer so ga zapisali študentje slavistike, za njimi pa ga je prekontroliral T. Logar.

J. Rigler je v letu 1966 delal pretežno za slovar slovenskega knjižnega jezika, in sicer pri pravorečno-pravopisnem in intonacijskem delu. Razen akcentuacije posameznih gesel je pripravil intonacijski del uvoda za slovar in akcentsko glagolsko shemo. Zaradi večje zaposlenosti z delom za slovar je delo pri obdelavi slovenskega vokalizma nekoliko počasneje napredovalo.

Asistentka S. Sernec je prenašala narečno gradivo na kartotečne listke ter ekscerpirala in urejala gradivo iz starejše dialektološke literature.

Člani sekcije so objavili:

T. Logar: Slovenska narečja, Jezik in slovstvo XI, 1966, 134—140; Prispevek k dialektologiji Goriškega, Panonski zbornik, Murska Sobota 1966, 29—30.

Razmišljanja ob slovenskih narečjih, Jezikovni pogovori, Ljubljana 1965, 68—73.

J. Rigler: Premene tonemov v oblikoslovnih vzorcih slovenskega knjižnega jezika, Jezik in slovstvo XI, 1966, 24—35;

Kom statijata na VI. Georgijev »Novi teorii i tradicionalni zabludi«, Bölgarski ezik XVI, 1966, 564—567.

Načrt dela za leto 1967

V letu 1967 bomo v dialektološki sekciji nadaljevali z zbiranjem narečnega gradiva (zlasti za slovenski in splošnoslovanski lingvistični atlas). Nabrano gradivo bomo prenašali v kartoteke in ekscerpirali starejšo dialektološko literaturo. Nadaljevali bomo z znanstveno obdelavo dialektoloških in z dia-

lektologijo povezanih historično jezikovnih problemov. Sodelovali bomo z leksikološko sekcijo pri delu za slovar slovenskega knjižnega jezika z določanjem akcentov in intonacij.

Etimološko-onomastična sekcija

Poročilo o delu v letu 1966

V letu 1966 je imela sekcija štiri stalne sodelavce, prof. dr. F. Bezlaja, rednega asistenta Mileno Piškur, honorarnega asistenta D. Mertlja in honorarnega upokojenega strokovnega sodelavca dr. Vasa Suyerja. Honorarno so pri posameznih delih sodelovali tudi drugi zunanji sodelavci.

Do konca leta 1966 je F. Bezlaj pripravil za tisk drugi snopič Etimološkega slovarja slovenskega jezika (do konca črke D). Po dogovoru z založbo Mladinska knjiga bosta prva dva zvezka izšla verjetno v letu 1967. F. Bezlaj je razen tega pripravil za tisk knjigo Eseji o slovenskem jeziku, ki bo v kratkem izšla pri založbi Mladinska knjiga. Honorarni sodelavec dr. V. Suyer dela na pripravah za znanstveno izdajo leksikona slovenskih krajevnih imen. Gradivo je obdelano do konca črke R. Honorarni asistent D. Mertelj ekscerpira starejšo in novo dopolnilno strokovno literaturo za sledeče zvezke Etimološkega slovarja. Asistent M. Piškurjeva dopolnjuje slovensko bibliografijo, sodeluje pa tudi pri vseh drugih načrtih sekcije.

Načrt dela za leto 1967

V letu 1967 namerava sekcija izdelati začasni slovar slovenskih priimkov v ciklostilni tehniki (za 80—100 izvodov). Ves delovni kolektiv pa pripravlja izdajo Slovenska rastlinska imena. Zbranih je nad 15.000 ljudskih rastlinskih imen, sedaj dopolnjujemo historično dokumentacijo in gradivo iz raznih rokopisnih zbirk. Delo bo predvidoma končano do začetka leta 1968. Do začetka leta 1968 namerava F. Bezlaj pripraviti za tisk še tretji zvezek Etimološkega slovarja.

Komisija za slovensko gramatiko, filologijo in pravopis

Poročilo o delu v letu 1966

Komisija je imela dve redni seji in nekaj krajših sestankov, ki so vsi obravnavali izdajo Ramovševih Zbranih del. Gradivo za prvo knjigo je pripravljeno, vključeni so tudi prevodi član-

kov iz neslovanskih jezikov. Opombe so v osnutku že izdelane, dodati bo treba še uvodno besedo, besedno in stvarno kazalo. Komisija je sklenila, naj bodo nekateri članki fotokopirani, ker bi bila nabava novih tiskarskih znakov nalašč zanje predraga. Če bodo na voljo finančna sredstva, bo rokopis v tiskarni sredi leta.

Načrt dela za leto 1967

1. *Gramatika*. Nadaljnje zbiranje problemske bibliografije za znanstveno gramatiko slovenskega jezika.

2. *Filologija*. Tisk prve knjige Ramovševih del in začetek priprav za drugo knjigo.

3. *Pravopis*. Ob delu za slovar slovenskega knjižnega jezika in ob pregledovanju gradiva se pojavljajo številna nerešena vprašanja, tičoč se tako pisave kakor izgovora. Zapisniki sej slovarske komisije bodo dragocen pripomoček za izdajo naslednjega Slovenskega pravopisa, ki se bo lahko omejil izključno na pravopisna in pravorečna vprašanja ter o njih dokončno odločal.

INŠTITUT ZA LITERATURE

Poročilo o delu v letu 1966

I. Osebnе spremembe.

Z odločbo predsedstva SAZU z dne 27. januarja 1966 je bila dr. Milena Uršič, višji znanstveni sodelavec Inštituta za literature postavljena v naziv znanstvenega svetnika.

Z odločbo predsedstva SAZU z dne 31. III. 1966 je bila Nada Prašelj, asistent Inštituta za literature SAZU, postavljena v naziv višjega strokovnega sodelavca.

II. Poročilo o delu v letu 1966.

a) Slovenski biografski leksikon.

Rokopis 10. zvezka, obsegajoč gesla Schmidl—Stojmir (ok. 470 člankov), je razred za filološke in literarne vede SAZU odobril dne 15. aprila 1966. Nekaj zaradi prezaposlenosti tiskarne, še bolj pa zaradi pomanjkanja sredstev za tisk smo rokopis oddali v tiskarno konec oktobra in dobili prvo tretjino prve korekture konec decembra 1966. — Pripravili in sklenili smo pogodbo z Skladom za pospeševanje kulturnih dejavnosti dne 5. septembra 1966 in si tako zagotovili sredstva za pripravo rokopisa 11. zvezka. Nadaljevala se je obdelava prispelega gradiva in revizija oz. dopolnjevanje alfabeta za naslednje zvezke in za Dodatek. Po dozdajšnjem stanju bo redna vrsta SBL zaključena s 14. zvezkom, ki bo vseboval razen gesel črke Ž tudi različne registre. — Z udeležbo dveh članov uredništva na delovnem sestanku redakcije s sodelavci Avstrijskega biografskega leksikona na Dunaju smo si pridobili nekaj dragocenih izkušenj, kako aktivizirati sodelavce, da bo gradivo v celoti zbrano čimprej. — Odposlali smo obširen sintetičen članek o književnostih narodov Jugoslavije za britansko enciklopedijo. Dnevno smo dajali bio- in bibliografske informacije raznim redakcijam in znanstvenim interesantom po podatkih, zbranih v našem arhivu, ki neprestano narašča z raznimi ekscerpti in izstrižki iz starih tekočih člankov. — Sodelovali smo pri preureditvi spominskih muzejev Louisa Adamiča v Pračoh in Josipa Jurčiča na Muljavi.

b) Sekcija za literarno zgodovino

Poglavitna skrb sekcije je veljala pripravljalnim delom za slovenski »Literarni leksikon«. Ta dela so potekala v dveh smereh:

Po eni strani se je začel izdelovati podroben vsebinski obris bodočega »Literarnega leksikona«. Izdela bil natančen pregled področij, ki naj jih zajame leksikon, in sicer od literarno-teoretičnih (poetika, stilistika, metrika) in literarnozgodovinskih (obdobja, šole, smeri) do splošnega estetskega, sociološkega in filozofskega. Najvažnejših področij je 15, vsako pa ima še obrobna območja. Mimo evropskih so upoštevane še orientalske in druge literature. Zbirati se je začelo tudi prvo gradivo za alfabetařij, in sicer je bilo določenih nad 200 pojmov z začetnicama A in B.

Po drugi strani pa se je nadaljevalo izpisovanje in kontrola listkov za kartoteko neslovenskih literarnih avtorjev in kartoteko slovenskih literarnoteoretskih terminov, obravnavanih v slovenskem periodičnem tisku, ki bosta zbrali potrebno dokumentacijsko gradivo za »Literarni leksikon«, kakor tudi za obravnavo raznih specialnih vprašanj iz slovenske in primerjalne literarne zgodovine. Ob redno potekajočem metodološko usmerjevalnem, organizacijskem in kontrolnem delu je bilo izpisanih 11.646 listkov. Pri tem je bilo zajetih 60 letnikov periodik, večidel iz desetletja 1921—1930. Napravljen je bil popis in izbor vse tiste slovenske periodike od konca 18. stoletja dalje, ki prihaja v poštev za izpisovanje, in izdelana je bila njena grafična razpredelnica po posameznih desetletjih.

Dne 22. VIII. 1966 je bila sklenjena posebna pogodba s skladom Borisa Kidriča, ki daje temu delu čvrstejšo materialno osnovo in omogoča uspešno izvedbo njegove prve faze.

Če izvzamemo pripravljalna dela za »Literarni leksikon« in pa »Slovenski biografski leksikon«, katerega 10. zvezek je v tisku, je bil edicijski program inštituta le deloma uresničen. Za tisk je pripravljen 1. zvezek »Levčeve korespondence« v redakciji dr. F. Bernika. Tik pred dovršitvijo pa je tudi prevod rokopisa dr. V. Mošina »Kopitarjeva zbirka slovanskih rokopisov in Zoisov cirilski odlomek v Ljubljani«.

Izdela bil osnutek delovnega načrta za raziskovanje zgodovine slovenske drame, ki pa je potreben še nekaterih popravkov in dopolnil.

Opravljen so bile korekture in dokončno je bila redigirana angleška verzija sestavka o novejši slovenski literaturi za »Britansko enciklopedijo«.

Izbrano je bilo gradivo in napisanih in objavljenih v »Bulletin scientifique« je bilo 11 člankov o slovenskih literarno-zgodovinskih in sorodnih publikacijah od leta 1963 dalje, in to v francoščini, slovenščini, nemščini in angleščini.

c) Komisija za bibliografijo

Komisija za bibliografijo zaradi pomanjkanja delovnih prostorov tudi letos ni mogla redno zaposliti visokokvalificirane strokovne moči, kot bi bilo želeti in kar bi bilo za njeno nadaljnje delo nujno potrebno. Zato se obsežno delo, ki je bilo že opravljeno za »Retrospektivno bibliografijo slovenskega tiska od začetkov do 1945«, tudi letos ni nadaljevalo.

č) Inštitutska knjižnica

Delo v inštitutski knjižnici je potekalo brez zaostankov. Enoletni prirastek je znesel 392 zvezkov in 60 revij (40 inozemskih in 20 domačih). Zaradi nezadostnih prostorov postaja vprašanje postavitve knjig zelo kritično. — Za stvarni in signaturni katalog sta bila dotipkana 2 kataloška listka od črke C—M in vršila se je revizija obstoječih primerkov za oba kataloga od črke N—R.

III. Načrt za delo v letu 1967

a) Slovenski biografski leksikon.

1. Tiskarska korektura 10. zvezka SBL,
2. sklepanje pogodb z avtorji člankov za 11.—14. zvezek SBL,
3. zbiranje člankov in njihovo redigiranje,
4. delo na alfabetarijih,
5. zbiranje dokumentacijskega gradiva,
6. tekoče delo s sodelavci in drugimi strankami.

b) Sekcija za literarno zgodovino.

1. Sklenitev nove pogodbe s skladom Borisa Kidriča za nadaljevanje pripravljalnih del za »Literarni leksikon« v letu 1967/68.

2. Dopolnitev alfabetarija za »Literarni leksikon« za črki A in B in zbiranje gradiva za črke C—K.

3. Izpisovanje periodičnega tiska (z izjemo dnevnega), izhajajočega v desetletju 1911—1920, za kartoteko slovenskih literarnoteoretskih terminov in za kartoteko neslovenskih literarnih avtorjev.

4. Redakcija izpisanega gradiva iz desetletje 1921—1930.

5. Izdaja 1. zvezka »Levčeve korespondence« v redakciji dr. F. Bernika.

6. Priprava za tisk dela dr. V. Mošina »Kopitarjeva zbirka slovanskih rokopisov in Zoisov cirilski odlomek v Ljubljani«.

7. Nadaljnje pritegovanje sodelavcev in skrb za izvedbo sprejetega edicijskega programa.

8. Dopolnitev in utrditev delovnega načrta za preučevanje zgodovine slovenske drame.

9. Sprotna priprava povzetkov novih slovenskih literarno-zgodovinskih in sorodnih znanstvenih publikacij za »Bulletin scientifique«.

c) Komisija za bibliografijo.

Pridobitev nujnega delovnega prostora in redna namestitve visokokvalificiranega bibliografa.

č) Inštitutska knjižnica.

1. Obdelava mesečnega prirastka,

2. klasificiranje prirastka s posebnim poudarkom na potrebe inštitutske dejavnosti,

3. dokumentacijska obdelava nekaterih literarnozgodovinskih in literarnoteoretskih knjig,

4. postavitev stvarnega kataloga najprej za tekočo literaturo, nato postopoma za ves knjižni fond,

5. revizija kataloških listkov za stvarni in signaturni katalog od črke S—Z.

INŠTITUT ZA SLOVENSKO NARODOPISJE

Poročilo o delu v letu 1966

Personalno stanje v inštitutu se v letu 1966 bistveno ni spremenilo. Zaradi naraščanja delokroga je inštitut v čimdalje hujši personalni stiski. Ker sistemizacije novih delovnih mest v l. 1966 ni bilo, si je inštitut še naprej pomagal tako, da je posle daktilografa ter v I. oddelku praktično še posle asistenta opravljala v. knjižničarka Albina Štrubelj, honorarno pa je pomagala v I. in deloma v II. oddelku do poletja še upokojena učiteljica Ana Bratok. — II. oddelek si je pomagal s honorarno daktilografko (s polovičnim delovnim časom) Angelo Berkopec; deloma asistentske posle, deloma posle v dokumentaciji (fototeka) pa je opravljala kot občasna honorarna moč abs. etnol. Helena Ložar.

Oddelek za ljudsko slobstvo. Arhivsko delo. Transkribiranje magnetofonskih trakov in prepisovanje iz Štrekljeve zapiščine je skoraj čisto zastalo, saj je že koj v prvi polovici leta zmanjkalo sredstev za honoriranje tov. Ane Bratokove, ki je bila s tem zadolžena. Precej skopo stvarno kazalo v knjigi Aarne-Thompson, *The Types of the Folktale*, je bilo za našo interno rabo razširjeno z dodatnimi gesli. Albina Štrubelj, ki je za to poskrbela, je začela izdelovati tudi stvarno kazalo ljudskih nazorov v slovenskem pripovednem gradivu.

Terensko delo. Pri načrtnem zbiranju rezijanskih ljudskih pripovedi se je dr. Matičetov premaknil na Solbico, kjer se je mudil štirikrat: februarja, avgusta, oktobra in novembra 1966, vsakokrat okoli 10 dni. Zadnja tri bivanja mu je omogočila podpora iz Kidričevega sklada. Na Solbici, po velikosti drugi rezijanski vasi, skoraj na koncu doline, je bilo mogoče ugotoviti nekaj pripovedovalskih »gnezd« (hiš ali skupin hiš, kjer se zbirajo manjše družbe, določen krog ljudi, izmed katerih tudi tisti, ki ne pripovedujejo, bolj ali manj sodelujejo v vlogi zvestih poslušalcev). Najbolj poučna so bila opazovanja te vrste v solbaškem zaselku Laduna, kjer so pripovedovali Valentina Pielich (Tyna Wájtawa — 1900), Domenico Quaglia (Meni Býderle

— 1904) in njegov brat Durýh (1892), Marija Buttolo (Génawa — 1922) in njen oče Géno (1899), priložnostno pa še ta in oni. Kot nedosegljiva mojstra »právic« Solbičani omenjajo rajno mater Ménija in Durýha Býderlinovega, ki pa ima kar dobro nadaljevalko v osebi Tyne Wájtave. Od 588 na Solbici leta 1966 registriranih právic in wýžic jih je sama Tyna povedala nič manj kot 244! Že s tem številom (ki seveda ni dokončno, saj žena ve še vse mogoče!) je njen repértoar kar za štirikrat presegel do zdaj najzgovornejšega slovenskega pravljíčarja, Antona Dremlja-Résnika iz Petrušne vasi na Dolenjskem (umrl 1960 — 63 tekstov).

Oddelek za ljudske šege in igre. Arhiv ljudskih šeg in iger, ki obsega v dvojniku izpiske in prepise iz slovenskih periodik, knjižnih tiskov, terenskih zapisov, odgovorov na vprašalnice, rokopisnih zbirk i. pod., šteje trenutno blizu 50.000 listkov (format Din A 5), izpisovanje pa se nadaljuje (Angela Berkopec). V l. 1966 je dr. Niko Kuret razvrstil dosedanje gradivo po svoji klasifikacijski shemi, kar je zahtevalo več kakor pol leta časa. Znaprej je treba posamezne oddelke obdelati, hkrati pa skrbeti za nadaljnje izpisovanje. Tako je Arhiv že dragoceno pomagalo pri raziskovalnem delu ne le na področju šeg in iger, ampak tudi na drugih področjih narodopisja (z izjemo ljudskega slovstva).

Delo pri Arhivu, zlasti pa restrikcija sredstev sta onemogočila terensko delo skoraj v celoti. Edino 26. decembra 1966 je organiziral inštitut majhno ekipo (ob sodelovanju snemalca Slavka Jančarja), ki naj bi ugotovila sedanje stanje novoletnih šem v Stari Fužini v Bohinju. Ob dragoceni pomoči upok. učiteljice Štefke Jazbar je bilo mogoče posneti kratek dokumentarni film po scenariju dr. Nika Kureta in izvesti primerjavo s stanjem l. 1954, ko je inštitut prvič fotografiral bohinjske šeme.

Da bi mogel spet nadaljevati terensko raziskovalno delo na področju oddelka za šege in igre, je vložil inštitut pri Skladu Borisa Kidriča projekt z naslovom »Maske na Slovenskem«. — Pokrajinskemu muzeju v Ptuj in Skupščini občine Ptuj je poslal inštitut pismen predlog, naj bi se v Ptuj do l. 1969 ustvaril Osrednji muzej slovenskih mask. Na pobudo inštituta je vložil Pokrajinski muzej ustrezen projekt Skladu Borisa Kidriča.

Iz družinskih razlogov dr. Niko Kuret v l. 1966 ni mogel nadaljevati svojega dela v Štajerskem deželnem arhivu v Gradcu (izpisovanje odgovorov na statistično-topografsko anketo nadvojvode Janeza in G. Gotha iz prve polovice 19. stoletja).

Kot prilogo spet oživelemu Glasniku Slovenskega etnografskega društva je razposlal oddelek vprašalnico št. 10 (Tepežnica). — Pod konec leta je izvedel z okrožnico po vzhodnem Štajerskem in v Prekmurju poizvedbo o obhodih »Lucij« v Panoniji; uspeh je bil presenetljivo dober.

Na pobudo inštituta je priredila sindikalna podružnica SAZU dne 11. septembra 1966 pod vodstvom dr. Nika Kureta ekskurzijo v Ziljsko in Kanalsko dolino z ogledom štehanja v Zahomcu.

Etnografski film. Nenadna restrikcija denarnih sredstev je v kali zadušila priprave za filmanje belokranjskih pisanic, za kar je bil inštitut s pomočjo ravnatelja v p. Boža Račiča izvedel že vse priprave na terenu. Ko začetega dela ni mogel prevzeti Viba-film, je to izkoristila TV Ljubljana. TV je na pobudo inštituta snemala 11. marca 1966 spuščanje barčic sv. Gregorja v Trziču. Inštitut je skušal organizirati s TV tudi snemanje Zelenega Jurija v Laškem, kar se pa ni posrečilo. — Inštitut je vložil pri Skladu za pospeševanje proizvodnje in predvajanja filmov predlog za subvencijo za snemanje filma o ziljski ohceti v Zahomcu v Ziljski dolini ter priložil scenarij (dr. Niko Kuret). — Svoječasno začetni pogovori o načrtnem sodelovanju oddelka s TV se niso nadaljevali. Na prošnjo TV, ki je v svoj ciklus »Pogovori o slovenščini« želela vključiti tudi primer živega pripovedovanja, je dr. Matičetov pripravil vse potrebno in 27. 4. pospremil snemalce v Kranjsko goro k pravljičarju Petru Jaklju Smerinjekovemu. Ena izmed njegovih zgodb o Pehti je prišla neokrnjena — dobrih 11 minut — v oddajo dne 29. 4. in 4. 5. 1966.

Stari arhivski filmi inštituta zaradi pomanjkanja sredstev še vedno niso ne montirani ne kopirani.

Sodelovanje z Radiem Ljubljano. — Inštitut je skupno z Glasbeno-narodopisnim inštitutom sklenil dne 27. maja 1966 pogodbo z uredništvom glasbenih oddaj RTV Ljubljana, po kateri naj oba inštituta v sezoni 1966—1967 pripravita 18 oddaj pod skupnim naslovom »Slovenska zemlja v pesmi in besedi«. Oddaje so na sporedu od jeseni 1966 dalje in pri njih sodelujeta dr. Milko Matičetov in dr. Niko Kuret.

Fototeka. Ker je abs. ethnol. Helena Ložar pomagala pri Arhivu ljudskih šeg in iger, se je mogla le deloma posvetiti obdelavi slikovnega gradiva. Ob koncu leta izkazuje fototeka 1956 obdelanih kartonov z ustreznim stvarnim in krajevnim katalogom.

Diateka. Obdelava diateke (doslej nad 1000 diapozitivov) še ni mogla priti na vrsto.

Knjižnica. Dne 31. 3. 1966 umrli slikar Ivan Romih, sodelavec Slov. etnografskega muzeja, je v svoji oporoki določil, da si naš inštitut izbere iz njegove knjižnice tista dela, ki bi mu mogla koristiti. Tako smo dobili ok. 200 knjig domačih in tujih pravljič. Rajnki Romih je taka dela zbiral z očmi ilustratorja in obenem kot ljubitelj pravljič (le redki vejo, da se je tudi sam poskušal v ti zvrsti).

Knjižničarka A. Štrubljeva je ob vpisovanju del, ki dote-kajo, začela obenem izdelovati tudi stvarno kazalo.

»*Demos*«. V l. 1966 so začeli izhajati prvi referati v tem mednarodnem informativnem časopisu socialističnih dežel (gl. Letopis, 16. knjiga, 1966, str. 130). V 1. zvezku so izšli podrobni podatki o inštitutu za slovensko narodopisje SAZU, njegovem delu in publikacijah (stolpec 153—156), hkrati s podatki o drugih narodopisnih ustanovah v SRS. V 2. zvezku je objavil dr. N. Kuret 76 referatov o najpomembnejših obravnavah (razpravah in knjigah) za čas od 1945—1960. — Dne 28. februarja 1966 je bila v Dresdenu seja skupne redakcije »*Demos*a«. Udeležil se je kot referent iz SRS dr. Niko Kuret.

Mednarodno sodelovanje in inozemski kongresi. V Inštitutu za literarne raziskave pri Poljski akademiji znanosti je bila v dneh 4.—8. maja 1966 konferenca slovanskih folkloristov; organiziral jo je akademik prof. Julian Krzyzanowski. Iz Jugoslavije se je konference udeležil dr. Milko Matičetov z referatom »Kaj delamo folkloristi v Jugoslaviji«. V Vidmu (Udine) v Furlaniji je bil 27.—31. julija 1966 V. kongres ladinske jezikovne skupnosti (Quint Congres ladin), ki ga je priredilo Furlansko filološko društvo. Dr. Matičetov je tam poročal o Tellinijevem rokopisnem zborniku »Bazaletis furlanis a la Boccaccio«, ki ga hrani Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani. Dr. Matičetov se je udeležil tudi sektorske konference International Society for Folk-Narrative Research, ki je bila posvečena vprašanjem evropske pripovedke (Sage); organiziral jo je v gradu Liblice pri Pragi etnografski inštitut Češke akademije znanosti (dr. J. Jech).

Novembra 1966 je začel inštitut s pripravami za 5. posvetovanje »*Alpes Orientales*«, ki so mu bile poverjene na 4. posvetovanju v Gradežu (1964); posvetovanje naj bi bilo v dneh od 28. marca do 1. aprila 1967 v Slovenjem Gradcu. — Na inštitut prihajajo stalno vprašanja inozemskih znanstvenikov, tako z Vzhoda kakor z Zahoda, ki jim je treba pomagati z in-

formacijami in gradivom. Od srede novembra 1966 dalje je delala v inštitutu doktorandka Duja Kavčič iz Genove, ki je pripravljala svoje doktorsko delo s témo iz slovenskega narodopisja. — Na obojestransko zadovoljstvo poteka zamenjava knjižnih dublet med katedro za etnografijo in folkloristiko univerze v Brnu in našim inštitutom.

Domači kongresi in zborovanja. Občnega zbora Slov. etnografskega društva, ki je bil v Krki na Dolenjskem 30. junija 1966, se je udeležil dr. Niko Kuret. Kongresa Zveze društev folkloristov Jugoslavije ob Dojranskem jezeru v Makedoniji (15.—18. septembra 1966) pa se je udeležil dr. Milko Matičetov.

Obiski. V teku leta so naš inštitut obiskali: prof. dr. Alberto M. Cirese z univerze v Cagliari, prof. dr. Leopold Kretzenbacher z univerze v Münchnu, prof. dr. Gaetano Perusini z univerze v Trstu, dr. Klaus Beitzl iz Österreichisches Museum für Volkskunde na Dunaju, dr. Maria Kundgraber iz istega muzeja, dr. Karel Vetterl, ravnatelj etnomuzikološkega inštituta Češke akademije znanosti v Brnu, dr. Svetozar Švedlák iz narodopisnega inštituta Slovaške akademije znanosti v Bratislavi, dr. Libuša Pourová iz etnografskega inštituta Češke akademije znanosti v Pragi, prof. dr. Giambattista Pellegrini z univerze v Padovi in prof. dr. Bruno Meriggi z univerze v Milanu.

Osebna vest. 60-letnice dr. Nika Kureta se je spomnil inštitut dne 24. aprila 1966 z majhno interno slovesnostjo. — Imenovanemu je bila dne 13. maja 1966 na univerzi na Dunaju podeljena Herderjeva nagrada za l. 1966.

Objave. — Znanstveni svetnik dr. Niko Kuret: Narodopisna oporoka Ivana Grafenauerja, Narodno stvaralaštvo-Folklor (Memoriae Ioannis Grafenauer) 4 (Beograd 1965), 15—16, 1127—1131; — Drabosnjakov (?) rokopis »Izgubljenega sina«, prav tam, 1240—1245; — Maschere e mascheramenti rituali degli sloveni lungo il confine friulano-sloveno, »Alpes Orientales« 4 (Firenze 1966), 79—90; Se o »Prazničnem letu Slovencev«, Naši razgledi 15/1966 (13.8.), 15, 306.

Znanstveni svetnik dr. Milko Matičetov: Scritti resiani, Ricerche Slavistiche 12 (Roma 1964), 123—144; — Pitanje vetra pri Slovencih, Narodno stvaralaštvo — Folklor 15—16 (Beograd 1965), 1211—1214; — Schichten und Strömungen im Erzählschatz der Resiataler, IV. International Congress for Folk-Narrative Research in Athens. Lectures and Reports. Athens 1965, 282—286; — Sui mascheramenti nella narrativa popolare, Alpes Orientales 4 (Firenze 1966), 91—94; — Pri treh Boganjčarjih, ki znajo »lagati«, Slovenski etnograf 18—19 (Ljubljana 1965—66), 81—114; — Folklor v Jugoslaviji in kratek pripis, Sodobnost 14/6 (Ljubljana 1966), 627—634; — Un nuovo anello nelle tradizioni popolari sulla corsa per il confine, Schweizerisches Archiv für Volkskunde 62 (Basel 1966), 62—76; Linčica Turkinčica, Pubblicazione per nozze M. Micelli — R. Longhino,

S. Giorgio di Resia, Udine 1966, 8 strani in 8°; — Mala rezijanska antologija, Zaliv (Trst 1966) 2—5, 68, 4 *67; — Ivan Grafenauer, Fabula 8 (Berlin 1966), 113—116; — Dr. Niko Kuret šestdesetletnik, Delo (Ljubljana, 23. 4. 1966); — (Ocena:) G. Massignon, Contes Cor-ses: a. (v italijanščini) Vidiâ (Trapani 1965), 54—56; b. (v angleškem prevodu) Journal of the Folklore Institute 3/1 (Bloomington 1966), 84—88; — (Sodelovanje pri knjigi) Franco Riva, Tradizioni popolari venete secondo i documenti dell'inchiesta del Regno Italico (1811) (Con la collaborazione per i testi sloveni e tedeschi di Milko Mati-četov e Mario Doria), Venezia 1966; — (Prevod) Paska Dúlica, Mataj iz Rezije, Zaliv (Trst 1966) 2—3, 62—67, 70—75.

TERMINOLOŠKA KOMISIJA

Poročilo za leto 1966

Sekcije komisije delajo naprej po določenem načrtu. Do formalne ustanovitve šeste sekcije za sociologijo, zgodovino in filozofijo sicer ni še prišlo, vendar so ekscerptorji že oddali nekaj materiala s področja sociologije in zgodovine, kolikor jih ne ovira skopo odmerjeni kredit. Komisija je izbrala kot pravnik akad. Gorazda Kušeka v koordinacijski odbor Jugoslovanskega odbora za izdelavo terminoloških slovarjev, specialno za pravo. Temu koordinacijskemu odboru je poverjena naloga, da določi vse nadrobnosti glede pravnega terminološkega slovarja.

Pravna sekcija

Poročilo o delu v letu 1966

Pravna sekcija terminološke komisije je tudi v letu 1966 delala v sejah in izven sej. Izven sej sta dva honorarna ekscerptorja izpisovala za slovensko pravno terminologijo pravne vire in pravno slovstvo iz zadnjega časa. Konec leta 1966 je znašalo število vseh dotlej izpisanih in oddanih listkov 259.123.

Sekcija je imela leta 1966 27 sej, v katerih je pretresala gradivo za slovensko pravno terminologijo. V tem letu je dokončala obravnavanje osnutka za črko R (od gesla »rokodelec« do konca črke), obdelala vso črko U ter začela pretresati obsežni elaborat za črko V (od gesla »v. d.« /vršilec dolžnosti/ do gesla »vitez«). Razen tega je v sejah reševala tekoče posle. Konec leta 1966 je bilo v prvi redakciji ugotovljeno besedilo vseh črk pravne terminologije razen dela črke V.

Sekcije je vabila tudi v letu 1966 na sejo tiste člane pravne razreda za zgodovinske in družbene vede, ki formalno niso njeni člani.

Kakor prejšnja leta, je pravna sekcija tudi v letu 1966 sodelovala pri slovarju slovenskega knjižnega jezika. Njen član

univ. prof. dr. Avgust Munda je sestavil za navedeni slovar s pomočjo drugih sekcijских članov pravna gesla za črke R do Z (razen črke V). V delu in malodane končana za ta slovar pa so tudi že pravna gesla za preostali dve črki V in Ž.

Leta 1965 je dala sekcija pobudo za sestavo slovensko-srbohrvatskega slovarja pravnih in najvažnejših gospodarskih izrazov, ki naj bi pripomogel k boljšemu in pravilnejšemu razumevanju slovenskih predpisov ter sodnih, upravnih in finančnih odločb in gospodarskih spisov na neslovenskih območjih naše države. Sestavo tega slovarja sta prevzela dr. Karel Faganel, pravni svetovalec v Ljubljani (slovenski del) ter dr. Jure Dolenc, urednik slovenskega Uradnega lista SFRJ v Beogradu (prevod slovenskega besedila v srbohrvaščino). Z dovoljenjem predsedstva SAZU je dala sekcija navedenima avtorjema na voljo vse gradivo, ki ga je bila zbrala za sestavo slovenske pravne terminologije. V letu 1966 je bilo za ta slovar obdelanih 13 črk (A do K in črka P), in sicer slovensko v celoti, srbohrvatski prevod slovenskega dela pa deloma. Opravljeno delo zajema zaenkrat pravo obdelavo gradiva. Delo se opravlja po navodilih in pod nadzorstvom sekcije ter ji bo pred natiskom predloženo v pregled. Zaradi razmer, nastalih z gospodarsko reformo, Akademija ne bo mogla sama izdati tega dela, pač pa je Mladinska knjiga v Ljubljani izjavila, da je v načelu pripravljena prevzeti založbo navedenega slovarja, vendar do konca leta 1966 še ni bila sklenjena ustrežna pogodba.

Načrt dela za leto 1967

Sekcija bo še naprej izpisovala najnovejše pravne vire in pravno slovstvo, končala bo obravnavanje črke V ter nato prešla k zadnji redakciji slovenske pravne terminologije.

Tehniška sekcija

Poročilo o delu v letu 1966

Tehniška sekcija Terminološke komisije je v letu 1966 nadaljevala s sestavljanjem nove kartoteke z gradivom za dodatek k že izdanemu Splošnemu tehniškemu slovarju, vrh tega pa se je ukvarjala tudi z drugimi terminološkimi nalogami.

Javno smo se vključili v tvorna prizadevanja za lepo slovenščino v ožjem in jugoslovanskem prostoru pod vplivom vse

živahnnejših pobud na tem torišču, tako da smo priobčevali občasne prispevke v dnevniku »Delo« o aktualnem tehniškem izrazju, vendar zaradi premajhne ekspeditivnosti izkupiček ni bil kdove kolikšen. Zdaj prihaja v ospredje predlog, naj bi dosedanja daljša besedila v redkejših rokih zamenjali s krajšimi v krajših časovnih presledkih. Brez jezikovnega svetovalca je bila sekcija do konca aprila 1966, kar je delno tudi hromilo njeno dejavnost.

Mnogo se je razpravljalo o opredeljevanju znanstveno raziskovalne dejavnosti, in sicer predvsem za organizacijsko-administrativne potrebe v sklopu zadevnih republiških društev, dokler ni problema vzel v roke celo poseben odbor pri SAZU, ki pa se tudi ni zedinil za povsem odrejena pojmovanja. Navsezadnje pojmi znanosti, raziskav itd. niso samo tehniški, ne glede na to, da so se v zadnji fazi raziskovalci sami odločili, da bodi vse naše raziskovalno delo »samo« predznanstveno. Tako za naprej ni bilo več razprav o tej temi, vsaj pod okriljem sekcije ne.

S sestavljalci novega slovarja slovenskega knjižnega jezika v minulemu letu sodelovanje našega članstva ni bilo najbolj živahno. Nasprotno: sem in tja so le-ti spravljali terminologe v zadrege, ker so po eni strani prikrajali razlage za posamezna gesla po svoje, hkrati pa se niso ozirali na izrečne pridržke strokovnjakov; vrhu vsega pa so zašla v abecedarij tudi nekatere gesla, ki naj bi bila tehniška, pri čemer tehniki ali zanje ne vedo ali pa ugotavljajo, da so celo pojmovno zgrešena.

Sekcija se med drugim že dlje ukvarja s sestavo primernege pomagala, nemara zgoščenega jezikovnega priročnika za tehnike, ki naj bi bil nekakšno dopolnilo Splošnemu tehniškemu slovarju. Predlog, ki bi utegnil, če bo uresničen, bistveno od pomoči največjim pomanjkljivostim pri tvorbi in opredeljevanju na novo nastajajočega strokovnega izrazja v tehniki, hkrati pa po možnosti iztrebiti mnogo razne navlake v tem besedišču, ki je naša precej zakoreninjena dediščina iz preteklih petdesetih let. Gradivo za tak vademekum bo treba zbirati najmanj nekaj let in ga načelno tesno povezati z akademiskim slovarjem našega knjižnega jezika.

Vzlic kadrovski krizi, ki je zadela že tako miniaturni kolektiv sekcije z boleznijo ozir. zamenjavo moči, je bilo po pridobitvi novega jezikovnega svetovalca dr. Franceta Tomšiča opravljenega precej konkretnega terminološkega dela v raznih sektorjih na pobudo posameznih članov ali ob raznih kričečih primerih posredovanja v raznih publikacijah.

Sej je bilo leta 1966 — 16, neznatno manj kakor prejšnja leta, ne glede na prej omenjene kadrovske težave. Z mednarodnimi terminološkimi ustanovami sekcija tudi lani ni mogla več vzdrževati nobenih stikov.

Načrt dela za leto 1967

a) sestavljanje nove kartotečne zbirke z novo nabranimi gesli ozir. spopolnjenimi in popravljenimi med tistimi, ki so bila že sprejeta v oba dela Splošnega tehniškega slovarja;

b) sodelovanje z Inštitutom za slovenski jezik pri razlaganju tehniških gesel, sprejetih za slovar slovenskega knjižnega jezika, kakor tudi posebni stiki z inštitutom zaradi sestave nameravanega jezikovnega priročnika za tehnike;

c) občasno prirejanje prispevkov za dnevni tisk s perečo terminološko in jezikovno tematiko s področja žive rabe tehniškega žanra;

č) lektorsko delo pri tehniških besedilih po željah posameznih piscev ozir. izdajateljev in reševanje načelnih terminoloških vprašanj na lastno pobudo.

Medicinska sekcija

Poročilo o delu v letu 1966

Medicinska sekcija je v letu 1966 razlagala medicinska in veterinarska gesla za slovar slovenskega knjižnega jezika po alfabetariju, ki ga je sestavil Inštitut za slovenski jezik. Sekcija za humano medicino je obdelala gesla do vključno črke O, veterinarska sekcija pa je prišla do vključno črke R. Medicinska sekcija je razen tega dopolnjevala kartoteko za medicinski terminološki slovar, veterinarska podsekcija pa kartoteko za veterinarski terminološki slovar.

Član Medicinske sekcije prof. dr. Alija Košir je v letu 1966 izdal knjigo: Nomina anatomica po naše (pri Univerzitetni založbi v Ljubljani).

Načrt dela za leto 1967

Medicinska sekcija bo v letu 1967 nadaljevala z razlagami medicinskih in veterinarskih gesel za slovar slovenskega knjižnega jezika. Razen tega bo sekcija preverjala in dopolnjevala kartoteko medicinske in veterinarske terminologije za Medicinski terminološki slovar.

Naravoslovna sekcija

Poročilo o delu v letu 1966

Kakor lani je bil tudi letos uporabljen pretežni del proračunske dotacije sekciji za izpisovanje terminov iz gradiva za slovar slovenskega knjižnega jezika in za osnutka terminoloških slovarjev za mineralogijo in petrografijo ter za geologijo in paleontologijo. Ta dva obsegata skupaj 20,8 avtorskih pol brez paleontologije, ki je še v delu. Iz gradiva za slovar slovenskega jezika je bilo sekciji oddanih 2807 listkov s kratkimi pojasnili terminov, in sicer največ iz biologije (1497, od teh iz sistematike živalstva 792), potem iz geografije in meteorologije (391), fizike (300), astronomije (380), mineralogije (239).

Načrt dela za leto 1967

Predvsem bo v tem letu možno v glavnem zaključiti izpisovanje matematičnih terminov, ker je univ. prof. dr. Alojzij Vadnal sekciji že oddal 6000 listkov z matematičnimi termini in je pripravljen letos ekscerpirati še preostalo slovensko matematično literaturo, ki pride v poštev. Nadaljevalo se bo izpisovanje terminov iz fizike in kemije ter iz gradiva za slovar slovenskega knjižnega jezika najmanj do črke O v strokah, ki so bile že doslej upoštevane ali pa še bodo. Sestavljen in pretipkan bo seznam že izpisanih terminov iz zoologije.

Zgoraj omenjena osnutka terminološkega slovarja namerava sekcija po odobritvi po posebni komisiji sekcije in po dopolnitvi s pomočjo tujih terminologij razmnožiti, tako da bosta služila inštitutom in posameznim strokovnjakom kot nadomestilo terminološkega slovarja za te stroke. Morda se bo dalo začeti z osnutkom terminološkega slovarja za matematiko.

ŠTUDIJSKI CENTER ZA ZGODOVINO SLOVENSKEGA IZSELJENSTVA

Poročilo o delu v letih 1965 in 1966

V letih 1965 in 1966 je Študijski center za zgodovino slovenskega izseljenstva pri predsedstvu Slovenske akademije znanosti in umetnosti nadaljeval z delom po načrtu, ki si ga je postavil ob svoji ustanovitvi (prim. prvo poročilo v Letopisu XV, str. 135—136). Zaključena je prva faza bibliografije tiska slovenskih izseljencev in o slovenskih izseljencih, ki zajema knjige, članke v zbornikih in članke v revijah, medtem ko so časniki zajeti le kot bibliografske enote. Bibliografija ni brez vrzeli, ker je bilo delo na njej vezano na publikacije, ki so v Ljubljani ali pa obstoje v Ljubljani o njih vsaj podatki. Rezultate tega dela je delno objavil kot provizorične informacije z namenom, da bi prišli s pomočjo naknadnih informacij do bolj popolnih in tudi bolj točnih podatkov, sodelavec pri tem bibliografskem delu Jože Bajec v svojih člankih Slovensko izseljensko časopisje 1891—1915, seznam časnikov in časopisov, ki so v ljubljanskih knjižnicah (Slovenski izseljenski koledar 1965, str. 225—240), Slovenske izseljenske knjige, brošure in drobni tiski (Slovenski izseljenski koledar 1966, str. 225—256), in Petinsedemdeset let slovenskega časnikarstva v ZDA (Slovenski izseljenski koledar 1967, str. 273—324; podatki o listih in biografije novinarjev). Bolj sistematično dopolnjevanje podatkov o publikacijah, ki obstoje le v inozemstvu, in podrobnejša obdelava časnikov sta bila odgodena na čas, ko bo delo centra organizirano na širši podlagi.

Skupina arhivarjev, ki evidentira arhivske vire, kateri prihajajo v poštev za zgodovino slovenskega izseljenstva, je v letih 1965 in 1966 dokončala pregled kranjskih fondov iz dobe do 1918 in fondov iz dobe stare Jugoslavije v Državnem arhivu Slovenije ter sumarno evidentirala tudi fonde v arhivu Inštituta za zgodovino delavskega gibanja, v Mestnem arhivu in v Nadškofijskem arhivu v Ljubljani. Za leto 1967 predvideva ta skupina poleg natančnejšega evindentiranja teh poslednjih fondov še pregled arhivskih fondov v Sloveniji izven Ljubljane,

ki pridejo za to delo v poštev, pregled za dobo stare Jugoslavije zelo važnega arhiva Izselseniškega komisariata v Zagrebu in pregled za to delo važnih arhivov centralnih uradov stare Jugoslavije v Beogradu.

Rezultat dela na statistiki je rokopisni elaborat »Statistični podatki o izseljevanju s slovenskega ozemlja« (338 str.), ki zajema v bistvu statistiko izseljevanja s slovenskega ozemlja do druge svetovne vojne. Za bodočnost se predvideva poleg dopolnjevanja tega elaborata statistična obdelava naših izseljencev, kjer bodo pa težkoče mnogo večje, ker se bo to delo moralo opirati predvsem na statistične vire iz tujih držav.

Delo na elaboratih je finančno omogočil Sklad Borisa Kidriča. Interes za naloge centra je pri naših izseljencih, zlasti v ZDA, zelo velik, in akcija Slovenske izseljenske matice za zbiranje zgodovinskega gradiva in njegovo pošiljanje v Ljubljano je imela velik uspeh; gradiva bi prišlo še več, če bi se delo študijskega centra bolj razširilo in postalo bolj znano, kar je hotel doseči Fr. Zwitter z informativnim člankom Študijski center za zgodovino slovenskih izseljencev (Slovenski izseljenski koledar 1965, str. 38—40). Vendar je pa ta interes omejen v glavnem na starejše generacije slovenskih izseljencev v ZDA; obstoji nevarnost, da bi zaradi asimilacije in neinteresiranosti mlajših generacij mnogo dragocenega gradiva propadlo in je zato potrebno pospešiti delo na njegovem zbiranju. Tudi ob zamisli slovenskega izseljenskega muzeja, ki se je pojavila v zadnjih letih, se je pokazalo, da more tak muzej vsebinsko omogočiti le študijski center.

Delo študijskega centra ima historičen značaj in se omejuje na dobo do druge svetovne vojne; s tem naj se ustvari trdna podlaga za primer, da bi se pozneje to delo razširilo tudi na študij emigracije v poznejši dobi. Glavna ovira za delo je v tem, da je svet študijskega centra v bistvu le iniciativni odbor, ki organizira delo v sporazumu s sodelavci, ki so nameščeni v različnih drugih ustanovah; center nima nikakega niti stalnega niti honorarnega nameščenca, nima lastnih prostorov, opreme ali biblioteke, njegov arhiv obstoji pa le iz lastnih elaboratov, zapisnikov in dopisov. Zato je šlo v zadnjem letu glavno prizadevanje za tem, da dobi center lastnega nameščenca, prostore za njegovo delo in prostore za svoje gradivo, ker mora biti center na tej stopnji razvoja kompleksna ustanova, ki druží z raziskavanjem tudi zbiranje gradiva, zlasti arhivalij. V letu 1967 je upati, da bodo ta vprašanja vsaj začasno rešena.

BIBLIOTEKA

Poročilo o delu v letu 1966

Ko smo v lanskoletnem poročilu omenili, da je bilo leto 1965 za biblioteko eno najtežjih obdobj, si pač nismo mislili, da se bodo razmere v letu 1966 še poslabšale in to v toliki meri, da se z vso pravico sprašujemo, kako smo sploh mogli brez vidnih kvarnih posledic uspešno opraviti vse tekoče delo. Zaradi adaptacij akademijske palače, — ki naj bi predstavljale prvo stopnjo pri gradnji bodočega bibliotečnega poslopja, — so bili naši, že tako pretesni prostori še okrnjeni. Instalacijska dela so terjala premeščanje uslužbencev in knjižnega fonda v zasilne prostore in velik del našega delovnega časa smo morali porabiti za preseljevanje in za vzdrževanje najosnovnejšega reda, nujno potrebnega za opravljanje tekočega dela. K temu se je pridružil še bolniški stalež pri nekaterih uslužbencih, ki je še bolj oteževal redno poslovanje. Ob stalnem naraščanju knjižnega fonda se zdi komaj verjetno, da teče delo kljub vsem težavam brez zastankov, za kar gre pohvala prizadevnosti ter požrtvovalnosti biblioteških uslužbencev.

Zaradi prenatrpanosti smo morali ukiniti še tistih nekaj sedežev, ki so bili namenjeni za čitalnico. Bralci zdaj nimajo druge izbire, kot da stoje pregledajo enciklopedijo ali slovar, za študij pa si morajo knjige izposojati na dom. Tudi naša skladišča so bila zaradi prezidav dolge mesece nepristopna. Žalostno pa je, da ukinitve čitalnice ni le začasnega značaja — iz preprostega razloga, ker pač ni prostora za čitalniško mizo z nekaj stoli. Tako torej obiskovalec ene največjih slovenskih znanstvenih bibliotek ne more na najosnovnejši način uporabljati našega knjižnega fonda.

Vse te nevšečnosti bi premagovali z dobro voljo, če bi se odprle perspektive za našo novo biblioteko. Vendar vse kaže, da bo adaptacija starega poslopja, ki naj bi predstavljala prvo stopnjo pri gradnji nove stavbe, za dolgo časa ostala tudi edina stopnja.

Vse te nevšečnosti bi premagovali z dobro voljo, če bi se odprle perspektive za našo novo biblioteko. Vendar vse kaže,

da bo adaptacija starega poslopja, ki naj bi predstavljala prvo stopnjo pri gradnji nove stavbe, za dolgo časa ostala tudi edina stopnja.

Pač pa moremo v marcu z veseljem pozdraviti otvoritev ekspedita v pritličju stavbe Slovenske matice na Trgu revolucije. Ekspedit, kjer je tudi stalna razstava akademjskih publikacij, posluje 4 ure dnevno. Vodi ga poseben honorarni uslužbenec, ki vrši vso prodajo akademjskih publikacij in skrbi za čim boljše plasiranje naših izdaj na knjižnem trgu. Kako je bila lokacija ekspedita na primernem kraju nujno potrebna, nam dokazujejo že prvi meseci njegovega poslovanja, saj se je število prodanih publikacij povečalo za 100%. Katalogi še razpoložljivih publikacij, ki jih izdajamo, uspešno informirajo javnost o akademjskih izdajah.

Oktobrskega posvetovanja slovenskih knjižničarjev v Kopru so se udeležili 4 naši uslužbenci.

Poročilo o tekočem delu smo razvrstili po posameznih sektorjih naše dejavnosti ter poleg statističnih podatkov navajamo tudi morebitne pripombe ali pojasnila:

Akcesija. Prirastek knjižnega fonda je razviden iz naslednje tabele:

	Zamena	Darilo	Nakup	Skupaj
knjige	5825	1683	1898	9406
mikrofilmi	1	—	1	2
rokopisi	—	1	—	1
geografske karte	13	3	16	32
plošče	—	2	—	2
reprodukcije in fotograf.	9	192	—	201
skupaj	5848	1881	1915	9644

Pri akcesiji daril je potrebno omeniti obsežnejša darila akademika Rakovca in prispevke iz zapuščine dr. Frana Ilešiča in Ivana Romiha.

Dubletni fond. Sezname dvojnic, ki so se nam nabrale med letom, smo poslali v izbiro 87 ustanovam, od tega 40 v inozemstvu, in uspešno zamenjali 438 dvojnic.

Celotni knjižni fond. Ob koncu leta 1966 je imela biblioteka SAZU okoli 128.000 volumnov. 31. decembra 1966 so naše inventarne knjige izkazovale 124.904 številke, in sicer:

knjig in letnikov revij	121.289
mikrofilmov	661
rokopisov	62

geografskih kart	1.034
gramofonskih plošč	58
reprodukcij in fotografij	1.820

K temu je treba prišteti še neurejeni knjižni fond, to je knjižnico bivšega Znanstvenega društva, razne manjše zapuščine in del knjižnega fonda, ki smo ga prejeli v zameno iz inozemstva pred letom 1949.

Popolnoma razumljivo je, da zaradi nadvse neugodnih, v uvodu omenjenih delovnih pogojev, nismo mogli uspešno nadaljevati obdelave tega fonda.

Katalogi. Ves urejeni knjižni fond je kataloško obdelan v matičnem katalogu. Ta je hkrati tudi naš abecedni imenski in mestni katalog. V sistematičnem katalogu po mednarodni decimalni klasifikaciji je obdelan ves knjižni fond, ki je prispel po letu 1951.

Redno izdelujemo tudi kataloške listke za knjige in revije, ki so deponirane v posameznih inštitutskih bibliotekah akademije.

Za katalog inozemskih knjig pri Jugoslovanskem bibliografskem institutu, kakor tudi za centralni katalog SR Slovenije pri Narodni in univerzitetni knjižnici, redno izdelujemo in pošiljamo ustrezne kataloške listke. Sproti tudi izdelujemo kataloške listke za abecedni imenski katalog, ki bo na razpolago v čitalnici bodoče biblioteke. Za ta katalog smo nadaljevali popis kataloških listkov starejših fondov.

Krediti. V začetku leta je biblioteka dobila za nabavo knjig in revij 60.000 N din. Med letom nam je bil ta znesek povišan za 2361,50 N din. Jasno je, da je ta vsota (62.361,50 N din) vse premajhna, da bi mogli z njo ustreči najnujnejšim potrebam naših inštitutov. Zaradi povišanja cen na inozemskem knjižnem trgu smo morali odpovedati celo več revij.

Ker nam deviznih dinarjev za nakup inozemske literature niso posebej nakazali, smo morali vsa zadevna naročila izvrševati preko naših knjigarn in v okviru njihovih možnosti.

Zamena. Knjižna zamenjava akademijskih publikacij z znanstvenimi ustanovami predstavlja naše najvažnejše, najpomembnejše in najaktivnejše delovno področje, saj se na ta način steka v naši biblioteki najnovejša znanstvena literatura vseh strok z vsega sveta.

Žal pa so se zaradi zmanjšane akademijske publikacijske dejavnosti, ki ima svoj vzrok predvsem v finančnih težavah akademije, že pričele pojavljati pripombe s strani nekaterih

naših partnerjev. Za sedaj ta situacija sicer še nima negativnih posledic za našo knjižno zamenjavo, vendar pa bi želel opozoriti na važnost rednega izhajanja akademjskih publikacij, ki je prvi pogoj za nemoteno zamenjavanje.

V preteklem letu smo navezali nove zamenjalne stike s 50 ustanovami (od tega s 37 v inozemstvu), redno poslovanje pa smo prekinili s 4 ustanovami. Ob koncu leta je bila naša redna zamenjalna mreža razširjena na 76 držav vsega sveta in je obsegala 1168 naslovov (967 v inozemstvu in 201 v SFRJ). V tem številu je upoštevano 948 inozemskih in 200 domačih ustanov ter 19 inozemskih in 1 domač znanstvenik. Niso pa všete razne občasne knjižne zamenjave, niti zamenjave našega dubletnega fonda.

Recenzija. Akademjske publikacije pošiljamo v oceno na 35 naslovov (od tega 27 inozemskih). Prejeli smo več ocen, ki so bile objavljene v raznih časopisih.

Ekspedit. V preteklem letu smo razposlali 14.864 publikacij SAZU, od tega v zameno 7921, v dar 2109, v prodajo 4834.

Stanje zaloge akademjskih publikacij 31. decembra 1966 je znašalo 75.735.

V založbi SAZU je doslej izšlo 252 publikacij. Od tega je 67 že razprodanih, od 31 pa razpolagamo le z manjšo zalogo. Pošle so zlasti starejše akademjske izdaje.

Omembe vreden je nov način publiciranja zbornikov, da približno ena tretjina naklade izide v obliki separatov. Na ta način je plasiranje lažje, uspešnejše, posebno pri zbornikih, ki združujejo različne stroke.

Izposojevanje. Centralna biblioteka je izposodila v preteklem letu dela iz svojega knjižnega fonda 184 bralcem. Ti so našo biblioteko obiskali 1799-krat (1501-krat za izposojeno na dom, 298-krat za izposojeno v čitalnici).

Število izposojenih zvezkov v preteklem letu je bilo:

v čitalnici	512
na dom	6.185
inštitutskim bibliotekam	9.961
medbibliotečna izposoja 10 bibliotekam v državi	14
2 bibliotekama v inozemstvu	2
skupaj	16.674

Inštitutske biblioteke so iz knjižničnega fonda, ki je depoziran pri njih, izposodile na dom 961 zvezkov. O izposoji v njihovih čitalnicah pa nimamo statističnih podatkov, ker je

pristop h knjižnemu fondu večinoma prost in na voljo le inštitutskim uslužbencem.

Publikacije. Vsak mesec izdajamo Sezname o akcesiji knjig in Sezname o akcesiji periodik.

Razen teh seznamov smo v preteklem letu objavili še Poročilo o delu biblioteke v letu 1965, popis Trinkove knjižnice, 3 sezname dublet in 3 sezname razpoložljivih publikacij SAZU.

Vse biblioteške publikacije tiskamo v ciklostilni tehniki ter jih broširamo. Naklada seznamov razpoložljivih publikacij je 500 izvodov, mesečnih seznamov 125 izvodov, vseh ostalih publikacij pa 100 izvodov.

Razpošiljamo jih članom akademije, akademjskim inštitutom in sekcijam ter raznim ustanovam in knjižnicam, ki se zanje zanimajo.

Administracija. Delovodnik biblioteke je obsegal v preteklem letu 2167 števil.

Prodaja publikacij je bila do konca marca še v prostorih centralne biblioteke, potem pa v novem lokalu ekspedita. V preteklem letu je bilo prodanih za 30.188,61 N din akademjskih publikacij.

Knjigoveznica. Akademjska knjigoveznica je v letu 1966 zvezala 537 knjig. Poleg tega je broširala naše mesečne sezname o knjižni akcesiji in sezname še razpoložljivih publikacij ter izvrševala tudi druga dela knjigoveškega značaja.

Personalia. S 1. januarjem je centralna biblioteka dobila novo sistemizirano delovno mesto za tajnico. Sicer pa je ostalo število uslužbencev s polnim delovnim časom vse leto neizpremenjeno: upravnik biblioteke, 1 bibliotekar-referent, 3 knjižničarji-referenti, 2 knjižničarja, 1 knjižničarski manipulant, 1 tajnica.

Poleg tega smo imeli 2 stalna priložnostna uslužbenca s povprečnim skupnim delovnim časom 3 ure dnevno.

Knjigoveške posle je vršil mojster knjigovez. Tudi tisk biblioteških publikacij ter tehnično plat ekspedita so opravljali občasni uslužbenci. Za kurirske posle smo imeli na voljo akademjske pomožne uslužbenke.

V akademjskih inštitutih in sekcijah so opravljali knjižničarske posle (razne pomožne kartoteke in izposojevanje) njihovi uslužbenci. Od tega jih je le 6 iz knjižničarske stroke, ostali pa so administrativni, strokovni ali priložnostni uslužbenci, ki opravljajo potrebne knjižničarske posle poleg drugega dela.

IV

PUBLIKACIJE
IN ZAMENJAVA PUBLIKACIJ

PUBLIKACIJE

Slovenske akademije znanosti in umetnosti v letu 1966

SPLOŠNE IZDAJE

Letopis Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Šestnajsta knjiga. 1965. Uredil (*Milko Kos.*) V Ljubljani 1966. 183 + (II) str. 8°. 1700 izv. 10.— N din.

IZDAJE RAZREDA ZA ZGODOVINSKE IN DRUŽBENE VEDE

Razprave V. Hauptmannov zbornik. Ljubljana 1966. 418 + (IV) str. + 23 sl. + 3 zvd. 8°. 1000 izv. 80.— N din.

Vsebina:

Bogo Grafenauer: Ob osemdesetletnici Ljudmila Hauptmanna.
— Bibliografski pregled dela Ljudmila Hauptmanna.
2.— N din.

Nada Klaić: Marginalia uz problem doseljenja Hrvata. 3.— N din.
Bogo Grafenauer: Slovansko-nemška borba za srednje Podonavje
v 9. stoletju. 8.— N din.

Milko Kos: »Vas« in »selo« v zgodovini slovenske kolonizacije.
5.— N din.

Tomislav Marasovič: Izvorni izgled ranosrednjovekovne crkve
sv. Marije v Trogiru. 2.— N din.

Ljubo Karaman: Potječe li ploča s likom hrvatskog kralja u
splitskoj Krstionici iz splitske katedrale ili solinskog
sv. Mojsija? 4.— N din.

Maks Miklavčič: Premik kranjske meje ob spodnji Krki v
12. stoletju. 2.— N din.

Jaroslav Sidak: O pitanju heretičkog »pape« u Bosni 1223. i
1245. 3.— N din.

Stipe Gunjača: Uz rukopise djela »Incipit istoria Salonitanorum
pontificum atque Spalatensium« Tome arcidjakona split-
skog. 3.— N din.

Sergij Vilfan: Koseščina v Logu in vprašanje kosezov v vzhodni
okolici Ljubljane. 8.— N din.

Fran Zwitter: Začetki ljubljanske meščanske naselbine. 4.—
N din.

Ferdo Gestrin: Piranska komenda v 14. stoletju. 6.— N din.

Andjela Horvat: Osvrt na sliku u Medjimurju, koja sjeća na
Anžuvina Ludovika I. Velikog. 1.— N din.

Josip Zontar: Kranjski deželni vicedom. Prispevek zgodovini
srednjeveške finančne uprave na Kranjskem. 8.— N din.

- Paule Blaznik*: Spremembe v pravnem položaju loškega teritorialnega gospostva v 16. stoletju. 4.— N din.
Grgo Gamulin: Nastavlja juči studij Palme Mladjega. 2.— N din.
Kruno Prijatelj: Molinarijev posljednji sud iz stare franjevačke crkve u Makarskoj. 3.— N din.
Melitta Pivec-Stelè: Biblioteka kmetijske družbe za Kranjsko (Slovenijo) 1820—1945. 6.— N din.
Ernest Turk: Značilnosti preporodovskega gibanja na Slovenskem v zadnjih dveh letih pred prvo svetovno vojno. 6.— N din.

IZDAJE RAZREDA ZA FILOLOSKE IN LITERARNE VEDE

- Dela 21.** Inštitut za slovensko narodopisje 9. *Ivan Grafenauer*: Slovensko-hrvaška ljudska pesem Marija in brodnik. — *Zmaga Kumer*: Legendarna pesem o »Mariji in brodniku« z glasbenega vidika. Ljubljana 1966. 160 str. + 3 pril. 8°. 800 izv. 37.— N din.

IZDAJE RAZREDA ZA MATEMATIČNE, FIZIKALNE IN TEHNIČNE VEDE

- Dela 8.** *Jože Povšič*: Bibliografija Franca Močnika. Ljubljana 1966. 96 + (II) str. + 1 pril. 8°. 800 izv. 14.— N din.

IZDAJE RAZREDA ZA PRIRODOSLOVNE IN MEDICINSKE VEDE

- Razprave. Oddelek za prirodoslovne vede. IX.** Ljubljana 1966. 472 str. + 30 tab. + 3 pril. 8°. 1000 izv. 85.— N din.

Vseбина:

- Andrej Martinčič*: Elementi mahovne flore Jugoslavije ter njihova horološka in ekološka problematika. 14.— N din.
Jože Lazar: Prispevek k poznavanju flore alg Slovenije, VII. 6.— N din.
Tone Wraber: Paulinova »Flora exsiccata Carniolica« XIX. in XX. centurija. 6.— N din.
Jovan Hadži: Vprašanje individualitete pri spužvah. 7.— N din.
Štefan Michieli: Spektralna občutljivost insektov. 8.— N din.
Rajko Pavlovec: K taksonomiji numulitin. Operculina exiliformis n. sp. iz paleogena v južni Sloveniji. 7.— N din.
Vanda Kochansky-Devidé in *Anton Ramovš*: Zgornjekarbonski mikrofosili in stratigrafski razvoj v zahodnih Karavankah. 8.— N din.
Dragica Turnšek: Zgornjejurska hidrozojska favna iz južne Slovenije. 20.— N din.
Alojz Šercelj: Pelodne analize pleistocenskih in holocenskih sedimentov Ljubljanskega barja. 9.— N din.

- Razprave. Oddelek za medicino. IV/1.** *Miroslav Kališnik*: Fluorimetrijska analiza notranjega obtoka v ohlajenem kuncu. Ljubljana 1966. 30 + (II) str. 8°. 800 izv. 7.80 N din.

Dela 18. Inštitut za medicinske vede 4. *Ante Stefančič: Začetek in razvoj veterinarstva na Slovenskem do prve svetovne vojne.* Ljubljana 1966. 141 + (I) str. 8°. 800 izv. 30.— N din.

Dela 20. Inštitut za geografijo 10. *Drago Meze: Gornja Savinjska dolina. Nova dognanja o geomorfološkem razvoju pokrajine.* Ljubljana 1966. 200 str. + 1 pril. 8°. 1000 izv. 41.— N din.

Poročila — Acta carsologica IV. Ljubljana 1966. 228 str. + II pril. 8°. 1000 izv. 32.— N din.

Vsebina:

Ivan Gams: K hidrologiji ozemlja med Postojnskim, Planinskim in Cerkniškim poljem. 8.— N din.

Srečko Brodar: Pleistocenski sedimenti in paleolitska najdišča v Postojnski jami. 12.— N din.

France Osole: Sondiranja v kraških jamah iz okolice Prestranka. 1.— N din.

Ivan Gams: Poročilo o barvanjih v Dimnicah in v Triglavskem breznu v letu 1964. 1.— N din.

Karl Strasser: Die Diplopoden Sloweniens. 9.— N din.

Egon Pretner: Najdišča jamskega hrošča Spelaedromus pluto Reitter 1881. 1.— N din.

IZDAJE RAZREDA ZA UMETNOSTI

Dela 25. Serija za glasbeno umetnost 25. *Lucijan Marija Škerjanc: III., IV. in V. godalni kvartet. Partitura.* Ljubljana 1966. 182 + (I) str. 4°. 300 izv. 64.— N din.

ZAMENJAVA PUBLIKACIJ

Biblioteka Slovenske akademije znanosti in umetnosti je v letu 1966 redno pošiljala v zameno akademijske publikacije spodaj navedenim ustanovam:

La Bibliothèque de l'Académie Slovène des sciences et des arts entretenait dans l'année 1966 un service régulier d'échange de publications avec les Institutions ci-dessous mentionnées:

SFR JUGOSLAVIJA — RSF DE YOUGOSLAVIE

Banja Luka:

Muzej Bosanske Krajine

Beograd:

Arheološki institut Srpske akademije nauka i umetnosti

Arheološko društvo Jugoslavije

Arhitektonski fakultet Univerziteta

Astronomska opservatorija

Astronomska sekcija Matematičkog instituta Srpske akademije nauka i umetnosti

Biološki institut

*Botanički zavod i bašta Prirodno-matematičkog fakulteta Univerziteta

Društvo matematičara i fizičara SR Srbije

Etnografski institut Srpske akademije nauka i umetnosti

Etnografski muzej

Etnološko društvo Jugoslavije

Geografski institut »Jovan Cvijić«

Građevinski fakultet

Institut društvenih nauka

Institut za ispitivanje materijala

Institut za nuklearne nauke »Boris Kidrič«

Institut za zaštitu bilja

Katedra za matematiku. Elektrotehnički institut

Mašinski institut »Vladimir Farmakovski« Srpske akademije nauka i umetnosti

Matematički institut

Muzej grada Beograda

Ustanove, s katerimi smo vzpostavili zameno v letu 1966, so označene z zvezdico ().

Les Institutions avec lesquelles nous sommes entrés en relations d'échanges en 1966 sont marquées par un astérisque ().

Muzej primenjene umetnosti
 Muzej šumarstva i lova
 Naučno društvo za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije
 Narodni muzej
 Prirodnjački muzej srpske zemlje
 Republički zavod za zaštitu prirode SR Srbije
 Rudarsko-geološki fakultet
 Savezni hidrometeorološki zavod
 Savezni institut za zaštitu spomenika kulture
 Semninar za istoriju jugoslovenske književnosti
 Srpska akademija nauka i umetnosti
 Srpsko geografsko društvo
 Srpsko geološko društvo
 Srpsko hemisko društvo
 Srpsko lekarsko društvo
 Šumarski fakultet
 Univerzitetska biblioteka »Svetozar Marković«
 Vojni muzej Jugoslovenske armije
 Zavod za geološka, geofizička i rudarska istraživanja SR Srbije

Bitola:

Narodni muzej
 Naučno društvo

Brežice:

Posavski muzej

Celje:

Mohorjeva družba

Cetinje:

Zavod za zaštitu spomenika kulture SR Crne Gore

Dubrovnik:

Dubrovački muzej. Arheološki odjel
 Historijski institut Jugoslavenske akademije znanosti i umjet-
 nosti
 Naučna biblioteka

Idrija:

Mestni muzej

Ilidža:

Geološki zavod u Sarajevu

Kamnik:

*Muzej Kamnik

Kikinda:

Narodni muzej

Kotor:

Pomorski muzej

Kranj:

Gorenjski muzej

Ljubljana:

Arheološki seminar Univerze
Biotehniška fakulteta
Društvo meteorologov Slovenije
Elektrotehniški vestnik
Geološki zavod SR Slovenije
Gozdarski vestnik
Hidrometeorološki zavod SR Slovenije
Inštitut za gozdno in lesno gospodarstvo Slovenije
Inštitut za sociologijo in filozofijo pri Univerzi
Mestni arhiv
Narodna galerija
Narodni muzej
Nuklearni inštitut »Jožef Stefan«
Oddelek za muzikologijo filozofske fakultete
Planinska zveza Slovenije
Prirodoslovno društvo
Slovenska Matica
Slovenski etnografski muzej
Slovenski šolski muzej
Tehniški muzej Slovenije
Urbanistični inštitut SR Slovenije
Zavod SR Slovenije za statistiko
Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij SR Slovenije
Zavod za spomeniško varstvo SR Slovenije
*Zavod za zdravstveno in tehniško varnost SR Slovenije
Zgodovinsko društvo za Slovenijo
Zveza inženirjev in tehnikov SR Slovenije

Maribor:

*Pokrajinski muzej

Novi Sad:

Centralna biblioteka Filozofskog fakulteta
Matica Srpska
Vojvodanski muzej
Zavod za zaščito i naučno proučavanje spomenika kulture AP
Vojvodine

Novo mesto:

Študijska knjižnica Mirana Jarca

Ohrid:

Hidrobiološki zavod
Naroden muzej

Osijek:

*Historijski arhiv u Osijeku
Muzej Slavonije

Pazin:

Narodni muzej

Peč:

Viša ekonomsko-komercijalna škola
*Zavod za šumarstvo

Piran:

Mestni muzej

Portorož:

Zavod za raziskovanje morja SR Slovenije

Priština:

Katedra za šiptarski jezik i književnost

Muzej Kosova i Metohije

Pokrajinski zavod za zaštitu spomenika kultura Kosova i Metohije

Prizren:

Zavod za vinogradarstvo i vinarstvo

Pula:

Arheološki muzej Istre

Društvo za književnost i umjetnost

Rijeka:

Historijski arhiv

Pomorski in povijesni muzej

Rovinj:

Institut za biologiju mora Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti

Sarajevo:

Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine

Biblioteka Pravnog fakulteta

Biološki institut

*Ekonomski institut Univerziteta

Filozofski fakultet

Geografsko društvo Bosne i Hercegovine

Institut za higijenu i socijalnu medicinu

Institut za šumarstvo

Istorisko društvo Bosne i Hercegovine

Katedra za istoriju. Filozofski fakultet

Poljoprivredni fakultet Univerziteta

Republički arhiv SR Bosne i Hercegovine

Šumarski fakultet Univerziteta

Zavod za ratarstvo

Zavod za zaštitu spomenika kulture i prirodnih rijetkosti SR Bosne i Hercegovine

Zemaljski muzej

Skopje:

Arheološki muzej

Biološki odjel Prirodno-matematičkog fakulteta

Centralen zavod za zaštitivanje na kulturnite spomenici i prirodnite retkosti vo Makedonija

Ekonomski institut na SR Makedonija

Etnološki muzej

Geološki zavod

Institut za geografija na Univerzitetot

Institut za makedonski jazik

Institut za matematika na Univerzitetot

Institut za nacionalna istorija
Katedra za jugoslovenska kniževnost
Medicinski fakultet
Muzejsko-konzervatorsko društvo na SR Makedonija
Prirodonaučen muzej
Seminar za istorija
Seminar za klasična filologija
Seminar za makedonski jazik
Šumarski institut na SR Makedonija
Zavod za ribarstvo na SR Makedonija
Zemjodjelsko-šumarski fakultet na Univerzitetot

Slavonski Brod:

*Historijski institut Slavonije

Smederevo:

*Narodni muzej

Split:

Arheološki muzej
Državna galerija umjetnina
Etnografski muzej
Galerija Meštrović
Hydrografski institut Jugoslavenske ratne mornarice
Historijski arhiv u Splitu
Institut za nacionalnu arheologiju
Institut za oceanografiju i ribarstvo
Konzervatorski zavod za Dalmaciju
Muzej grada Splita
Naučna biblioteka
Pedagoška akademija
Radničko sveučilište »Đuro Salaj«

Sremski Karlovci:

Istorijski arhiv AP Vojvodine

Škofja Loka:

Loški muzej

Štip:

Naroden muzej

Titograd:

Geološki zavod Crne Gore
Istorijski institut Crne Gore

Tuzla:

Muzej istočne Bosne

Vranje:

Narodni muzej

Vukovar:

Gradski muzej

Zadar:

Arheološki muzej
Historijski arhiv

Institut Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti
Institut za historijske nauke Filozofskog fakulteta Sveučilišta
u Zagrebu
Narodni muzej

Zagreb:

Arheološki muzej
Arhiv SR Hrvatske
Botanički zavod Prirodoslovnog fakulteta Sveučilišta
Društvo matematičara i fizičara
Društvo muzejsko-konzervatorskih radnika SR Hrvatske
Etnografski muzej
Geofizički zavod Sveučilišta
Geografsko društvo Hrvatske
Geološko-paleontološka zbirka i laboratorij za krš Jugoslavenske
akademije znanosti i umjetnosti
Historijski arhiv
Historijski institut Jugoslavenske akademije znanosti i umjet-
nosti
Hrvatsko prirodoslovno društvo
*Imunološki zavod
Institut Français
Institut za historiju radničkog pokreta
Institut za narodnu umjetnost
Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti
Muzej grada Zagreba
Muzej za umjetnost i obrt
»Naučna misao« — Društvo za unapređivanje i širenje nauke
*Odjel za ornitologiju Instituta za biologiju Sveučilišta
Odsjek za arheologiju. Filozofski fakultet Sveučilišta
Odsjek za hrvatsku povijest. Filozofski fakultet Sveučilišta
Odsjek za povijest umjetnosti. Filozofski fakultet Sveučilišta
Povijesno društvo Hrvatske
Speleološka sekcija Planinarskog društva »Željezničar«
Staroslavenski institut
Zavod za geološka istraživanja
*Zavod za slavensku filologiju. Filozofski fakultet Sveučilišta
Znanstveni bilten

EVROPA — EUROPE

Aarau (Suisse):

Aargauische Naturforschende Gesellschaft

Aarhus (Danemark):

Geologisk Institut
Statsbiblioteket

Aberdeen (Grande-Bretagne):

University Library

Aberystwyth (Grande Bretagne):

National Library of Wales

Acireale (Italie):

Biblioteca Zelantea

Alba-Iulia (République Socialiste de Roumanie):

Muzeul Regional

Amersfoort (Pays-Bas):

Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek

Amsterdam (Pays-Bas):

Archaeologisch-historisch Instituut der Universiteit

Koninklijk Instituut voor de Tropen

Koninklijk Oudheidkundig Genootschap Rijksmuseum

Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen

Nederlands Genootschap voor Anthropologie

Nederlandsche Entomologische Vereeniging

Zoölogisch Museum

Aquileia (Italie):

Associazione Nazionale per Aquileia

Athènes (Grèce):

Akadēmia Athēnōn

American School of Classical Studies

British School of Archaeology at Athens

Deutsches archaeologisches Institut

École Française d'Athènes

Laboratoire de Géologie et de Paléontologie de l'Université

Société Archéologique d'Athènes

Société Spéléologique de Grèce

Avenches (Suisse):

Association Pro Aventico

Bad Godesberg (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Deutsche Forschungsgemeinschaft

Institut für Landeskunde

Bad Homburg v. d. Höhe (République Fédérale de l'Allemagne

Occidentale):

Saalburgmuseum

Barcelona (Espagne):

»Afinidad« — Asociación de Químicos

Museo Arqueológico

Bari (Italie):

Accademia Pugliese delle Scienze

Basel (Suisse):

Geographisch-etnologische Gesellschaft

Historische und antiquarische Gesellschaft

Naturforschende Gesellschaft

Schweizerische Gesellschaft für Urgeschichte

Schweizerisches Institut für Volkskunde

Bautzen (République Démocratique Allemande):

Stadtmuseum. Naturwissenschaftliche Abteilung

- Belfort* (France):
Société Belfortaine d'Émulation
- Bergamo* (Italie):
Biblioteca Civica A. Mai
- Bergen* (Norvège):
Universitetsbiblioteket
- Berlin* (République Démocratique Allemande):
Deutsche Akademie der Wissenschaften
Institut für deutsche Volkskunde der Deutschen Akademie der
Wissenschaften
Institut für Ur- und Frühgeschichte der Humboldt-Universität
Institut für Vor- und Frühgeschichte der Deutschen Akademie
der Wissenschaften
Universitäts-Bibliothek
Zentralstelle für die philosophische Information und Dokumen-
tation
- Berlin-Charlottenburg* (République Fédérale de l'Allemagne Occi-
dentale):
Museum für Vor- und Frühgeschichte
- Bern* (Suisse):
Allgemeine geschichtsforschende Gesellschaft
Bernisches historisches Museum
Geographische Gesellschaft
Naturforschende Gesellschaft
- Besançon* (France):
Institut d'Archéologie de la Faculté des Lettres
Institut de Géographie de la Faculté des Lettres
Université de Besançon
- Białowieża* (République Populaire de Pologne):
Zakład Badań Ssaków Polskiej Akademii Nauk
- Białystok* (République Populaire de Pologne):
Muzeum w Białymstoku
- Birmingham* (Grande-Bretagne):
Birmingham & Midland Institute
- Blindern-Oslo* (Norvège):
Det Norske Geografiske Selskab
Det Norske Meteorologiske Institutt
- Bochum-Querenburg* (République Fédérale de l'Allemagne Occiden-
tale):
Geographisches Institut der Ruhr-Universität Bochum
- Bologna* (Italie):
Istituto di Geologia e Paleontologia dell'Università di Bologna
Museo Civico
Ponte Nuovo Editrice
*Unione Speleologica Bolognese

Bondy (France):

Office de la Recherche Scientifique et Technique Outre-Mer

Bonn (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Geographisches Institut der Universität

Institut für Vor- und Frühgeschichte der Universität

Naturhistorischer Verein der Rheinlande und Westfalens

Universitäts-Bibliothek

Verein von Altertumsfreunden im Rheinlande

Bordeaux (France):

Institut d'Études Slaves

Bordighera (Italie):

Istituto Internazionale di Studi Liguri

Borok (URSS):

Institut biologii vnutrennih vod Akademii nauk SSSR

Bratislava (République Socialiste Tchecoslovaque):

Archeologický seminar Filosofické fakulty

Filozofická fakulta Univerzity Komenského — Ústredná knižnica

Geografická knižnica Prírodovedeckej fakulty Univerzity Komenského

Geografický ústav Slovenskej akadémie vied

Geologický ústav Dionýza Štúra

Prírodovedecká fakulta Univerzity Komenského — Ústredná knižnica

Slovenská akadémia vied — Ústredná knižnica

Slovenská technická knižnica

Slovenské národné múzeum

Sociologický ústav Slovenskej akadémie vied

Univerzitná knižnica

Ústav svetovej literatury a jazykov Slovenskej akadémie vied

Ústavý spoločenských vied Slovenskej akadémie vied

Bremen (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Museum für Natur-, Völker- und Handelskunde

Brescia (Italie):

Ateneo di Scienze, Lettere ed Arti di Brescia

Brno (République Socialiste Tchecoslovaque):

Archeologický ústav Československé akademie věd

Filozofická fakulta. Sborník prací

Matice Moravská

Moravské museum. Ethnografické oddělení

Moravské museum. Prehistorické oddělení

Moravské museum. Ústav anthropos

Pedagogický institut

Prírodovědecká fakulta University J. E. Purkyně

Speleologický klub

Univerzitní knihovna

Ústav pro ethnografii a folkloristiku Československé akademie věd

Ústředná knihovna lékařské fakulty University J. E. Purkyně

Brugg (Suisse):

Gesellschaft Pro Vindonissa

Bruxelles (Belgique):

Association des Archivistes et Bibliothécaires de Belgique
Fédération Spéléologique de Belgique
Institut Royal des Sciences Naturelles de Belgique
Koninklijke Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone
Kunsten van België
Koninklijke Vlaamse Academie voor Wetenschappen, Letteren
en Schone Kunsten van België
»Latomus«
Les Musées Royaux d'Art et d'Histoire
Service de Physique Nucléaire
Service National des Fouilles
Société Royale Belge d'Anthropologie et de Préhistoire
Société Royale Zoologique de Belgique
Spéléo-Club de Belgique

București (République Socialiste de Roumanie):

Asociația Slaviștilor din Republica Socialistă România
Biblioteca Academiei Republicii Socialiste România
Biblioteca Centrală de Stat al Republicii Socialiste România
Biblioteca Centrală Universitară
Centrul de Documentare Științifică al Academiei Republicii So-
cialiste România
Institutul de Arheologie al Academiei Republicii Socialiste Ro-
mânia
Institutul de Cercetări și Proiectări Piscicole
Institutul de Geologie și Geografie al Academiei Republicii So-
cialiste România
Institutul de Istoria Artei al Academiei Republicii Socialiste
România
Institutul de Speologie Emil G. Racoviță al Academiei Republicii
Socialiste România
Institutul Geologic
Revue des Études Sud-Est Européennes
Societatea de Științe Istorice și Filologice din Republica Socialistă
România
Societatea de Științe Naturale și Geografie din Republica Socia-
listă România

Budapest (République Populaire Hongrois):

Budapesti Történeti Múzeum
*Foldrajzi Tanszékek Könyvtára
Földrajztudományi Könyvtár
Iparművészeti Múzeum
Magyar Állami Földtani Intézet
Magyar Földrajzi Társaság Könyvtára
Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat
Magyar Nemzeti Galéria
Magyar Nemzeti Múzeum. Központi Régészeti Könyvtár
Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára
Magyar Tudományos Akadémia Régészeti Kutató Csoportja
Magyar Tudományos Akadémia Történettudományi Intézete

Néprajzi Múzeum Könyvtára
Országos Műemléki Felügyelőség
Országos Szépművészeti Múzeum
Természettudományi Múzeum Könyvtára

Cambridge (Grande-Bretagne):

Cambridge Philosophical Society
University Library

Cardiff (Grande-Bretagne):

National Museum of Wales. Department of Archaeology

Castellana-Grotte (Italie):

Istituto Italiano di Speleologia

Catania (Italie):

Facoltà di Lettere e Filosofia

Charlottenlund (Danemark):

Danmarks Geologiske Undersøgelse

Clermont-Ferrand (France):

Institut de Géographie

Cluj (République Socialiste de Roumanie):

Academia Republicii Socialiste România — Filiala Cluj
Institutul de Lingvistică al Academiei Republicii Socialiste România — Filiala Cluj
Institutul de Speologie Emil Racoviță
Muzeul de Istorie Cluj

Coimbra (Portugal):

Instituto de Arqueologia
Museu Zoológico da Universidade de Coimbra
Sociedade Broteriana

Como (Italie):

Rassegna Speleologica Italiana
Società Archeologica Comense

Cremona (Italie):

Biblioteca Governativa di Cremona

Debrecen (République Populaire Hongrois):

Déri Múzeum
*Egyetemi Könyvtár
Egyetemi Néprajzi Intézet
Institut Archéologique de l'Université

Den Helder (Pays-Bas):

Nederlands Instituut voor Onderzoek der Zee

Dijon (France):

Bibliothèque de l'Académie de Dijon et de la Commission des Antiquités
Spéléo-Club de Dijon

Dresden (République Démocratique Allemande):

Bibliothek der Technischen Universität Dresden
Landesmuseum für Vorgeschichte
Sächsische Landesbibliothek
Staatliches Museum für Mineralogie und Geologie
Staatliches Museum für Tierkunde

Dublin (Irlande):

Royal Dublin Society
Royal Irish Academy
Royal Society of Antiquaries of Ireland

Durham (Grande-Bretagne):

University Library

Edinburgh (Grande-Bretagne):

Royal Society of Edinburgh
The School of Scottish Studies

Eisenstadt (Autriche):

Burgenländisches Landesmuseum

Erlangen (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Deutsches Institut für merowingisch-karolingische Kunstfor-
schung
Slavisches Seminar der Universität

Faenza (Italie):

Società Torricelliana di Scienze e Lettere

Ferrara (Italie):

Accademia delle Scienze di Ferrara
Istituto Ferrarese di Paleontologia Umana

Firenze (Italie):

Accademia della Crusca
Accademia Toscana di Scienze e Lettere
Rivista di Scienze Preistoriche

Fossano (Italie):

Biblioteca Civica

Frankfurt a. M. (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Deutsches archäologisches Institut. Römisch-germanische Kom-
mission
Senckenbergische naturforschende Gesellschaft

Freiburg i. Br. (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Geographisches Institut I der Universität Freiburg i. Br.
Geologisches Landesamt
Institut für Ur- und Frühgeschichte der Universität
Universitäts-Bibliothek

Gdańsk (République Populaire de Pologne):

Biblioteka Polskiej Akademii Nauk
Instytut Budownictwa Wodnego Polskiej Akademii Nauk
Instytut Morski

Gdańsk — *Wrzeszcz* (République Populaire de Pologne):
Biblioteka Główna Wyższej Szkoły Pedagogicznej

Genève (Suisse):

Archives Suisses d'Anthropologie Générale
Bibliothèque d'Art et d'Archéologie
Bibliothèque Publique et Universitaire
Muséum d'Histoire Naturelle
Société de Géographie de Genève
Société de Physique et d'Histoire Naturelle
Société d'Histoire et d'Archéologie de Genève
Société Entomologique de Genève

Genova (Italie):

Accademia Ligure di Scienze e Lettere
Istituto di Filologia Classica
Istituto di Geologia
Museo Civico di Storia Naturale »Giacomo D'Oria«

Gent (Belgique):

Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde
Seminarie voor Archaeologie

Giessen (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Geographisches Institut der Justus Liebig-Universität
Universitäts-Bibliothek

Glasgow (Grande-Bretagne):

The Geological Society of Glasgow

Gorizia (Italie):

*Biblioteca Governativa di Gorizia

Göteborg (Suède):

Göteborgs Universitetsbibliotek

Göttingen (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Akademie der Wissenschaften
Geographisches Institut der Universität
Seminar für Ur- und Frühgeschichte
Slawisches Seminar der Universität

Graz (Autriche):

Historischer Verein für Steiermark
Institut für allgemeine und vergleichende Sprachwissenschaft
Institut für Geschichte des Altertums und Altertumskunde der
Universität
Institut für Mineralogie und technische Geologie
Institut für Slavistik an der Universität
Landesmuseum »Joanneum«
*Naturwissenschaftlicher Verein für Steiermark
Steierischer Burgenverein
Steierisches Volkskundemuseum
Steiermärkische Landesbibliothek am Joanneum
Universitätsbibliothek

Greifswald (République Démocratique Allemande):

*Ernst-Moritz-Arndt-Universität

Grenoble (France):

Société Scientifique du Dauphiné

Groningen (Pays-Bas):

Biologisch-Archaeologisch Instituut der Rijksuniversiteit

Győr (République Populaire Hongrois):

Xántus János Múzeum

Gyula (République Populaire Hongrois):

Erkel Ferenc Múzeum

Haarlem (Pays-Bas):

Teyler's Stichting Bibliotheek

Halle a. d. Saale (République Démocratique Allemande):

Landesmuseum für Vorgeschichte

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

Hallstatt (Autriche):

Botanische Station

Museum in Hallstatt

Hamburg (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Geographische Gesellschaft in Hamburg

Geologisches Staatsinstitut

Museum für hamburgische Geschichte

Museum für Völkerkunde und Vorgeschichte

Naturwissenschaftlicher Verein in Hamburg

Staats- und Universitäts-Bibliothek

Hannover (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Deutsche Quartärvereinigung

Naturhistorische Gessellschaft

Heidelberg (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Slavisches Institut der Universität

Universitätsbibliothek

Helsinki (Finlande):

Helsingin yliopiston kirjaston. Slaavilainen osasto

Societas pro fauna et flora fennica

Societas zoologica-botanica fennica »Vanamo«

Suomalainen Lääkäriseura Duodecim

Suomalainen Tiedeakatemia

Suomen Hyönteistieteellinen Seura

Suomen Muinaismuistoyhdistys

Suomen Tiedeseura

Valtion Riistantutkimuslaitos

Hradec Králové (République Socialiste Tchécoslovaque):

Státní vědecká knihovna

Iași (République Socialiste de Roumanie):

Academia Republicii Socialiste România — Filiala Iași
Institutul de Chimie »Petru Poni«
Institutul Politehnic
Muzeul de Istorie a Moldoviei
Muzeul de Istorie Naturală

Innsbruck (Autriche):

Österreichische humanistische Gessellschaft

Istanbul (Turquie):

Ayasofya Müzesi Müdürlüğüne
Istanbul Arkeoloji Müzeleri Müdürlüğü

Kaiserslautern (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Pfälzische Landesgewerbeanstalt

Karlsruhe (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

*Lehrstuhl für Geologie II. Technische Hochschule
Naturwissenschaftlicher Verein

Katowice (République Populaire de Pologne):

Biblioteka Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej
śląski Instytut Naukowy

Kiel (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale)

Bibliothek des Instituts für Weltwirtschaft an der Universität
Geographisches Institut der Universität
Institut für Urgeschichte der Universität
Universitäts-Bibliothek

Kiev (URSS):

Deržavna ord. TKZ respublikans'ka biblioteka URSS im. KPRS
Deržavna publična biblioteka Akademii nauk URSS

Klagenfurt (Autriche):

Landesmuseum für Kärnten

København (Danemark):

Botanisk Centralbibliotek
Danmarks Institut for International Udveksling af Videnskabelige Publikationer
Dansk Naturhistorisk Forening
Det Kongelige Danske Geografiske Selskab
Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab
Det Kongelige Nordiske Oldskriftselskab
Etnomologisk Forening
Mineralogisk Museum
Universitetets Forhistorisk-Arkaeologiske Institut

Köln (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Geographisches Institut der Universität

Kórník (République Populaire de Pologne):

Biblioteka Kórnicka

Košice (République Socialiste Tchécoslovaque):

Východoslovenské múzeum

Kraków (République Populaire de Pologne):

Instytut Botaniki Polskiej Akademii Nauk

Instytut Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk

Zakład Etnografii

Instytut Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk.

Redakcja Sprawozdań Archeologicznych

Katedra Etnografii Słowian. Uniwersytet Jagielloński

Muzeum Archeologiczne

Polska Akademia Nauk

Polskie Towarzystwo Geologiczne

Słownik Łaciny średniowiecznej w Polsce

Towarzystwo Miłośników Historii i Zabytków Krakowa

Towarzystwo Miłośników Języka Polskiego

Zakład Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk

Zakład Zoologii Systematycznej Polskiej Akademii Nauk

Krefeld (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Geologisches Landesamt Nordrhein-Westfalen

Verein Linker Niederrhein

Krosno n/ Wisłoku (République Populaire de Pologne):

Muzeum

La Chaux-de-Fonds (Suisse):

Société suisse de Spéléologie

Lausanne (Suisse):

Société Vaudoise d'Histoire et d'Archéologie

Société Vaudoise des Sciences Naturelles

Leiden (Pays-Bas):

Bibliotheek van het Kamerlingh Onnes Laboratorium

Koninklijke Nederlandsche Botanische Vereeniging

Rijksmuseum van Natuurlijke Historie

Rijksmuseum van Oudheden

Leipzig (République Démocratique Allemande):

Deutsches Institut für Länderkunde

Geographische Gesellschaft der Deutschen Demokratischen Republik

Institut für Vor- und Frühgeschichte der Karl-Marx-Universität

Sächsische Akademie der Wissenschaften

Leningrad (URSS):

Biblioteka Akademii nauk SSSR

Naučnaja biblioteka im. M. Gor'kogo pri Leningradskom Gosudarstvennom universitete

Liberec (République Socialiste Tchécoslovaque):

Severočeské museum

Liège (Belgique):

Université de Liège

Linz (Autriche):

Christliche Kunstblätter
Institut für Landeskunde von Oberösterreich
Oberösterreichisches Landesmuseum
Stadtmuseum

Liptovský Mikuláš (République Socialiste Tchécoslovaque):

Múzeum Slovenského krasu

Lisboa (Portugal):

*Centro de Estudos de Antropologia Cultural
Museu e Laboratório Mineralógico e Geológico
Museu e Laboratório Zoológico e Antropológico
Serviços Geológicos de Portugal
Sociedade de Geografia de Lisboa
Sociedade Portuguesa de Ciências Naturais

Łódź (République Populaire de Pologne):

Biblioteka Uniwersytecka
Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
Polskie Towarzystwo Ludoznawcze
Zakład Archeologii Polski Instytutu Historii Kultury Materialnej
Polskiej Akademii Nauk

London (Grande-Bretagne):

British Museum. Department of Printed Books
British Museum. General Library
Geologists' Association
Institute of Archaeology
Joint Library of the Hellenic and Roman Societies
Linnean Society of London
London and Middlesex Archaeological Society
Ministry of Technology
National Central Library
Royal Anthropological Institute
Royal Geographical Society
School of Slavonic and East European Studies
Victoria & Albert Museum

Louvain (Belgique):

Centre International de Dialectologie Générale
Institut de Géographie

Lublin (République Populaire de Pologne):

Biblioteka Uniwersytecka K. U. L.
Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej

Lund (Suède):

Slaviska Institutionen vid Lunds Universitet
Universitetsbiblioteket

Luxembourg (Luxembourg):

Société des Naturalistes Luxembourgeois

L'viv (URSS):

Biblioteka L'viv's'kogo geologičnogo tovarystva
Institut obščestvennyh nauk Akademii nauk USSR

Instytut suspil'nyh nauk. Viddil arheologii
Naučnaja biblioteka L'vovskogo gosudarstvennogo universiteta
im. Iv. Franko

Lyon (France):

Documents Scientifiques Berliet
Institut de Géographie
Société Linnéenne de Lyon

Madrid (Espagne):

Centro de Estudios Hidrograficos
Consejo Superior de Investigaciones Científicas
*Deutsches archäologisches Institut
Instituto Español de Arqueología
Real Academia Española
Seminario de Historia Primitiva

Magdeburg (République Démocratique Allemande):

Kulturhistorisches Museum

Mainz (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Akademie der Wissenschaften und der Literatur
Römisch-germanisches Zentralmuseum
Staatliches Amt für Vor- und Frühgeschichte

Manchester (Grande-Bretagne):

Manchester Geographical Society

Marburg/Lahn (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Institut für mitteleuropäische Volksforschung
Universitäts-Bibliothek
Vorgeschichtliches Seminar der Universität
Westdeutsche Bibliothek

Marseille (France):

Bibliothèque de l'Université d'Aix-Marseille
Muséum d'Histoire Naturelle

Martin (République Socialiste Tchécoslovaque):

Matica Slovenská
Slovenské národné múzeum
Slovenské národné múzeum — Národopisný odbor

Messina (Italie):

Università degli Studi

Metz (France):

Académie Nationale de Metz

Milano (Italie):

Istituto Lombardo di Scienze e Lettere
Museo Civico di Storia Naturale
Università Cattolica del Sacro Cuore
Università degli Studi

Minsk (URSS):

Akademija navuk BSSR

Institut energetiki Akademii navuk BSSR
Institut teplo- i massoobmena Akademii navuk BSSR

Modena (Italije):

*Museo Civico Archeologico

Mons (Belgique):

Cercle Archéologique de Mons

Moskva (URSS):

Biblioteka Instituta istorii estestvoznaniya i tehniki Akademii nauk SSSR

Fundamental'naja biblioteka obščestvennyh nauk Akademii nauk SSSR

Gosudarstvennaja biblioteka SSSR imeni V. I. Lenina

Gosudarstvennaja publičnaja istoričeskaja biblioteka RSFSR

*Gosudarstvennaja publičnaja naučno-tehničeskaja biblioteka SSSR

Institut naučnoj informacii Akademii nauk SSSR

Mikrofaunističeskaja laboratorija

Moskovskij institut himičeskogo mašinostroenija

Naučnaja biblioteka im. A. M. Gor'kogo Moskovskogo gosudarstvennogo universiteta

Vsesojuznaja gosudarstvennaja biblioteka inostrannoju literatury

München (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Bayerische Akademie der Wissenschaften

Bayerische biologische Versuchsanstalt

Bayerische Staatssammlung für Paläontologie und historische Geologie

Bayerisches geologisches Landesamt

Institut für Vor- und Frühgeschichte der Universität

Institut zur Erforschung der UdSSR

Seminar für baltische und slavische Philologie der Universität Südosteuropagesellschaft

Südost-Institut

Zentralinstitut für Kunstgeschichte

Zoologische Staatssammlung

Münster i. Westfalen (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Landesmuseum für Naturkunde

Seminar für Vor- und Frühgeschichte

Nancy (France):

Académie de Stanislas

Nantes (France):

Ker Arvor

Société des Sciences Naturelles de l'Ouest de la France

Napoli (Italije):

Istituto di Filologia Slava

Società Nazionale di Scienze, Lettere ed Arti

Neuchâtel (Suisse):

Société Neuchâteloise des Sciences Naturelles

- Newcastle upon Tyne* (Grande-Bretagne):
The University Library
- Nice* (France):
Association des Naturalistes de Nice et des Alpes Maritimes
- Nijmegen* (Pays-Bas):
Universiteitsbibliotheek
- Nitra-Hrad* (République Socialiste Tchécoslovaque):
Archeologický ústav Slovenské akademie vied
- Nürnberg* (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
Germanisches National-Museum
Naturhistorische Gesellschaft
Wirtschafts- und Sozialgeographisches Institut der Friedrich-Alexander-Universität
- Nyíregyházi* (République Populaire Hongrois):
Jósa András Múzeum
- Oeiras* (Portugal):
Centro de Estudos de Etnologia Peninsular
- Offenbach* (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
Bibliothek des Deutschen Wetterdienstes
- Olomouc* (République Socialiste Tchécoslovaque):
Historický ústav Vysoké školy pedagogické
Katedra historie
Knihovni středisko filosofické fakulty University Palackého
Státní vědecká knihovna
Ústřední knihovna přírodovědecké fakulty University Palackého
Vlastivědný ústav
- Olštyn* (République Populaire de Pologne):
Muzeum Mazurskie w Olsztynie
- Opava* (République Socialiste Tchécoslovaque):
Slezské museum
Slezský ústav — Československá akademie věd
- Orosháza* (République Populaire Hongrois):
Szántó Kovács Múzeum
- Oslo* (Norvège):
*Mineralogisk-geologisk Museum
Norsk Folkemuseum
Universitetets Oldsaksamling
- Oxford* (Grande-Bretagne):
Ashmolean Museum
Bodleian Library
Taylor Institution
- Padova* (Italie):
Accademia Patavina di Scienze, Lettere ed Arti
Istituto di Antropologia

Istituto di Filologia Slava
Istituto di Geografia dell'Università
Istituto di Geologia dell'Università
Soprintendenza alle Antichità delle Venezie
Tradizioni

Palermo (Italie):

Accademia di Scienze, Lettere ed Arti
Fondazione »Ignazio Mormino« del Banco di Sicilia

Pamplona (Espagne):

Musco de Navarra

Pardubice (République Socialiste Tchecoslovaque):

*Východočeské muzeum

Paris (France):

Académie des Inscriptions et Belles-Lettres
Académie des Sciences
Annales de l'Université de Paris
Antiquités Nationales et Internationales
Association de Géographes Français
Bibliothèque Centrale du Muséum National d'Histoire Naturelle
Bibliothèque du Centre de Documentation du Centre National
de la Recherche Scientifique
Bibliothèque Nationale
*Centre d'Études Archéologiques de la Méditerranée Occidentale
Comité National Français de Géodésie et de Géophysique
Fédération Française de Spéléologie
Institut d'Études Slaves
Laboratoire de Géologie de la Sorbonne
Laboratoire de Micropaléontologie de l'Université
Société Géologique de France
Société Nationale des Antiquaires de France
Société Préhistorique Française
Union Géodésique et Géophysique Internationale

Pavia (Italie):

Athenaeum
Istituto di Geologia dell'Università
Società Pavese di Storia Patria

Pécs (République Populaire Hongrois):

Janus Pannonius Múzeum

Pisa (Italie):

Società Toscana delle Scienze Naturali
Studi Classici e Orientali. Università di Pisa

Plovdiv (République Populaire de Bulgarie):

Naroden arheologičeski muzej
Višš pedagogičeski institut po prirodomatematičeskite nauki

Pontevedra (Espagne):

Museo de Pontevedra

Pôrto (Portugal):

Faculdade de Ciências

Potsdam (République Démocratique Allemande):

Museum für Ur- und Frühgeschichte

Poznań (République Populaire de Pologne):

Biblioteka Główna Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza

Instytut Zachodni

Muzeum Archeologiczne

Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk

Przegląd Antropologiczny

»Przyroda Polski Zachodniej«

»Slavia antiqua«

»Studia logica«

Praha (République Socialiste Tchécoslovaque):

Archeologický ústav Československé akademie věd

Archivní správa

Československá společnost entomologická Československé akademie věd

Československá společnost zeměpisná

Filosofická fakulta University Karlovy

Geofysikální ústav Československé akademie věd

Historický ústav Československé akademie věd

Kabinet pro studia řecká, římská a latinská Československé akademie věd

Katedra chemie a zkoušení potravin

Komise pro soupis rukopisů v ČSSR

Krasová sekce Přírodovědeckého sboru Společnosti Národního musea

Laboratory of Hydrobiology — Department of Water Technology

Matematický ústav Československé akademie věd

Národní museum

Národní museum — Etnomologické oddělení

*Památník národního písemnictví na Strahově

Publikační komise. Přírodovědecká fakulta University Karlovy — biologie

Slovanská knihovna

Státní technická knihovna

Universitní knihovna

Ústav dějin socialistických zemí Československé akademie věd.

Ústav jazyků a literatur Československé akademie věd

Ústav pro jazyk český

Ústav pro teorii a dějiny umění Československé akademie věd

Ústav ruského jazyka a literatury. Universita Karlova

Ústřední ústav geologický

Základní knihovna Československé akademie věd

Průhonice u Prahy (République Socialiste Tchécoslovaque):

Botanický ústav Československé akademie věd

Regensburg (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Museum der Stadt Regensburg

Rennes (France):

OGAM — Tradition Celtique
Société Scientifique de Bretagne

Reykjavík (Islande):

Híðh íslenzka fornleifafjelag
Vísindafélag Íslendinga

Riga (URSS):

Latvijas PSR Zinātņu Akadēmija

Roma (Italie):

Accademia Nazionale dei Lincei
Accademia Polacca delle Scienze
Belgisch Historisch Instituut te Rome
British School at Rome
Circolo Speleologico Romano
Consiglio Nazionale delle Ricerche «La Ricerca Scientifica»
École Française de Rome
Istituto di Archeologia dell'Università
Istituto di Filologia Slava dell'Università
Istituto di Geologia e Paleontologia dell'Università
Istituto di Studi Romani
Istituto Nazionale di Archeologia e Storia dell'Arte
Museo Nazionale Preistorico ed Etnografico «Luigi Pigorini»
Pontificia Accademia Romana di Archeologia
Servizio Geologico d'Italia
Società Geografica Italiana
Società Geologica Italiana

Rostock (République Démocratique Allemande):

Universitätsbibliothek

Rovereto (Italie):

Accademia degli Agiati di Scienze, Lettere ed Arti

Saarbrücken (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Geographisches Institut der Universität des Saarlandes
Institut für Vor- und Frühgeschichte der Universität des Saarlandes
Universität des Saarlandes

Salamanca (Espagne):

Seminario de Arqueología
*Universidad de Salamanca

Sarcelles (France):

Société Scientifique Ševčenko

Savignano sul Rubicone (Italie):

Rubiconia Accademia dei Filopatri

Schaffhausen (Suisse):

Naturforschende Gesellschaft

Schleswig (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Schleswig-holsteinisches Landesmuseum für Vor- und Frühgeschichte

- Schwäbisch Hall* (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
Historischer Verein für württembergisch Franken
- Schwerin* (République Démocratique Allemande):
Museum für Ur- und Frühgeschichte
- Seckau bei Knittelfeld* (Autriche):
Abtei
- Settle* (Grande-Bretagne):
British Speleological Association
- Sevilla* (Espagne):
Museo Arqueológico Provincial
- Sieboldingen* (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
Vitis
- Siena* (Italie):
Accademia Musicale Chigiana
- Sint-Niklaas-Waas* (Belgique):
Oudheidkundige Kring van Waasland
- Siracusa* (Italie):
Società Siracusana di Storia Patria
- Sofija* (République Populaire de Bulgarie):
Akademija na sel'skostopanskite nauki
Bŭlgarska akademija na naukite
Narodna biblioteka »Kiril i Metodij«
*Sofijskija universitet. Bibliotekata
Visš ikonomičeski institut »Karl Marks«
- Sopron* (République Populaire Hongrois):
Liszt Ferenc Múzeum
- Speyer a. Rh.* (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
Pfälzische Landesbibliothek
- Stavanger* (Norvège):
*Stavanger Museum
- Stockholm* (Suède):
Kungliga Biblioteket
Kungl. Vetenskapsademiens Bibliotek
Kungl. Vitterhets Historie och Antikvitetsakademiens Bibliotek
Slaviska Institutionen
Svenska Sällskapet för Antropologi och Geografi.
- Strasbourg* (France):
Laboratoire de l'Institut de Géographie de l'Université
- Stuttgart* (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
Institut für Auslandsbeziehungen
Staatliches Museum für Naturkunde
Verein für vaterländische Naturkunde in Württemberg
Württembergisches Landesmuseum

- Stuttgart — Hohenheim* (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):
Gesellschaft für Geschichte des Landvolks und der Landwirtschaft
- Szczecin* (République Populaire de Pologne):
Muzeum Pomorza Zachodniego
- Szeged* (République Populaire Hongrois):
József Attila Tudományegyetem Földrajzi Intézet
Móra Ferenc Múzeum
- Székesfehérvár* (République Populaire Hongrois):
*István Király Múzeum
- Szombathely* (République Populaire Hongrois):
*Vas Megyei Muzeumok
- Tallinn* (URSS):
Eesti NSV Teaduste Akadeemia Keskraamatukogu
- Tarascon-sur-Ariège* (France):
Société Préhistorique de l'Ariège
- Tarragona* (Espagne):
Real Sociedad Arqueológica Tarraconense
- Tatranská Lomnica* (République Socialiste Tchécoslovaque):
Správa Tatranského národného parku
- Thessalonikē* (Grèce):
Aristoteleion Panepistēmion Thessalonikēs
- Tihany* (République Populaire Hongrois):
Magyar Tudományos Akadémia Biológiai Kutatóintézete
- Tilff* (Belgique):
Institut Archéologique Liégeois
- Timișoara* (République Socialiste de Roumanie):
Academia Republicii Socialiste România — Baza de Cercetări Științifice
Universitatea din Timișoara
- Tirana* (République Populaire d'Albanie):
Biblioteka Shkencorë
- Tórshavn* (Danemark):
*Føroya Fróðskaparfelag
- Toruń* (République Populaire de Pologne):
Biblioteka Główna Uniwersytetu Mikołaja Kopernika
Muzeum Etnograficzne
Muzeum Okręgowe w Toruniu
Polskie Towarzystwo Filozoficzne
Towarzystwo Naukowe

Toulon (France):

Académie du Var

Toulouse (France):

Bibliothèque Universitaire

Société d'Histoire Naturelle de Toulouse

Société Méridionale de Spéologie et de Préhistoire

Trento (Italie):

Museo Tridentino di Scienze Naturali

Trier (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Rheinisches Landesmuseum

Trieste (Italie):

Gruppo Grotte »Carlo Debeljak«

Istituto ed Orto Botanico dell'Università

Istituto di Geografia dell'Università

*Istituto di Geologia dell'Università

Museo Civico di Storia ed Arte

Museo Civico di Storia Naturale

Società Adriatica di Scienze

Società Alpina delle Giulie

»Trieste«

Università degli Studi di Trieste

Tromsø (Norvège):

Tromsø Museum

Trondheim (Norvège):

Det Kongelige Norske Videnskabers Selskabs Biblioteket

Tübingen (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Internationale Zeitschriftenschau für Bibelwissenschaft und
Grenzgebiete

Turku (Suède):

Åbo Akademis Bibliotek

Turnov (République Socialiste Tchèque):

Výzkumný ústav monokrystalů

Tutzing bei München (République Fédérale de l'Allemagne Occi-
dentale):

Museum Georg Frey

Udine (Italie):

Deputazione di Storia Patria per il Friuli

Società Alpina Friulana

Società Filologica Friulana »G. I. Ascoli«

Umeå (Suède):

Vetenskapliga biblioteket

Uppsala (Suède):

Universitetsbiblioteket

Vaduz (Liechtenstein):

Historicher Verein für das Fürstentum Liechtenstein

Valencia (Espagne):

Servicio de Investigación Prehistórica

Varese (Italie):

Musei Civici di Villa Mirabello

Varna (République Populaire de Bulgarie):

Naroden arheologičeski muzej

Veliko Tŕnovo (République Populaire de Bulgarie):

Visš pedagogičeski institut »Bratja Kiril i Metodij«

Venezia (Italie):

Istituto Veneto di Scienze, Lettere ed Arti

Museo Civico di Storia Naturale

Verona (Italie):

Museo Civico di Storia Naturale

Veszprém (République Populaire Hongrois):

Veszprém Megye Múzeumi Igazgatósága

Vilnius (URSS):

Lietuvos TSR Mokslu Akademija

Warszawa (République Populaire de Pologne):

Biblioteka Uniwersytecka

Biblioteka Zakładu Słowianoznawstwa Polskiej Akademii Nauk

Instytut Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk

Instytut Biologii Doświadczalnej im. M. Nenckiego Polskiej Akademii Nauk

Instytut Chemii Fizycznej Polskiej Akademii Nauk

*Instytut Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk

Instytut Geografii Polskiej Akademii Nauk

Instytut Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk

Instytut Historyczny Uniwersytetu Warszawskiego

Instytut Podstawowych Problemów Techniki

Instytut Sztuki Polskiej Akademii Nauk

Instytut Zoologiczny Polskiej Akademii Nauk

Muzeum Narodowe w Warszawie

Muzeum Ziemi Polskiej Akademii Nauk

Ośrodek Dokumentacji i Informacji Naukowej Polskiej Akademii Nauk

Państwowe Muzeum Archeologiczne

Polska Akademia Nauk

Polskie Towarzystwo Archeologiczne

Polskie Towarzystwo Turystyczno-krajoznawcze

Redakcja »Acta microbiologica polonica«

Redakcja »Slavia orientalis«

Seminarium Sławistyczne. Uniwersytet Warszawski

*Zakład Historii Stosunków Polsko-Radzieckich Polskiej Akademii Nauk

Zakład Nauk Geologicznych Polskiej Akademii Nauk
Zakład Paleozoologii Polskiej Akademii Nauk
Zakład Parazytologii Polskiej Akademii Nauk

Weimar (République Démocratique Allemande):

Museum für Ur- und Frühgeschichte Thüringens

Wels (Autriche):

Musealverein Wels

Wien (Autriche):

Anthropologische Gesellschaft
Bundesdenkmalamt
Geographisches Institut der Hochschule für Welthandel
Geographisches Institut der Universität
Geologische Bundesanstalt
Geologische Gesellschaft in Wien
Historisches Museum der Stadt Wien
Institut für osteuropäische Geschichte und Südostforschung der
Universität
Institut für Slavische Philologie und Altertumskunde
Kunsthistorisches Institut der Universität Wien
Naturhistorisches Museum
Niederösterreichische Landesbibliothek
Österreichische Akademie der Wissenschaften
Österreichische geographische Gesellschaft
Österreichische Nationalbibliothek
Österreichisches Archäologisches Institut
Österreichisches Museum für angewandte Kunst
Speläologisches Institut
Urgeschichtliches Institut
Verband österreichischer Höhlenforscher
Zoologisch-botanische Gesellschaft

Wiesbaden (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Hessisches Landesamt für Bodenforschung

Wrocław (République Populaire de Pologne):

Biblioteka Uniwersytecka
Instytut Historii Kultury Materialnej Polskiej Akademii Nauk
Katedra Archeologii Polski
Muzeum Archeologiczne — Redakcja »Silesia antiqua«
Muzeum Etnograficzne
Polskie Towarzystwo Entomologiczne
Polskie Towarzystwo Ludoznawcze
Polskie Towarzystwo Zoologiczne
Wrocławskie Towarzystwo Miłośników Historii
Wrocławskie Towarzystwo Naukowe
Zakład Antropologii
Zakład Narodowy im. Ossolińskich

Würzburg (République Fédérale de l'Allemagne Occidentale):

Geographisches Institut der Universität Würzburg
Universitätsbibliothek

Zürich (Suisse):

Bibliothek der Eidgenössischen Technischen Hochschule
Geobotanisches Forschungsinstitut Rübel
Naturforschende Gesellschaft
Schweizerisches Landesmuseum

AMERIKA — AMÉRIQUE

Albany (États-Unis):

New York State Library

Albuquerque (États-Unis):

University of New Mexico Library

Ann Arbor (États-Unis):

University Library

Antofagasta (Chili):

Universidad del Norte

Baltimore (États-Unis):

Johns Hopkins University Library

Berkeley (États-Unis):

University of California General Library

Bethesda (États-Unis):

National Library of Medicine

Bloomington (États-Unis):

The Slavic and East European Journal

Bogotá (Colombie):

Academia Colombiana
Academia Colombiana de Ciencias Exactas, Físicas y Naturales
Academia Colombiana de Historia
Centro de Investigaciones Lingüísticas y Etnográficas de la Amazonía Colombiana
Instituto Colombiano de Antropología

Bucaramanga (Colombie):

Facultad de Ingeniería de Petróleos
Universidad Industrial de Santander

Buenos Aires (Argentine):

Academia Argentina de Letras
Museo Etnográfico — Biblioteca
Sociedad Científica Argentina

Cambridge (États-Unis):

Museum of Comparative Zoology at Harvard College
Peabody Museum of Archaeology and Ethnology at Harvard University
Slavic Division — Harvard College Library

Caracas (Venezuela):

Academia de Ciencias Matemáticas y Naturales
Academia Nacional de la Historia
Escuela de Biología
Instituto Venezolano de Investigaciones Científicas
Sociedad Venezolana de Ciencias Naturales

Castro Valley (États-Unis):

Cave Research Associates

Chicago (États-Unis):

John Crerar Library
University of Chicago Library

Cincinnati (États-Unis):

Association of American Geographers
University of Cincinnati Library

Columbia (États-Unis):

University of Missouri Library

Columbus (États-Unis):

Ohio State Museum
*Ohio State University Libraries

Costa Rica (Costa Rica):

Biblioteca de la Universidad de Costa Rica

Curitiba (Brésil):

Instituto de Geologia
Universidade do Paraná

Denver (États-Unis):

United States Geological Survey

Detroit (États-Unis):

Wayne State University General Library

East Lansing (États-Unis):

Michigan State University Library

Gainesville (États-Unis):

Department of Mathematics — University of Florida

Habana (Cuba):

Biblioteca del Instituto Nacional de Cultura
Biblioteca Nacional »José Martí«
Centro de Investigaciones Pesqueras
Instituto de Biología

Houston (États-Unis):

The Rice Institute

Indianapolis (États-Unis):

Indiana State Library
Irwin Library

- Ithaca* (États-Unis):
 Albert R. Mann Library
 Cornell University Library
- Kansas City* (États-Unis):
 Linda Hall Library — American Academy of Arts and Sciences
- La Jolla* (États-Unis):
 University of California Library
- Lakewood* (États-Unis):
 Cleveland Grotto — National Speleological Society
- La Plata* (Argentine):
 Facultad de Ciencias Físicomatemáticas
 Instituto Bibliográfico
- Laramie* (États-Unis):
 University of Wyoming Library
- La Serena* (Chili):
 Museo Arqueológico
- Lawrence* (États-Unis):
 University of Kansas Library
- Lebu* (Chili):
 Instituto Científico de Lebu
- Lexington* (États-Unis):
 University of Kentucky Libraries
- Lima* (Pérou):
 Biblioteca Nacional del Perú
 Sociedad Geográfica de Lima
- Los Angeles* (États-Unis):
 Hancock Library of Biology and Oceanography
 Southwest Museum
 University of California Library
- Madison* (États-Unis):
 The Slavic and East European Journal
- Mendoza* (Argentine):
 Instituto de Arqueología y Etnología
 Instituto de Geografía
- Menlo Park* (États-Unis):
 United States Geological Survey
- México, D. F.* (Mexique):
 Comisión de Historia del Instituto Panamericano de Geografía
 e Historia
- Montevideo* (Uruguay):
 *Museo Nacional de Historia Natural

Morgantown (États-Unis):

Southern Appalachian Botanical Club

Natal (Brésil):

Universidade do Rio Grande do Norte

New Haven (États-Unis):

Linguistic Society of America

Yale University Library

New York (États-Unis):

American Geographical Society

American Museum of Natural History

Columbia University in the City of New York

The New York Academy of Sciences

The New York Public Library

Rockefeller Foundation

*Ukrainian Museum UVAN

Ottawa (Canada):

Geographical Branch. Department of Mines and Technical
Surveys

National Research Council

Philadelphia (États-Unis):

Academy of Natural Sciences of Philadelphia

The Franklin Institute Library

University Museum

Van Pelt Library. University of Pennsylvania

Pittsburg (États-Unis):

Carnegie Museum Library

National Speleological Society

Port-au-Prince (Haïti):

Institut Français d'Haïti

Port-of-Spain (Trinité et Tobago):

Royal Victoria Institute Museum

Princeton (États-Unis):

Archaeological Institute of America

Quebec (Canada):

Université Laval

Quito (Écuador):

Museo Etnografico de la Universidad Central

Rio de Janeiro (Brésil):

Academia Brasileira de Ciências

Biblioteca Central da Universidade do Brasil

Biblioteca do Conselho Nacional de Geografia

Biblioteca do Serviço Florestal

Centro de Pesquisas de Geografia do Brasil

San Salvador (Salvador):

Museo Nacional »David J. Guzmán«

- Santa Barbara* (États-Unis):
Historical Abstracts
- Santa Clara* (Cuba):
Universidad Central de Las Villas
- Santiago* (Chili):
Biblioteca Central de la Universidad de Chile
Instituto de Biología »Juan Noe«
Instituto de Geografía
Museo Nacional de Historia Natural
- São Paulo* (Brésil):
Departamento de Zoologia da Secretaria da Agricultura
Departamento do Arquivo do Estado
Faculdade de Filosofia, Ciências e Letras da Universidade de
São Paulo
Museu Paulista
- Seattle* (États-Unis):
University of Washington Library
- St. Andrews* (Canada):
Fisheries Research Board of Canada. Biological Station
- Toronto* (Canada):
The Classical Association of Canada
*Slovenian School
- Trujillo* (Pérou):
Instituto Libertador Ramón Castilla y Centro Bolivariano del
Perú
- Tuxtla Gutiérrez* (Mexique):
Instituto de Ciencias y Artes de Chiapas
- University* (États-Unis):
Geological Survey of Alabama
- Urbana* (États-Unis):
University of Illinois Library
- Vancouver* (Canada):
University of British Columbia Library
- Vedado — Habana* (Cuba):
Centro de Información Internacional
Instituto Cubano de Recursos Minerales
- Washington* (États-Unis):
Library. National Academy of Sciences. National Research
Council
Library of Congress
Meteorological Abstracts and Bibliography
National Bureau of Standards
Slovenian Studies Circle
United States Geological Survey
United States National Museum. Smithsonian Institution

AZIJA — ASIE

Alma-Ata (URSS):

Energetika Instituty
Kazak, SSR Gylım Akademijasynıy
Oblastnaja biblioteka

Ankara (Turquie):

İngiliz Arkeoloji Enstitüsü
Türk Dil Kurumu
Türk Tarih Kurumu

Aşgabat (URSS):

Turkmenistan SSR Ylymlar Akademijasy

Baghdad (Irak):

*Central Library, University of Baghdad
Faculty of Medicine
*Iraq Academy
Iraq Museum Library

Baku (URSS):

Azərbaycan SSR Elmlər Akademijasynıy

Bangalore (Inde):

Indian Academy of Sciences
Indian Institute of Science

Calcutta (Inde):

Asiatic Society
*National Institute of Sciences of India
Zoological Survey of India

Damascus (Syrie):

Arab Academy

Duşanbe (URSS):

Akademijai Fanhoi RSS Tođžikiston

Erevan (URSS):

Gitouthjounneri Akademia

Frunze (URSS):

Kyrgyz SSR Ilimler Akademijasynıy Borborduk Ilimij Kitep-
kanasy

Fukuoka (Japon):

Kyūshū Daigaku Ri-Gakubu

Haifa (Israel):

Israel Institute of Technology

Hiroshima (Japon):

Hiroshima Botanical Club

Huê (Viêt-nam):

Laboratoire de Géologie

Irkutsk (URSS):

Naučnaja biblioteka pri Irkutskom Gosudarstvennom universi-
tete

Jerusalem (Israel):

L'Académie Israélienne des Sciences et des Lettres
Department of Antiquities
Jewish National and University Library

Jerusalem (Jordanie):

École Biblique

Karachi (Pakistan):

*Karachi University Library

Kefar-Malal (Israel):

Independent Biological Laboratories

Kyoto (Japon):

Geological & Mineralogical Institute
Phytogeographical Society
*Research Institute for Humanistic Studies

Lahore (Pakistan):

Pakistan Association for the Advancement of Science

Madras (Inde):

Government Museum
Academy of Tamil Culture

Mosul (Irak):

*College of Medicine

Nagoya (Japon):

Nanzan University Library

Nicosia (Cyprus):

Department of Antiquities
Etaireia Kypriakōn Spudōn

Oita (Japon):

Faculté des Sciences et des Arts

Peking (Chine):

The Library of Academia Sinica

Pilani (Inde):

Rajasthan Academy of Sciences

Sapporo (Japon):

Tensor Society

Sugaya (Japon):

The Sasayama Research Room

Taškent (URSS):

Akademija nauk Uzbekskoj SSR

Tbilisi (URSS):

Central'naja naučnaja biblioteka Akademii nauk Gruzinskoj SSR
Tbilisskij matematičeskij institut Akademii nauk Gruzinskoj SSR
Vyčislitel'nyj centr Akademii nauk Gruzinskoj SSR

Tokyo (Japon):

Anthropological Society of Nippon
Chemical Society of Japan
Geographical Survey Institute
Kobayasi Institute of Physical Research
National Science Museum

Udaipur (Inde):

University of Udaipur

Yokohama (Japon):

Department of Mathematics

AFRIKA — AFRIQUE

Abidjan (Côte d'Ivoire):

Institut Français d'Afrique Noire en Côte d'Ivoire

Accra (Ghāna):

Ghana Academy of Sciences

Alger (Algérie):

Centre de Recherches Antropologiques, Préhistoriques et Ethno-
graphiques
Service des Antiquités de l'Algérie
Société d'Histoire Naturelle de l'Afrique du Nord

Bloemfontein (République Sud-Africaine):

Nasionale Museum

Bukavu (République Démocratique du Congo)

Institut pour la Recherche Scientifique en Afrique Centrale

Cairo (République Arabe Unie):

Egyptian Academy of Sciences
Institut d'Égypte
National Research Council of Egypt

Constantine (Algérie):

Société Archéologique

Dakar (Sénégal):

Institut Fondamental d'Afrique Noire
Université de Dakar. Faculté des Sciences

Durban (République Sud-Africaine):

Durban Museum and Art Gallery

Ibadan (Nigeria):

Ibadan University Library

Jinja (Uganda):

East African Freshwater Fisheries Research Organization

Khartoum (Sudan):

Geological Survey Department

Kitale (Kenya):

The Stoneham Museum and Research Centre

Lagos (Nigeria):

»Nigeria« Magazine

Livingstone (Fédération de Rhodésie et Nyassaland):

Livingstone Museum

Lourenço Marques (Mozambique):

Biblioteca dos Estudos Gerais Universitários de Moçambique

Instituto de Investigação Científica de Moçambique

Sociedade de Estudos de Moçambique

Nairobi (Kenya):

East Africa Natural History Society

Ouagadougou (Haute-Volta):

Institut Français d'Afrique Noire — Centre de Haute-Volta

Porto Novo (Dahomey):

Institut de Recherches Appliquées du Dahomey

Prétoria (République Sud-Africaine):

Die Suid-Afrikaanse Akademie vir Wetenskap en Kuns

Transvaal Museum

Rabat (Maroc):

Bulletin d'Archéologie Marocaine

Faculté des Lettres et des Sciences Sociales

Société des Sciences Naturelles et Physiques du Maroc

Saint Louis (Sénégal):

Centre de Recherches et de Documentation

Tananarive (Madagascar):

Institut de Recherche Scientifique de Madagascar

AVSTRALIJA, INDONEZIJA IN OCEANIJA —
AUSTRALIE, INDONÉSIE ET OCÉANIE

Baguio City (Philippines):

*Saint Louis University Library

Bandung (Indonésie):

Koninklijke Natuurkundige Vereeniging in Indonesia

Brisbane (Australie):

Royal Society of Queensland

Broadway (Australie):

Australian Speleological Federation

Canberra City (Australie):

Commonwealth Scientific and Industrial Research Organization

Djakarta (Indonésie):

Dinas Purbakala Republik Indonesia

Hobart (Australie):

Royal Society of Tasmania

Honolulu (États-Unis):

Hawaii Library Association

Jogjakarta (Indonésie):

Faculty of Geography. Gadjah Mada University

Kuching (Sarawak):

Sarawak Museum

Lake Tekapo (Nouvelle-Zélande):

Mount John University Observatory

Melbourne (Australie):

Commonwealth Scientific and Industrial Research Organization

Royal Society of Victoria

Nedlands (Australie):

University of Western Australia

Sydney (Australie):

Nicholson Museum of Antiquities

*Sydney Speleological Society

Sydney University Speleological Society

Wellington (Nouvelle-Zélande):

Royal Society of New Zealand

University of Wellington Library

VSEBINA

<i>I. Organizacija</i>	
Predsedstvo	7
Vodilni uslužbenci uprave akademije	8
Uprava inštitutov in komisij	8
<i>II. Člani</i>	
Častna člana	17
Redni in dopisni člani	17
Umrli člani	31
Anton Melik	37
Marjan Kozina	47
Ilija Djuričić	50
Ivo Krbek	53
<i>III. Poročila o delu akademije</i>	
Akademija v letu 1966	59
Inštitut za raziskovanje krasa	67
Inštitut za paleontologijo	74
Inštitut za geografijo	78
Kartografski zavod	82
Inštitut za biologijo	84
Odbor za urejevanje favne, flore in geje Slovenije	95
Inštitut za zgodovino	96
Orientalistični inštitut	104
Inštitut za slovenski jezik	107
Inštitut za literature	113
Inštitut za slovensko narodopisje	117
Terminološka komisija	123
Študijski center za zgodovino slovenskega izseljenstva ..	128
Biblioteka	130
<i>IV. Publikacije in zamenjava publikacij</i>	135

LETOPIS
SLOVENSKE AKADEMIJE ZNANOSTI IN UMETNOSTI
Sedemnajsta knjiga

Založila
Slovenska akademija znanosti in umetnosti
v Ljubljani

Natisnilo ČP Delo
obrat Triglavsko tiskarno v Ljubljani
v juniju 1967

Obseg 11 ¼ pole
Naklada 1800 izvodov